

ALMAN ÇOBAN KÖPEĞİNE BİR BAKIŞ

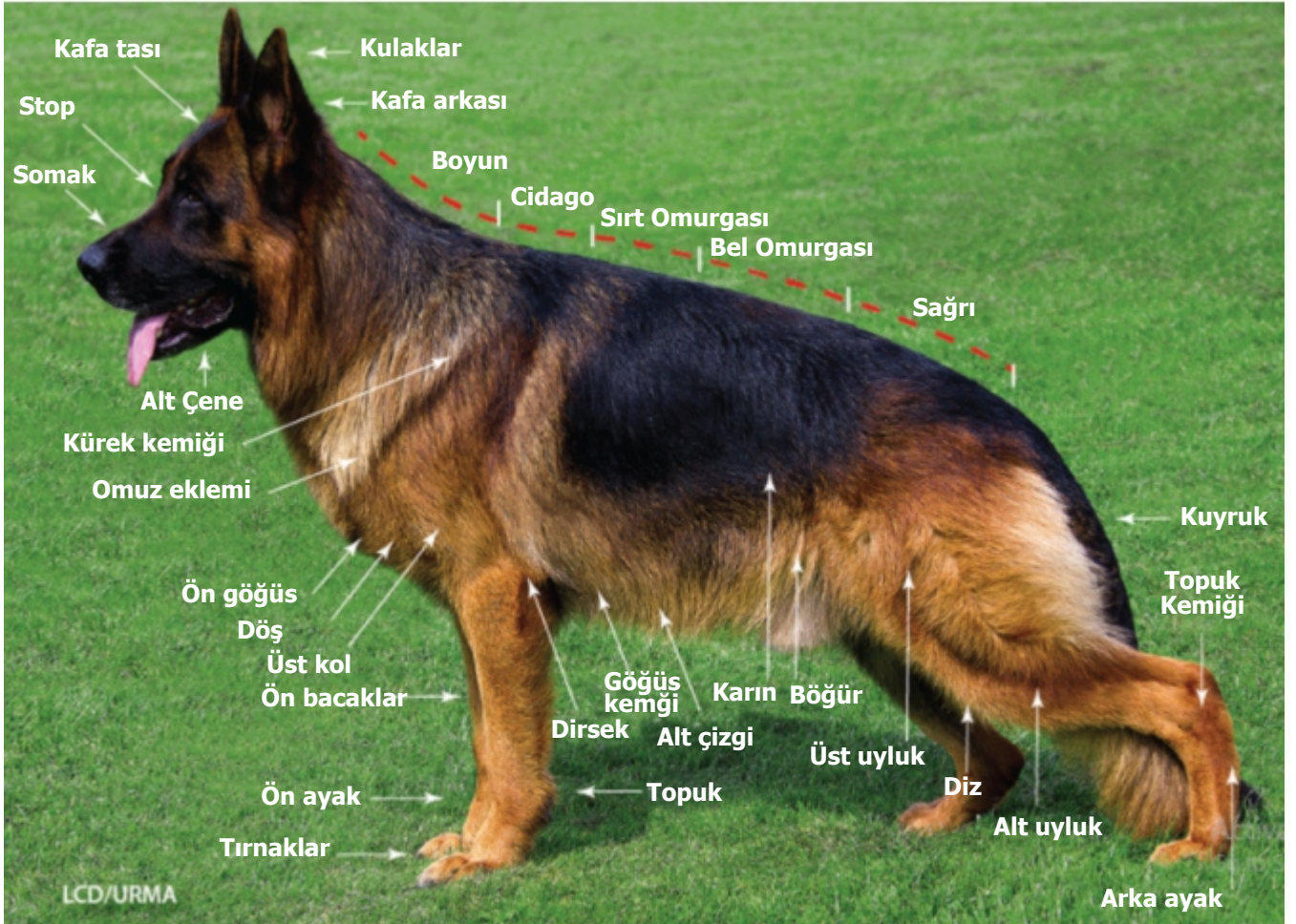

Louis Donald

Verein für Deutsche Schäferhunde (SV) Yabancı Liste Hakemi (Emekli)
ANKC Grubu 5 Hakemi
GSDCA Irk Sörveyörü
WUSV Continental Direktörü

Yayınlanma Tarihi; Haziran 2014

Çeviri; Kemal Mete Sözeri

Alman Çoban Köpeği Tarihi

İrk, 1800'lü yılların sonlarında Almanya'nın her yerine dağılmış olan çok çeşitli "Alman Çoban Köpekleri" nin bir araya gelmesinden ortaya çıkmıştır. Bu köpeklerin çok çeşitli renkleri (don) ları ve tüy yapıları vardı. Kısa ve uzun, tüylü ve düz, sert ve yumuşak, kıvrıkcık, ve her türlü kürk renkleri, mavi merle ve albino olmayan beyaz vs.

Koyu gözleri ve siyah burunları ile saf beyaz köpek, (şimdi İsviçre Beyaz Çoban Köpeğinde olarak kayıtlı) aslında 1900'lerin başında popüler bir renkti.

Bütün köpekler Kurt genlerinden gelmekte ve köpekler doğada sadece kurtlarla çiftleşebilmekteler. Bu nedenle Max von Stephanitz, kurtla Alman Çoban Köpeğininin arasındaki mesafeyi açmak istiyordu. Kurtlar, istenmeyen çok fazla özellik taşıyordu, ancak, o dönemin diğer pek çok yetiştiricisi, Alman Çobanı için kurt grisi rengini tercih ediyordu.

Erken Alman Çoban Köpekleri tüm ırk gösterilerinde sergilendi; kayıtlar ilk ikisinin Hannover'de 1882'de sergilediğini gösteriyor. Biri, çok popüler kurt grisi rengi, diğeri albino olmayan bir beyazdı.

Von Stephanitz, renk üzerine yorumlarda şu yorumda bulunmuştur; "Temel renk: kurt grisi gibi ama sarı renkteki koyu kıvrılcımlarla, kızıl-grilere ve düzgün siyahlara dönmelidir." "Saf beyaz, sadece çobanların bekçi köpekleri için kabul edilir".

"Tüylü saçlı köpeklerde beyaz renk sadece çirkin değil, aynı zamanda pigmentin ağır bir kaybıdır". Bu nedenle beyaz köpeklerin yapısal sağlamlılık ve damızlık seçiminde bir düşünüş işareti olduğunu, tamamen siyah olanların ise (güneşten ısı çekme eğiliminden dolayı) güneş çarpmasına karşı duyarlı olacağını belirtti.

Sonradan "Alman Çoban Köpeği" olarak adlandırılacak üstün bir Çoban Köpeği geliştirmek için ve Çoban

Köpekleri'nin en iyilerini kullanmak amacıyla 1892 yılında bir kulüp kuruldu. Bu kulübün adı, **Phylax Society** [guardsman] idi. Ancak iki yıl sonra, köpeklerin çalışma özelliklerine odaklanmak isteyenler ile köpeklerin dış görünüşlerine odaklanmak isteyenler arasında olan çatışmalar nedeniyle dağıldılar.

100 yıldan fazla bir süredir bu konuda hiçbir şey değişmedi, aslında daha da kötüleşti ve bölünme daha da arttı!

Bir süvari yüzbaşı olan Max von Stephanitz, Phylax Society'nin farkındaydı ve onlarla ilgileniyordu. Dağıldığı noktadan etkili bir şekilde ele geçirdi ve 1899'da "**Verein fur Deutsche Schaferhunde**"nin kısaltması olan **SV**'yi kurdu.

SV'nin ilk başkanıydı ve 39 yıl kadar başkan olarak kaldı. Bir ırk kaydı oluşturuldu ve değerlendirmeye tabii herhangi bir Alman Çoban Köpeğinin kaydedilebilir olduğuna o karar verdi. **Anlaşıldığı gibi, SV'nin kurulmasından daha önce de Alman Çoban Köpekleri vardı. Max von Stephanitz geldikleri bölgeleri tercih etti, zamanla Thuringia ve Württemberg'den gelen çobanlar en çok tercih edilenler oldular.**

Württemberg'den gelen köpekler arasında çeşitlilik vardı, ancak genel olarak bu köpekler çalışma köpekleri olarak görülüyordu. Büyüklerdi, hızlı hareketlerine rağmen çok büyüklerdi ve çoğunun kulakları düşüktü. Dik kulaklı olanları tercih ettiler ve köpekleri gösterilere çıkardılar. Bu köpeklerin kıvrık kuyrukları Von Stephanitz'e göre bu bir kusurdu. Thuringian köpekleri ise gösteri köpekleri olarak görülüyordu, çok sayıda değerli "dik" kulaklara sahiplerdi, ancak rengarenklerdi, kurnaz ve çoğunlukla küçük ve dolgun, son derece enerjik ve çoğu zaman çok huzursuzlardı...

" Thuringian Sheepdog

Württemberg Sheepdog

Max von Stephanitz, SV için "**temel damızlık köpeği ve cins modeli**" olması için bir köpek arıyordu. Katıldığı bir köpek gösterisinde, **Hektor Linksrhein** adlı bir köpeği gördü ve onu satın aldı. Alman Çoban Köpekleri'nin başarılı bir yetiştiricisi olan Herr Sparwasser tarafından yetiştirilen Hektor adlı bir Thuringian Çoban Köpeği

Von Stephanitz, bir yazısında Sparwasser'den bahsederken Sparwasser'ın maalesef bir "gösteri köpeği üreticisi" olduğunu yazmıştı. Bu çok önemsiz olsa da, Hektor'un orijinal isminin Hektor von Sparwasser olabileceği düşünülmekte çünkü Hektor'un aynı batın kardeşi Luchs bu üretici isminin adını taşıyordu. Nedeni ne olursa olsun, von Stephanitz, onu "**Horand von Grafrath**" olarak yeniden adlandırdı. **Horand ilk kayıtlı Alman Çoban Köpeği olarak SV ırk defterine kaydedildi.**

Hektor von Sparwasser (Horand von Grafrath)

Hektor daha önce bir çok insana ait olmuştu ve çok popüler bir damızlık köpeği olarak biliniyordu. Hektor, Von Stephanitz 'a göre, 63 cm yüksekliğindeydi ve bu, standartın orta büyüklükteki ölçümünü etkiledi. **Aslında Von Stephanitz'in damızlığı olarak ırkı düzeltmek için aşırı derecede kötüydü.** Annesi ve büyükbabası Grief v Sparwasser'ın tamamen beyaz (günümüzde İsviçre Beyaz Çobanları) olarak değerlendirilen Grief'in soyundan geliyorlardı. 140 nesil içinde 53 saf beyaz vardı.

Yüzyılın başlarında, bilinmeyen bir nedenle saf beyazlar SV tarafından yasaklandı. Von Stephanitz'in beyazları yasaklamadığı, onları kabul ettiği, Nazi partisinin von Stephanitz'i Başkan olarak görevinden vazgeçmeye zorladığını ve SV'nin kontrolünü ele geçirmesiyle yasaklandığını söyleyen birçok yayınlanmış makale var. Ama bu doğru değil. SV'yi oluşturduktan kısa bir süre sonra onları kabul etmediler ve üremelerini yasakladılar.

SV nin ilk Sieger Gösterisi 1899'da yapıldı, 1901 de ise Sieger Hektor v Schwaben'in annesi aracılığıyla doğrudan kurt köklü olduğu söylendi. (1937 - 1955 arasında hiçbir **Sieger** (Lider-Şampiyon) unvanı yoktu. Sadece bir köpekten oluşan bir grup dan uzaklaşmak ve kan havuzunu genişletmek için tasarlanmış olan (Mükemmel Üstü) nün bir ifadesi olarak **VA**'yı kabul edildi. Bu, daha sonraki yıllarda Dr. Rummel Başkanlığı döneminde de tekrarlandı, ancak meraklıları bir "Sieger" yani tam bir kazananı istediler).

Grief v Sparwasser

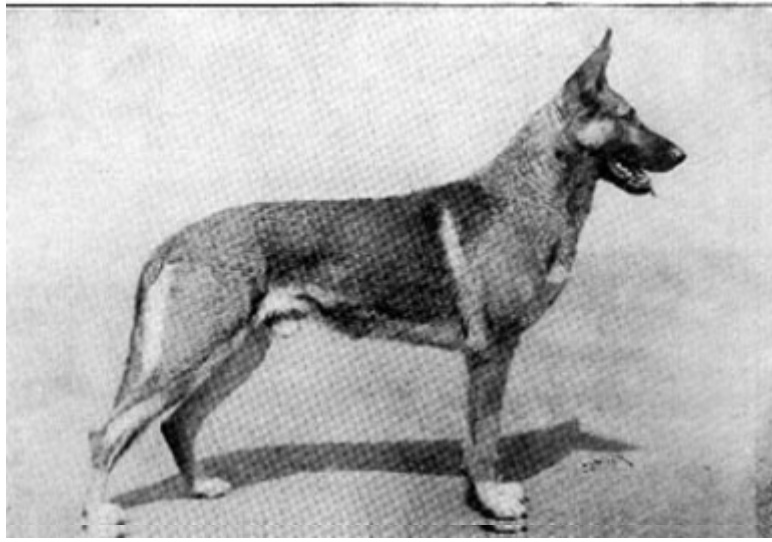

Hektor v Schwaben

1920'lerin sonlarında von Stephanitz'in büyük bir memnuniyeti ile, ırk rehberlik yetiştirme kuralları ve vizyonunun ilk sonuçları görülmeye başlamıştı. 1922 yılında Irk Uzmanlığı Kurumu (Körung) kuruldu.

1922 İlk SV Körung'u

1925 Siegeri Klodo vom Boxberg. Irkın gelişiminde ilk köşe taşlarından

Bir amaç için yetiştirildi

Alman Çoban Köpeği, meraklıları tarafından her konuda mükemmel olan bir ırk olarak öne sürülme eğilimindedir, bu da her şeyi diğer köpeklerden daha iyi yapabilir olarak ifade edilir. Bunun doğru olduğunu söylemek güzel olurdu, ancak doğru değil. Daha da önemlisi onu bu şekilde tanımlamak ırkın yararına değil.

Koyun gütmeye, görev, koruma hizmeti köpeği olarak ortaya çıkan Alman Çoban Köpeği, doğası gereği zihinsel ve fiziksel özellikleri bakımından geniş bir alana sahiptir. Diğer tüm köpek ırkları gibi, bazı konularda diğerlerinden daha iyi gözükmektedir. Özellikle de doğuştan gelen gütmeye eğilimi, sürü güdülerinin yüksek oluşu onu sosyal ve güven veren davranışlarla birlikte güvenilir bir arkadaş / aile köpeği yapar. **Alman Çoban Köpeği, sahipleri ve meraklıları tarafından doğal olarak olağanüstü bir herding (koyun gütmeye / toplama) köpeği olarak tasvir edilir ve koruma / koruyucu içgüdüleri "en iyisi" bağlamında övgüye değerdir.** Doğal koyun gütmeye eğilimi ve sürü güdüsü, onu aynı zamanda iyi bir koruma / bekçi köpeği de yapmaktadır.

Günümüzün kamusal ve sosyal çevrelerindeki güvenlik sorunları ile bağlantılı olarak IPO sporu, Alman Çoban Köpeklerinin küresel bağlamdaki değerini arttırmıştır. Ancak Alman Çoban Köpeğini sadece bir IPO köpeği gibi görmek, onun "Alman Çoban Köpeği" tanımındaki **ÇOBAN** kelimesini yok saymaktır. **Birçok Alman Çoban**

Köpeği meraklısı, IPO nun Alman Çoban Köpekleri'nin yetiştirilmesinde zorunlu bir basamak olduğunu düşündüğünden dolayı, hafif ve aynı zamanda kısa mesafe hızı için (Greyhound, Malinois gibi) keskin hatlara sahip olması gerektiği kanısında. Ancak yetiştirilme nedeniyle Alman Çoban Köpeğinin böyle bir temel gereksinimi yok. Onda asıl olması gereken, yüksek verimli ve dayanıklı bir koyun sürü köpeği anatomisidir.

Alman Çoban Köpeği bir amaç için yetiştirildiğinden doğal olarak bir gütme eğilimi ve koyun sürüsü köpeği olarak sezgisel koruma içgüdüleri ve tepkileri vardır. En önemlisi sürü güdüsüdür, o bir koyun sürüsü köpeğidir. Bunu gözardı ettiğimizde sadece Alman Çoban Köpekleri'nin anatomik yapısının önemini değil, bununla birlikte karakterini ve mizacını, doğal davranışlarını, yabancılarla kuşkululu yaklaşımını ve ailesi ile iletişimini de anlayamayız.

Herding (koyun gütme / toplama) köpekleri, orta hızda yürümeye çok uygun, enerjik, canlı ve son derece verimli olmalıdır. Çünkü bazen engebeli veya çalılık arazilerde minimum enerji tüketimi ile çok fazla hareket edeceklerdir. Bu, hızlı veya dörtnala olabildiğince çabuk bir şekilde en yüksek hızlara çıkmak anlamına gelmez! Koyun güden / toplayan (birarada tutan) sürü köpekleri güçlü ve kaslı olmalı ama aynı zamanda çevik olmalıdır. Çeviklik, güç ve hız arasındaki bu denge orta kemik kalınlığı ve orta büyüklükte bir vücut yapısıyla elde edilir. **Sürdürülebilir bir tırıs hareketi için, ön kolların ,gövde yüksekliğinden hafifçe fazla olması ve omuz yüksekliğinden biraz daha uzun olan bir vücut boyuna sahip olmaları gerekir.** Aynı zamanda güçlü, güvenilir bir karaktere, istikrarlı mizaç ve sahibini memnun etmek için epeyce istekli bir yapıya sahip olmaları gerekir. Yüksek çalışma kabiliyeti ve sağlam sinirlerlere sahip olmaları, sahip oldukları koyunları koruma, gütme, bir arada tutma, sahibinin refakatinde mera dan meraya nakletme ve onları yerlerine yerleştirme bakımından çok önemlidir.

Alman çoban köpeğinin haricindeki bir dizi "koyun koruma / bekçi köpeği" grubuna dahil edilebilen köpek ırklarına gelince, onlarda karakterleri, mizaçları, sosyal davranışları ve fiziksel yapıları ile önceden bir amaç için doğmuşçasına yetiştirilme nedenlerini yansıtır.

'Koyun koruma bekçi köpeği' nin, yoğun bir yele ile kalınca kaplanmış, güçlü kemikli, sağlam, çok güçlü bir baş ve güçlü çeneleri vardır. Neredeyse bir ayı gibi, büyük boy olmalıdır. Koyun sürüsü bekçi köpekleri, yabancıardan kesinlikle tereddüt etmeden ve tavizsiz bir şekilde şüphe duymalıdır. Büyük boy, iri kemikli, sağlam ve çok güçlülerdir. Süreklilik hareketi (Lokomatif Tırıs), onlarda dörtnala giderkenki hız ve çeviklik herding (koyun gütme / toplama köpekleri) için olduğu kadar önemli değildir. Bir koyun koruma bekçi köpeği, bir koyun gibi görünmeli ve bu kamuflaj sürününün parçası haline gelmelerini sağlamalıdır. Onların rolü, koyunlar ile kurtlar ve

diğer köpekler, insan ya da yırtıcılar arasında, herhangi bir tehdit karşısında aşılmaz bir engel olarak durmaktadır.

Son olarak, herding (koyun gütmeye / toplama) köpeklerinin fonksiyonları nedeniyle koyunlar bu köpeklere karşı ihtiyatlı davranırlar, sezgisel olarak onlardan uzaklaşırlar. Bu durum, koyun koruma bekçi köpeklerinde geçerli değildir, aksine, koyunlar onlara güven duyar ve yakın dururlar.

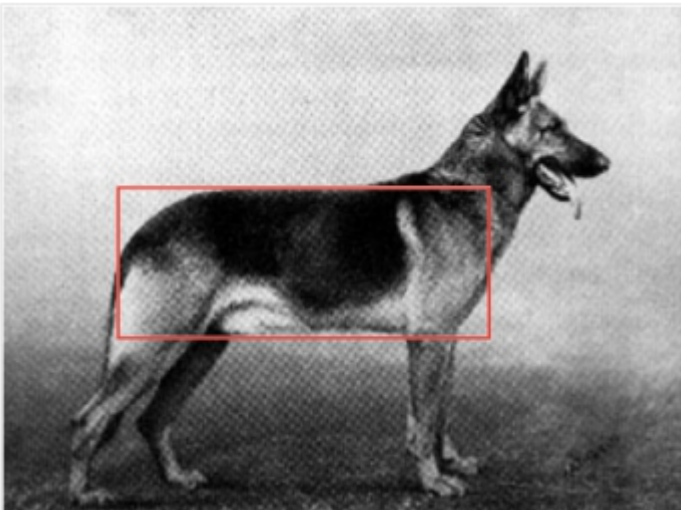
Herding (koyun gütmeye / toplama) köpekleri tabiatı gereği doğuştan itibaren hareketlidir ve güvendikleri insanların, özellikle de koruyacakları sahiplerinin ve ailelerinin istekli bir şekilde, dikkatlice refakatçiliğini yaparlar. Öte yandan koyun koruma bekçi köpekleri sürünün yanında yatmaktan hoşlanırlar, Doğası gereği doğuştan bağımsız olmaları onların bu içgüdülere sahip olmalarına izin vermez. Kesinlikle yabancılarla karşıdırlar ve bir grup koyun ortamını insanlarınkine tercih ederler.

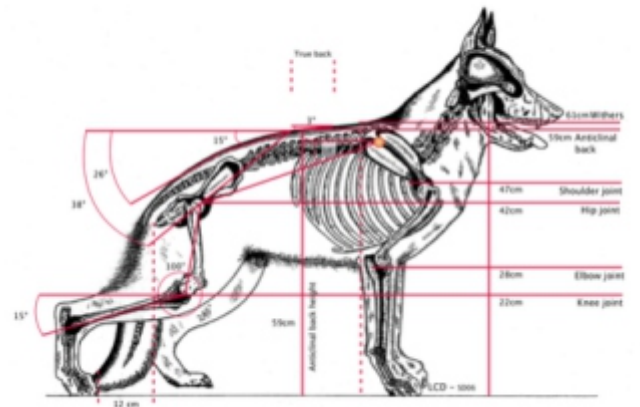
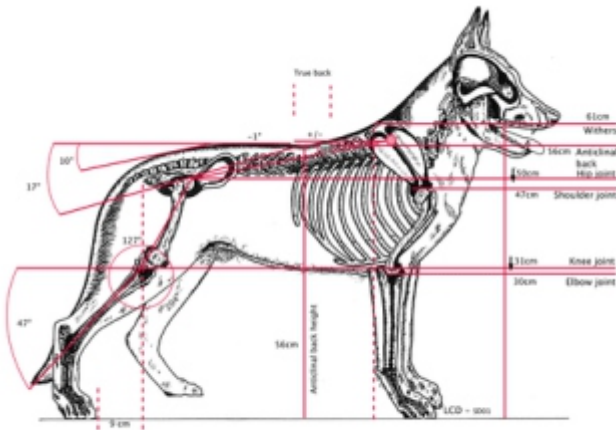
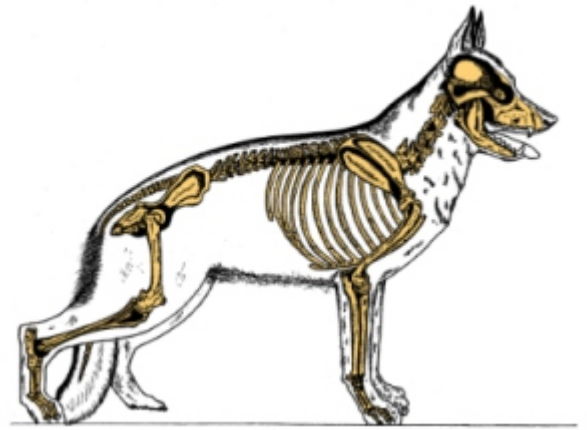
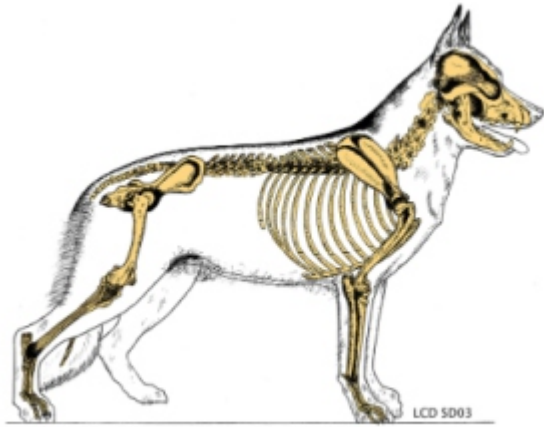
Köpeklerin yetiştirilme nedenleri, genetik kalıtım yoluyla karakterlerini, mizaçlarını ve davranışlarını belirler. Bu da günümüzün dünyasının sosyal çevrelerinde köpeklerin yerini, uygunluğunu ve amacını belirler.

Alman Çoban Köpekleri Gelişimi

İrki 114 yılı aşkın süredir önemli ölçüde değişmiştir. Başka bir köpek ırkı böyle derin bir değişime uğramadı. Şov Tipi Alman Çoban Köpeği dikdörtgene benzeyen bir vücut yapısından, bir yumurtayı andıran vücut yapısına geçti.

Rolf v Osnabrucker Land

Quanto v d Wienerau

Canto v d Wienerau

Mutz Pelztierfarm

Uran v Wildsteigerland

Zamb v d Wienerau

Jeck v Noricum

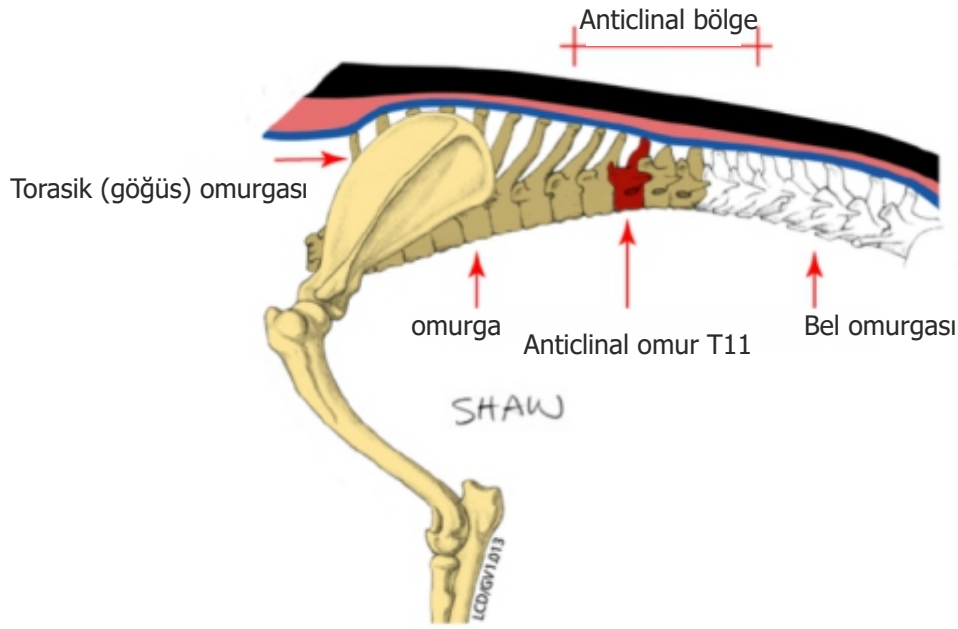
Bax v Luisenstrasse

Zamp v Thermodos

SV nin son yıllardaki iyi niyet ve çabalarına rağmen, yüksekliği her zaman bir sorun olmuştur, aşırı büyük bir sorun olmaya da devam etmektedir. **"Oversize", SV tarafından günümüzde de ele alınmakta ve moratoryum sona erdiğinde bu çabanın sonuçlarının 2020'de bir şekilde ortaya çıkması beklenmektedir.**

Von Stephanitz yıllarında da büyük bir sorun olsa da, **"uzman" (körung hakemi)** ya da cins araştırması raporlarında görüldüğü üzere büyük boy dişi **Palme v Wildsteigerland**'ın ırka etkisinin sonucu olarak, 80'lerin başlarındaki genetik frekans da önemli ölçüde artış görülmüştür. Palme, **Uran**'ın annesi ve Palme'den 3.3 kan bağıyla üretilen **Jeck v Noricum** ve aracılığıyla **Zamp** da onun soyundan geliyor. Annesi Palme çizgisi üzerinden yapılanan Jeck, şu anda bel omurgasında aşağı doğru bükülme / eğriye sahip köpeklerin baskın olduğu sıklığı da arttırdı. Bel omurgasına ve aşağıya inen sırtın arkaya doğru uzamasına neden olan bu sorunun temeli, 1970'li yılların sonlarında bir köpek Jupp vd Haller'a ve oğlu Dax vd Wienerau'ya kadar uzanabilir.

Jeck v Noricum

Bax v Luisenstrasse

Net olarak; bugün 30 ila 40 yıl öncesine kıyasla;

- * Köpeklerin yüksekliği çok daha arttı. Artan yüzdeler ile muhtemelen gerçek ortalamalar erkekler için 65 cm'ye, dişiler için 60 cm'ye yaklaşıyor,
- * Yükseklik-Uzunluk oranı daha yüksek bir oranda (8,5: 10) civarında,
- * Siyah maskeler ve sırtta çok daha az siyah ile zengin kırmızı ve altın renginin üstünlüğü var, ten ve griler azalıyor.
- * Çok yaygın değil ama genellikle aşırı yüksek kaval kemikleri ve gevşek topuklar ile ilişkilendirilen, aşırı derecede derin arka açığa sahip köpeklerin oranında artış var,
- * Antiklinal bölgede yükselmiş bir sırt, bel omurgasına doğru aşağı eğimli bir bükülme ve buna bağlı olarak daha düşük kalça ve diz pozisyonu, bel omurgasında aşırı bükülme yoluyla oluşan daha fazla eğim, yüksek sırt eğiminden dolayı daha az görünen cidago, üst kolun uzaması, daha güçlü kemikler, daha uzun ama bel omurgasının eğiminden dolayı daha dik sağrı.
- * Daha uzun dolayısı ile daha kıvrık kuyruk,
- * Zayıf carpus [bileklere] sahip daha fazla köpek,
- * Artan sayıda büyük veya yumuşak kulak,
- * Yaygın olarak gevşek ve yakın topuklar,
- * Duruşta istikrarsız olan topuklarla genel bir hareket kötüleşmesi,
- * Daha gösterişli bir duruş,
- * Daha güçlü görünen sırt yapısı , daha sağlam görünen erkekler ve dişiler.

Negatif olmaktan çok daha pozitif olmaya çok uğraştım ama ne yazık ki ve içten bir dehşetle bunu yapmanın imkansız olduğunu gördüm. Çünkü en azından benim gördüğüm bu, gerçekte bu !!!

Irkın Amacı

İrk üstün bir herding (koyun gütme / toplama köpekleri) ve koruma köpeği amacıyla yaratılmıştır ve bu tanım gereği benim için öncelik sırasına göre kritik gereksinimleri şunlardır:

Standartla uyumlu genel bir görünüm. (yani GSD'ye benziyor)

Üreme yeteneği, erkeklerde 2 tam gelişmiş testis.

İyi sağlık.

Güçlü kalçalar ve dirsekler.

Sonrasında;

- 1- Sağlam sinirler, kendinden emin, akıllı, iyi huylu, sempatik, özenli, uyanık, istekli, iyi koruyucu ve güçlü içgüdüler, güçlü karakter, yabancılara aşırı dostluk göstermeyen ancak kesinlikle agresif veya ilgisiz değil.
- 2- Tam sayıda diş ve sağlam bir ağız.
- 3- İyi bir renk (beyaz İsviçreli Çoban Köpeği olarak adlandırılan ayrı bir cins olan, albino olmayan siyah burunlu koyu gözlü beyazları içeren beyazlar) hariç.
- 4- Standart aralıktaki boyut, 1 cm fazla veya az.
- 5- Etkili bir kürk sağlığı.
- 6- Uygun, güçlü ve etkili tırıs yürüyüşü ve (**enduro**) köpeği olmak için gereken dayanıklılık.

Bazı insanlar tüm bu maddeleri farklı bir öncelik sırasına koyabilirler. Örneğin; doğru ebatlar ile güçlü ve etkili tırıs yürüyüşü yer değiştirebilir. Diskalifiye nedenlerini bu listeye koymaya çalışırlarsa (alt kürkün tam olması) vb. Yazılı standardın içeriğini göz önünde bulundurmaları gerekir.

İrkın Standartı

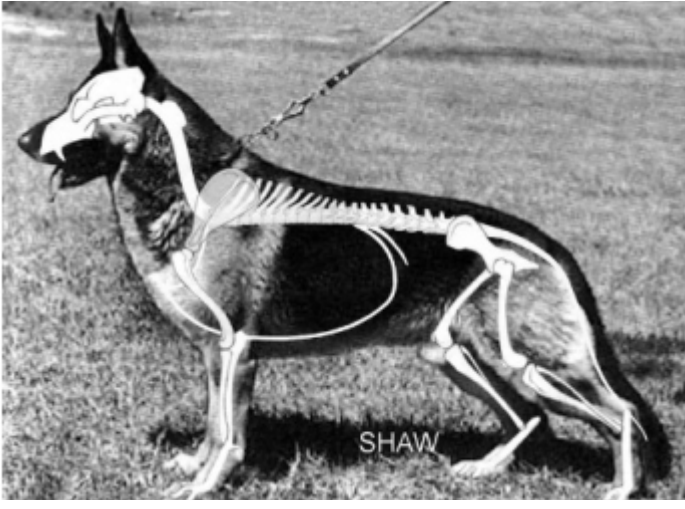
Köpek standartlarını okurken akılda tutulması gereken bir şey var; Alman Çoban Köpeği de dahil olmak üzere pek çok standart, atları bilen atçılıktan gelenler tarafından yazılmıştır. (Kaptan von Stephanitz süvari yüzbaşısı idi). Atlar iş, ulaşım ve spor için kullanıldı. At, otomobilin bugün olduğu kadar yaygındı. Bu yüzden at bilgilerini kullandılar ve köpek cinsi standartlarını da at terimleriyle yazdılar. Ancak bugün köpekler ve atların, özellikle ön ayaklar, omuzlar ve sırtlarının, hareketi ve yürüyüşlerini etkileyen farklı bir anatomiye ve farklı anatomik parçalara sahip olduklarını biliyoruz.

1960'lar civarı

2000 ler

Omurganın, antiklinal bölgesindeki yükselmeye rağmen, omuzlar, sırt omurgasını yükselten ve cidago eğimini azaltan genetik sıklık için en önemli değişiklikler 80'lerin sonunda 90'lı yılların başlarında meydana gelmiştir. Aşağıda görülen, bel omurgasındaki aşağı doğru bükülme sonucu kalça ve diz pozisyonu da indi. **Sırtta ayrı bir tepe, üst çizgiden aşağı doğru eğimli bir kambur oluştu.** Aynı nedenlerle 2000'in başlarında kaval kemiğinde aşırı arka açılma oldu. Bu, pelvisin açısını (eğimi) artırdı. (Yatay düzlemde 27 derecelik kural, her zaman alıntılanmış olsa bile artık geçerli değil). Artan eğim, gevşek topuklar yarattı ve aynı zamanda standarda aykırı olarak (hakemler tarafından söz edilmesine rağmen), uzun kuyruklara yol açtı!

- * Standartda, sağlam ve orta boyda , hafif uzun, güçlü ve iyi kaslı bir köpek istenir. Yoğun ve yuvarlak kemikli değil, kuru ve süngerimsi oval kemikli istenir. Cinsiyet farklılaşmasının sadece maskülen ya da feminen bir kafadan değil, sağlamlıktan, iyi bir kas kütlelerinden ve kas gelişmesinden fark edilebilmesi istenir. Özetle, erkek, dişiye göre daha fazla kas kütlelerine ve daha büyük kas gelişimine sahip olmalıdır.
 - * Oranlar (biraz uzamış); Yükseklik/uzunluk oranları 8.5 ya da 9 ile 10 arasındaydı. Bazı garip nedenlerden dolayı 8,5- 10 oranının arttığı görülüyor.
 - * Ortalama yükseklik, dişilerde 55cm - 60cm ve erkeklerde 60cm - 65cm 'artı veya eksi 1cm'dir. **Bir başka deyişle standarda göre 66 + cm'lik bir köpeğe mükemmel bir not verilmemelidir.** Çok sık yükseklik problemi yaşıyoruz. Bu bir kronik sorun haline geldi, "bu sorunu düzeltiriz" kandırmacası, ile devam edildiği için, Büyük boy (oversize) sorunu gitgide büyümekte.
- Ne yazık ki, ırk en başından beri 'çalışan köpekler' ve 'gösteri köpekleri' olarak iki farklı yönde gelişti...

İş Köpeği

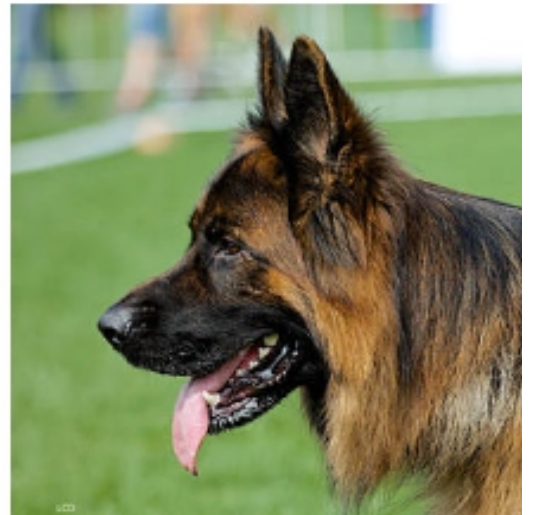
Şov Köpeği

Kürkler

Kürk örtüsünün şartları 2 tiptir. Normal ve uzun kürk. Irkın spesifik terimlerinde normal tüylü kürk "**Short Stock Coat**" ve uzun tüylü kürk "**Long Stock Coat**" olarak adlandırılır. Yani her koşulda alt tüy (stock hair) şarttır.

Short Stock Coat

Long Stock Coat

Normal Kürk örtüsü yoğun, düz, sert ve yatan tüylere sahipken, **Uzun Kürk** örtüsü ise yumuşaktır. Kulak ve bacaklarda, saçaklı tüylere, kuyrukta ise gür ve uzun tüylere sahiptir. 'Yumuşak tüy' anahtar ayırmadır.

Uzun kürklü (alt tüy örtüsü olma şartıyla) örtülerde, tüy uzunluğundaki değişkenlik çok önemlidir. Çok kısa olandan çok kaba olana bir dizi çeşidiyle, uzun tüylü bir köpeği kusurlu bulmak imkansız gibidir. Çünkü kürkün, uzun katı için standartlardaki yazılı tanımı net değildir.

Von Stephanitz, uzun bir kürkü, astarlı ya da astarsız olarak koyun güden, hizmet köpeği için bir engel olarak gördü ve bu nedenle, üreme için daha az arzu edilmesini gerektiğini düşündü. Pek çok insan, 60'ların sonlarına kadar Almanya'da uzun kürklülerin üremelerinin serbest olduğunu ve gösterilerde sunulduğunu bilmiyor. Şovlarda kkl (KörKlass) sınıf II veya "iyi" not aldılar. Ancak bu tarihten sonra üretimleri yasaklandı.

SV, 2010 yılında büyük tartışmalar ve dış dünyadaki belirsiz akıl yürütmenin ortasında, "astarlı uzun kürklü" köpeklerin normal kürklüler ile paralel olarak, "Stock Hair" yani alt kürkü zayıf yada olmayan kürkler hariç tutularak üretime ve şovlara katılımına izin verdi. Bu kural, birçok ülkede, Alman Çoban Köpeklerinin sayısının oldukça düşük olduğu Avrupa dışında da uygulanmakta. Bu 'Long Stock Coat'ın gelecekteki gelişimini engelleyecektir. Çünkü çoğu zaman, diğer ülkeler, SV'nin Almanya için harika olan kurallarını kabul ederler, fakat bu kuralların bazıları o ülkelerdeki bulunan köpeklerin standartlarının hacmi ile sınırlı olanları için uygun değildir. **Kötü zamanlanmış ya da uygun olmayan kurallar koymak, Irkın gelişimi için iyi bir yol değil.**

SV neden "Long Stock Coat "ı geri getirdi? Açık bir cevap almak zordur ve bu popülerlik artışı, daha geniş faydacılık ve çalışan köpek tutkunlarının baskısı da dahil olmak üzere konu hakkında çok fazla spekülasyon yaratılabilir. Ancak benim anlayışına göre, "çalışma köpeği kardeşliğinden" daha çok, kulüp üyeliğini artırmak için kullanılan bir pazarı değerlendirme.

Uzun kürkler hakkındaki düşüncelerim; En yüksek "çok iyi" derecesine sahip olabimelerini ve kısa tüylülerle birleştirildikleri zamanları tercih ederim. Çünkü uzun kürkler, çoğu zaman olumsuz ıslak havalarda açık bir padokta çalışan bir köpek için uygun değildir ve bu nedenle uzun tüylere sahip köpekler için önemli bir kusur sayılmalıdır. **Uzun tüyler diğer pek çok aktivite için iyidir, ancak köpek ırkının değerlendirilmesi ile ilgili her şey, kendi orijinal nedenine demir atmak zorundadır.** Çünkü birçok ırkta olduğu gibi genellikle bir "gösteri köpeği" ne yani başka bir şeye dönüşürler. Diğer Sheepdog ırklarının (Border Collie) gibi, gelişmelerindeki ortaya çıkan sonuçlar benim görüşümü teyid etmektedir. GSD meraklılarının bu yorumumu değerlendirmek için Border Collie'nin tarihini okumasını öneriyorum. (GSD'ye paralel olarak oldukça sıra dışı)

Uzun kürklerde, alt tüy (Stok Hair) üzerine büyük bir odaklanma ve aynı zamanda karışıklık var. İnsanlar, hakemlerin alt tüyleri zayıf/alt tüyleri olmayan köpeklerin tesbit edilmesinde hassas olmadıklarını ya da alt tüyleri kontrol etmediklerini de fark etmeye başladıklarında bozulma artacaktır.

Bir başka konu da, Hakemlerin sık sık LSH hayvanlarını SH'den daha cömert bir seviyede değerlendirmeleridir. LSH'nin hayır kurumuna ihtiyacı yoktur. Bu sadece LSH ve SH sahipleri arasında uyumsuzluk ve uyumsuzluk oluşturur. İhtiyaç duydukları tek şey ciddiye alınma ve sunulan teşvikle birlikte rehberlik ve yönlendirme.

Renk

Renkler kırmızımsı kahverengi, kahverengi ve sarı ile açık gri işaretli siyah, tek renkli siyah, koyu gölgeli gri, siyah eyer (saddle) ve maske. Göğüste iç taraftaki göze batmayan beyaz lekeler izin verilebilir, ancak arzu edilmez. Maske yokluğu, açık renk gözler, göğsünde beyazımsı lekeler, soluk tırnaklar ve kuyruk ucunun kırmızı olması pigmentasyonda eksik olarak düşünülür. Beyaz renge izin verilmez.

Maalesef , Walter ve Herman Martin sayesinde artık "renği", siyah bir maske ile zengin siyah ve altın kırmızından ibaret gibi. Walter'in kredisi ve onun pazarlama dehası, bir kaç diğer özellik ile birlikte "Wienerau markası" yarattı. Günümüzde çok daha abartılı bir biçimde görülen bu marka, önemli bir algı yarattı. Bu algı, renk toleranslarını ve çeşitliliğini yok sayarak, özellikle de "renkli kurt griliğinin" sonunu getirdi.

Max von Stephanitz kurt grisi "sable" rengini tercih etti, tam siyahın (Solid Black) rengini beğenmedi ve beyazların dahil edilmesine hiç destek vermedi. Kurt grisi tonları, siyah ve kırmızı renkler gibi renk sınırlaması üretemezler. Bu nedenle kurt grisi renk açısından tercih ediliyordu. **Albino olmayan beyaz ise ön Alman Çobanları için popüler bir renkti ve hala pek çok meraklı, von Stephanitz'in siyah gözlü beyazlarla uğraşırken yanlış ele aldığını iddia ediyor.** Her ne olursa olsun, onun görüşleri üretimden yasaklanmasına yol açmıştı. **Beyaz köpeklere izin verilmediğinden bu yasak şaşırtıcı bir şekilde , FCI tarafından tanınan bir "İsviçre Beyazı" ırkının kurulmasına yol açmıştır.**

Zayıf Pigmentasyon

İsviçre Çoban Köpeği

Sıklıkla göğüsdeki ve ayak parmaklarındaki beyaz lekeler hakkında sorular sorulur. **Standart der ki; "Göğüsteki beyazımsı işaretler düşük pigmenti gösterir."** Bu ifade köpeklerin düşük pigmentin genetik verilerine sahip olduğu şeklinde anlaşılır, ancak bu asla olmaz ve bu nedenle sadece "ilginç bir işaret" olarak görülür. **Beyaz lekeler genellikle saf beyazlarla ya da "albinolukla" hiçbir genetik bağlantıya sahip değildir, belirli bir renk sapmasıdır.** Bir köpeğin sahip olduğu beyaz nokta daima aynı yayılma kurallarını izleyecektir. **Beyaz köpeğin en uç kenarlarında başlar. En yaygın olarak ayak parmakları ve göğüs altında, daha az sıklıkla, kuyruk ucunda ve daha az yaygın olarak ön yüzde görülür.**

Ağırlık

Erkekler 30kg - 40 kg.

Dişiler 22kg - 32 kg.

Boyut

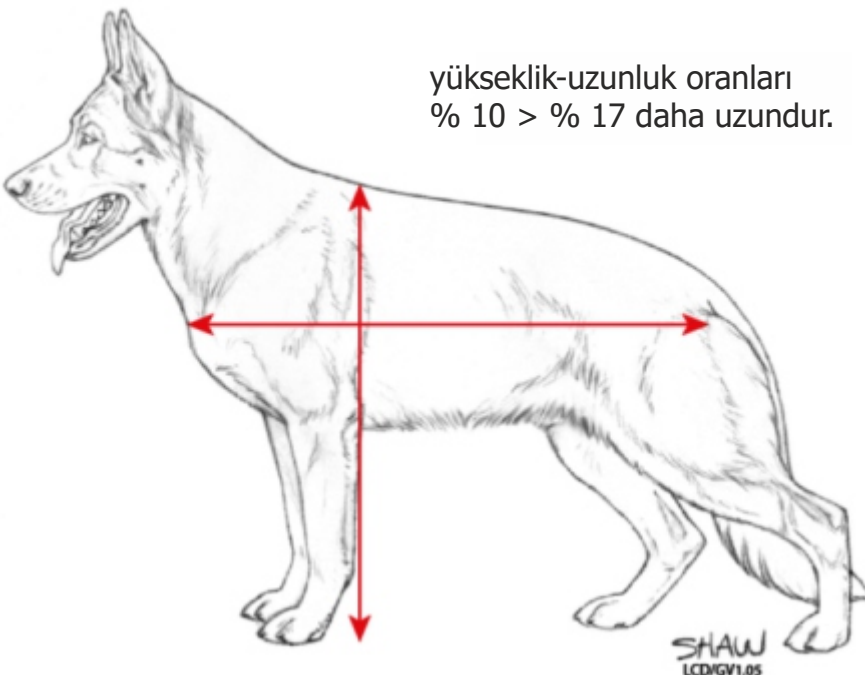
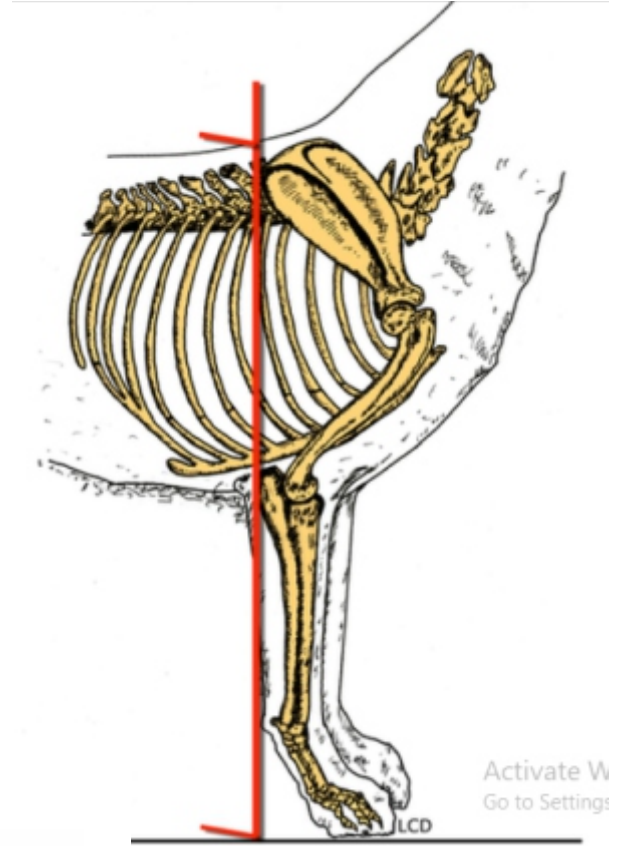
Erkekler 60 cm - 65 cm (+ veya - 1cm)

Dişilerr 55 cm - 60cm (+ veya - 1 cm)

Ne yazık ki, birçok hakem ve cins araştırmacısı (ırkın bütünlüğü için yapması gerektiği halde) doğru ölçmeye pek yanaşmaz, eğer köpek, kötü örnek oluşturabilecek bir ortalama ise, baskı altında doğru karar veremez. Yüksek bir köpeğin sıralamada "iyi" bir yer elde edebilmesi için, "yüksekliğin standartlar içinde olduğu" gibi yanlış bir şekilde ifade eder...

Bir köpeğin ölçülmesi kesin bir bilim değildir, çünkü köpek sabit bir nesne değildir, fakat deneyimlerimiz, düz bir yüzeyde, ölçme çubuğunun dirsek kemiğine yaslanarak yerleştirilmesini ve şemada gösterildiği gibi dik tutularak, doğru bir ölçüm ve minimum yüksekliği belirlemenizi sağlar.

Benim düşüncem; İdealist anlayışa sahip, iyi karakterli, dürüstlüğe değer veren, yalan söylemeyen bir hakem bu çok temel prensibe saygı gösterir. Bir köpeğin yüksekliği hakkında, güzel bir köpek olduğu için yalan söylerseniz, adil davranmamış olursunuz. Çoğu zaman çevre baskısına boyun eğiyorsunuz demektir ki, bu özgüven eksikliğinizi gösterir. **Hepimiz büyük boy köpekler için "gerekçelendirmeyi" özellikle sahipleri veya yetiştiricilerinden duyduk.** Ama tavsiyem, köpeğin büyüklüğünü doğru kaydetmek ve daha sonra uygun bir şekilde ele almaktır. Damızlık köpek arayanlar, özellikle de acemiler, yüksekliği kurguya dayalı olmayan ve ıslah edilebilir sınırlar içinde olan bir köpeği seçebilmeliler. Yüksek bir köpek için uygun olan ve yüksekliklerini küçültmeye katkıda bulunabilecek olan dişiler mutlaka olacaktır.

yükseklik-uzunluk oranları
% 10 > % 17 daha uzundur.

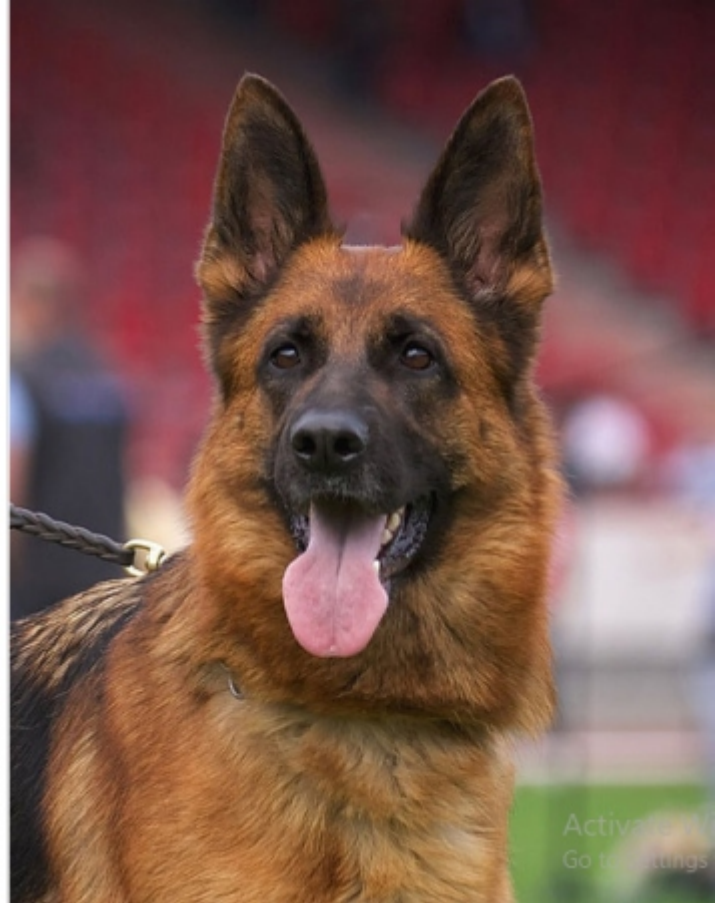
Yükseklik ve boy uzunluk oranını belirlemede + işareti köpeklerin ağırlık merkezini işaretler. Çubuk dikey olarak, ön bacağın hemen arkasına yerleştirildiği zaman, yüksekliğin eriştiği noktaya dikkat edin. **Skapula'nın (kürek kemiğinin) en yüksek noktası, köpeklerin boyunu belirleme noktası değildir. Genel olarak bu nokta, omuz bıçağının en yüksek noktasının altında olacaktır.**

Hepsi olmasa da, büyük boy köpeklerin çoğu , büyük kafa, gevşek gerdan, gevşek cilt, sıkı olmayan alt dudaklar ve üst dudakları içerir. Aşırı büyüklükteki birincil problem, ek kütle ve ağırlığın, dayanıklı bir sürü köpeğinde, çevikliğe ve hızlı dönüşlere izin vermemesidir. Abartılı bir örnek olacak ama zihninizde bir Great Dane nin 3 ila 4 saat süren yoğun hareketlerle, yerçekimine inat zahmetsizce süzülmesini canlandırın!

Kafa

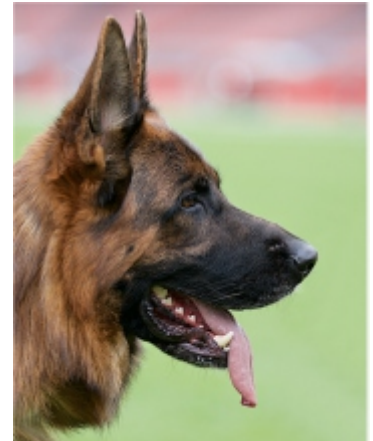

Güzel bir erkek kafası, en geniş kafatası değil ama yine de güzel bir kafa.

Güzel bir dişi kafasında istenen ifade (sıkı dudaklar)

- * Anlamlı, uyanık, asil, keskin bir doğuştan zeki görünümü, Sıkı deri (gevşek olmayan gerdan ve dudaklar anlamına gelir).
- * İyi pigmentle çevrelenmiş koyu renkli, badem şekilli gözler.
- * Baş köpeğe orantılı olmalı, büyük köpeğin kafası da büyük olmalıdır. Kafatası / Somak uzunluğu aynı oranda olmalı.
- * Sıkı dudaklar (gevşek değil) daha önce belirtildiği gibi bu daha çok büyük kafalı köpeklerde görülen bir sorundur.
- * Alt çene güçlü olmalıdır.
- * Bir erkek, "erkek" gibi görünmeli ve bir dişi "dişi" gibi görünmelidir. Sıklıkla dar kafalı erkekler ve ince bir ön yüz 'kadınsı' olarak değerlendirilir.

Çok iyi bir erkek kafası

Doğru erkek ve dişi kafa yapısı ve karşılaştırmalı erkek dişi oranı

Büyük ve aralık kulaklar,
sıkı olmayan gevşek dudaklar ve baş

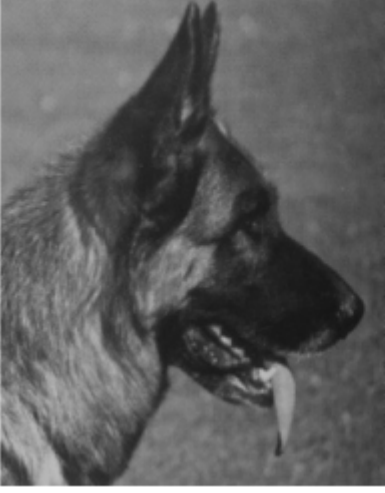

Zayıf dar ve ince somak

* Kafatasının üstü ve kenarları, önden bakıldığında 'hafifçe kavisli olmalıdır.
(Hafifçe kelimesi kubbeli anlamında değildir).

* Kırışık olmaması idealdir. yakın kulaklar bu kırışıklığı destekler.

* Alından ve somaktan gelen çizgilerin düzlemleri, yandan bakıldığında 'paralel' olmalıdır. Eğer somak açısı yukarı dönük ise (kalkık burun), bu durum derin bir duruş "Stop" yaratır. ve eğer somak aşağıya doğru bir açıda ise basık bir alın görüntüsüne neden olur. **Son Almanya'da ziyaretimde somak açısı yukarı dönük çok köpek olduğunu gördüm ve daha sonra şaşırtıcı bir şekilde "acaba standart değişti mi?" diye düşündüm..!**

Çok gevşek üst ve alt dudaklar, ama paralel ve orantılı alın ve somak

Sıkı dudaklar, ancak kafatasının ve somağın paralelliği yok, hafif kubbeli kafatası ve zayıf somak

Çok dik bir "stop" ve kubbeli kafatası ile kısa somak

* Stop net olarak belli olmalı, eğimli olmalı ve keskin bir şekilde tanımlanmamalıdır.

* Burun üst kısmı düz olmalı; "Roman" kemerli burun arzu edilmez.

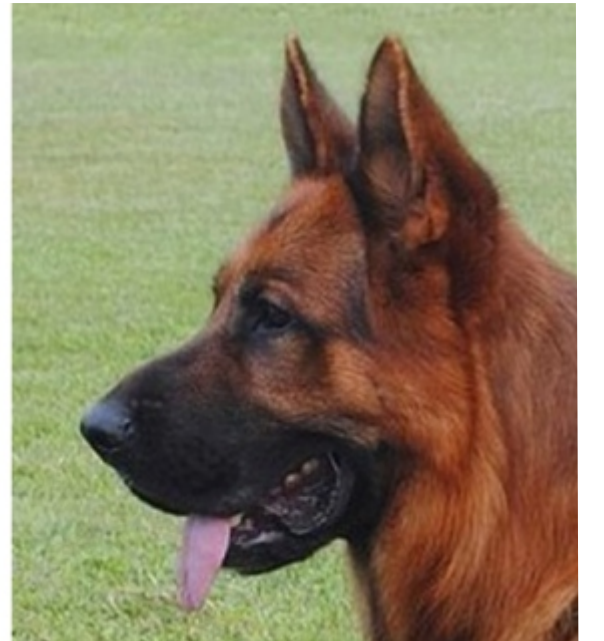
* Alt / üst dudaklar siyah ve gergin olmalı.

* Burun siyah olmalı.

* Baş çok gösterişli olan, ve aynı zamanda büyük olan bir sürü köpek var. Ancak standartların gerektirdiği gibi "kuru" sıkı dişler, kuruluşun eksikliği gevşek baş derisi ve sarkık dudaklarla daha belirgin hale geliyor. Birçok insan alt çenenin dudaklarındaki sarkmayı daha belirgin görür. Çünkü alt dudaklara olan fazla et, aşağıda görüldüğü gibi üst çene dudaklarından daha kolay görülür. Bu sorunun gözardı edildiğini gözlemledim ve daha sonra şaşırtıcı bir şekilde "acaba standart değişti mi?" diye düşündüm..!

Roman burun, yanlış hizalı kafatası ve somak

Sarkık dudaklar ve gevşek "kuru" olmayan deri

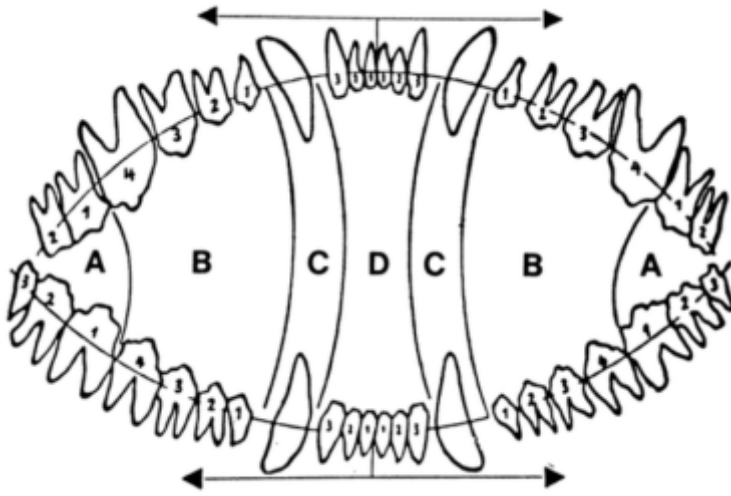

Sığ stop, çok uzun somak, düz alın

Roman "kemerli" burun, alın ve somak açıları paralel değil

Teeth

Yetişkinler; 42 çene, 12 kesici, 4 köpek, 16 premolar ve 10 molar (üst çenenin her iki yanında 2 er ve alt çenenin her iki tarafında 3 er adet) olmalıdır.

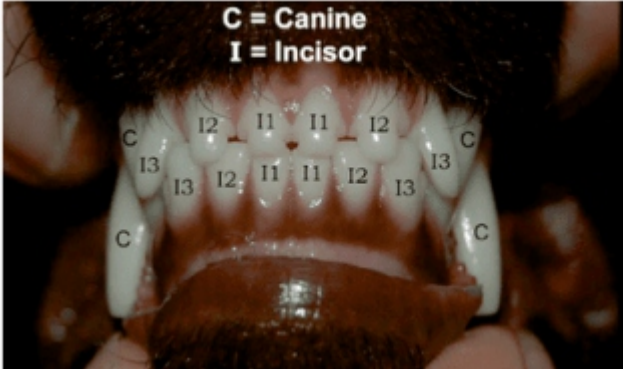
Yavruların 28 geçici dişi, 12 dişi (küçük ön dişler 6 üst ve 6 alt), 4 Köpek dişi (dişleri) ve 12 diş kemiği ve azı dişi olmalıdır. Sonradan gelişecek olan ilk premolar ve son azı dişleri yoktur.

Dişler sağlıklı, güçlü ve temiz olmalıdır.

- * Makas ısırığı - 2 mm geçen aralıkta ya da altında "giderilebilecek bir sorundur" bu da diskalifiye nedeni değildir.
- * Makas ısırığı sadece kesici değil, ağız tarafına uygulanır.
- * Tüm yetişkin dişler 7 aylıkken çıkmalıdır.
- * Dişler arasındaki geniş boşluklar bir hatadır.
- * Dişlerin tepe noktasındaki genel düzlükler bir hatadır.
- * Eksik dişler bir kusurdur (1 ön azı + bir başka diş / 1 köpek dişi / 1 azı veya ön azı 2 veya 3 diş.) Eksik dişler daima X ışını ile doğrulanmalıdır.
- * Çift PM 1 arzu edilmez ama cezalandırılabilir bir hata değildir.
- * Kerpeten ısırığı bir giderilmesi gereken hatadır, bu nedenle derecelendirme yoktur. Üst ısırıkta da dereceler vardır. Bir test (muhtemelen geleneksel) bir çiviye dişlerin yüzüne vurmaktır ve eğer çivi belirli bir tıklama sesi çıkarıyorsa, ısırık oldukça doğru ısırık olarak kabul edilir, yoksa edilmez.

Dişlerin Normal Oklüzyonu (İyi bir kenetlenme)

Doğru ısırık, diş büyüklüğü ve konumlar (Makas Isırık)

Üst ısırma ve boşluklar. Alt köpek dişlerinin üst çeneyi sıkıştırması görülebilir.

Alt Basma (yandan)

Tam bir makas ısırığı değil. yaygın olarak "düşmüş alt kesici dişler" olarak adlandırılır. Bu ısırık, köpek yaşlandıkça alt kesici dişlerin aşınmasıyla gelişir.

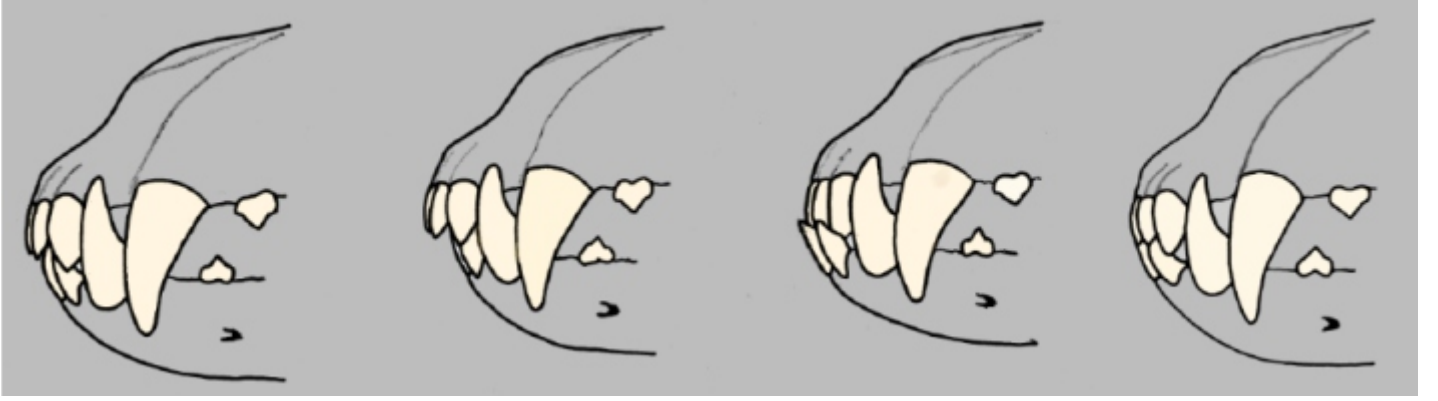

Alt Basma (önden)

Ön azılarda (Premolar) yerleşim problemi

* + 2 mm Overshot (üst basma) ısırığı ve undershot (alt basma) bir diskalifiye sebebidir. Alt basma; Alt çene üst çeneden daha uzun olduğunda (nadiren görülür).

Doğru ısırma

Üst ısırma

Alt ısırma

Kerpeten ısırma

* Kayıp köpek dişleri veya kesici dişler çok nadirdir.

* Çarpık ısırma bir diskalifiye sebebidir. Bu durum, (ağzın hafifçe büküldüğü köpeğin somagından aşağı bakılarak kapatıldığı zaman görülebilir.

Alt köpek dişleri ve kesici dişler, üst kesici ve köpek dişleri ile kesişmelidir.

Çarpık ısırık.
Bu hizalama somaktan aşağıya bakıldığında görülebilir.

Yanlış hizalanmış kesiciler.
1+1 üst çene alt kesici 1+1'i dışarı doğru zorlar.
Bu bir üst ısırma değildir

P3 Ön azı eksikliği

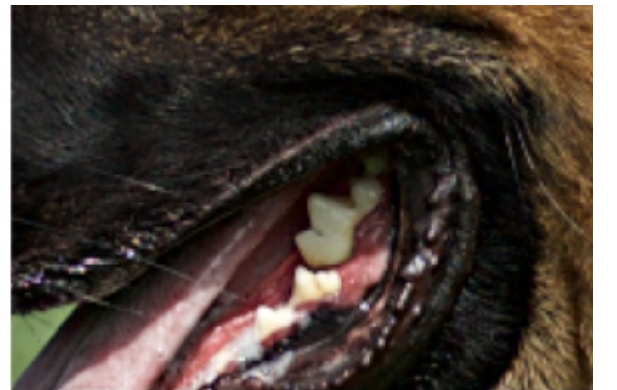
Üst çene içine çıkıntı yapan alt köpek dişleri (genellikle üst ısırma) görülür.

Alt ısırma

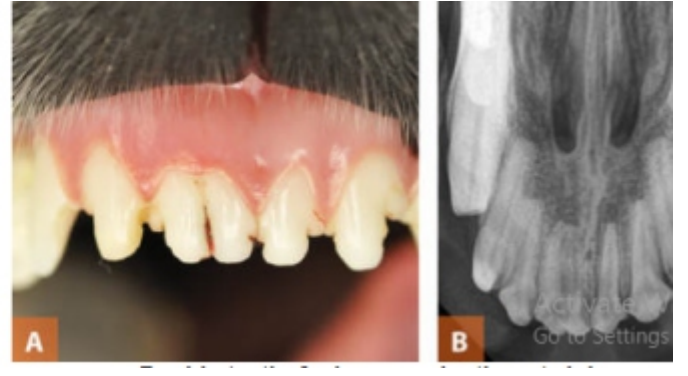
Bazen bir köpek dişi düşmeyebilir, çıkarılmalıdır, burada düşmeyen bir köpek dişi görülüyor.

Yanlış hizalanmış dişler

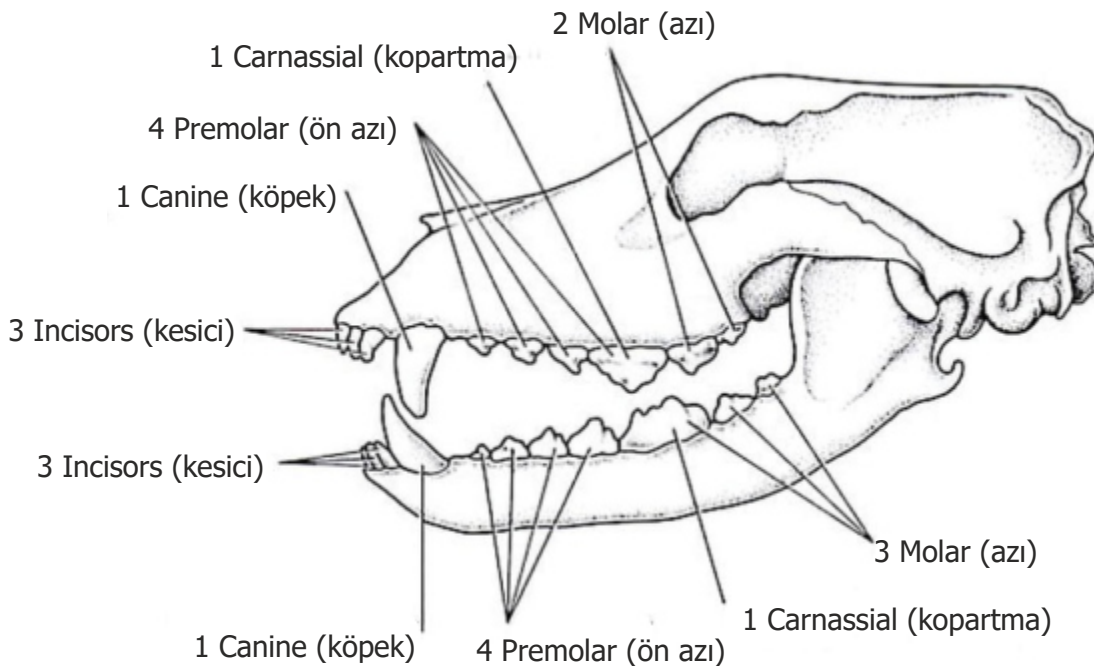

Premolarların doğru şekilde kitlenmesi

Çift dişler; füzyon (birleşik ikiz diş)

- * Sıklıkla alt kesici 1+1'in "düşmüş" olduğu görülür. Düz yatay hizalama arzu edilirken, bu köpeklerde nadir değildir. Hafifçe düşük diş eti nedeniyle 1+1 kesici dişler dibinde meydana çıkan bir sorundur. Şimdi ırka çok yaygın gözleniyor. Az gelişmiş / düşmüş alt kesici dişler 1+1 istenmez ancak diskalifiye nedeni değildir.
- * İrk değerlendirmesinde eksik/az gelişmiş dişlerin cezalandırılması "çok sert" dir. (bence çalışma ortamında diğer diskalifiye edici hatalarla karşılaştırdığınızda "küçük dişler" konusunda çok gereksiz serttir.) Arka bacaklardaki aşırı açılanma (aslında diskalifiye nedenidir) gibi ele alınmaktadır.
- * Standartta belirtilmemiş, ancak az gelişmiş dişler olmamalıdır.
- * Bir köpeğin bir çift P1'e sahip olduğunu düşündüğümde, dikkatli bir bakışla ikinci P1'in altında gelişmemiş bir P2 olduğunu ve büyük bir boşluk kaldığını gördüm!
- * "Çift dişler", iki dişin bir araya gelip gelmediğine bakılmaksızın mine, dentin ve / veya sementum şeklinde iki dişin bir araya getirildiği bir durumu tanımlamak için kullanılan yaygın fakat teknik olarak gevşek bir terimdir. Bunun iki temel örneği; 1- 'ikiz diş', tek bir diş kökünün iki ayrı dişe bölünmesini ifade eder. Sadece kısmi bölünmedir, iki ayrı diş aynı kök kanalını paylaşırsa sorun başkadır. 2- Bir dişin klinik görünüşünde benzer bir çift dişi tanımlayan da 'Füzyon'dur, (iki dişin kaynaşması) ancak diş sayısı sayıldığında bir diş eksik görünür.
- * Maloklüzyon anormal diş hizalaması anlamına gelir. İki tip maloklüzyon vardır: iskelet ve diş. Bir anormal çene hizalaması dişlerin normal oryantasyondan çıkmasına neden olabilir. Bir diş kusuru da malpozisyon dur, çeneler normal olarak hizada olduğu halde bir veya daha fazla diş normal hizalama dışında olduğunda oluşur.

Gözler

- * Orta boy.
- * Badem şekilli.
- * Biraz eğimli.
- * Çıkıntı değil.
- * Mümkün olduğunca koyu olmalı. Maske ile uyumlu ifadesi artık geçerli değil.
- * Açık renk gözler arzu edilmez (bu, estetik bir konudur,) yuvarlak gözlerde ifadeyi bozduğu için istenmez. Açık renk gözler düşük pigmentinin bir göstergesi olarak belirtilir fakat ben asla ilişkiyi görmedim.

Doğru, hafif eğimli,
koyu badem şekilli gözler

Çok çekik, açık gözler

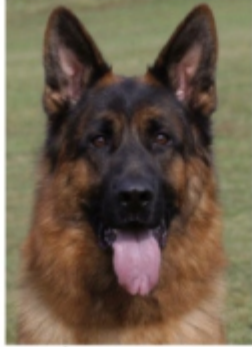
Yuvarlak, koyu ve
biraz çıkıntılı gözler

Kulaklar

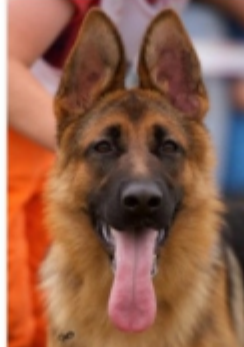
- * Orta boy
- * Dik taşınan
- * Yerinde
- * Öne dönük olmalı
- * Yarı dik kulaklar, düşük kulaklar, içe dönük kulaklar ve kıkırdak kulaklar "ciddi bir hata" dır, bu tür köpeklerde klasman düşmektedir.
- * Kulaklar köpeğin büyüklüğüne orantılı olmalı, değişen trendler onların büyüklüğünü artırdı. Yürüyüş sırasında çokça sallanmalarında da büyük bir artış var. Bazen destekli olan kulakları görüyoruz.

Doğru kulaklar

Aralıklı kulaklar

Büyük açık
içe eğik kulaklar

Büyük kulaklar

Uçları yuvarlak
yumuşak kulaklar

Yavruların kulakları en geç 6 aylıkken dik ve sıkı olmalıdır.

Boyun

- * Kuvvetli
- * Kaslı
- * Ayakta dik dururken, gövde düzlemine 45 -30 derece arasında açıda olmalı.
- * İyi uzunlukta olmalı ; Boyunun yarıçapı ile eşit uzunlukta ya da dirsekten ayak bileğine olan uzunluk kadar.
- * Kısa boyunlu köpekler başlarını hareket halinde biraz fazla eğmeye meyillidir, çünkü boyun ve baş aşağı indirilirken yer çekimi merkezi ileri doğru hareket ettirilir ve bu da ileri hareketlere yardımcı olur, hızı artırır. 8. - 9. kaburga arası ve gövdenin alta doğru üçte ikisi, bir köpeğin yer çekiminin merkezidir. Köpekler koşmaya başladıklarında, ileriye doğru hareketi kolaylaştırmak ve hızları arttırmak için başlarını indirir (atların boyunlarını indirirken jokeylerin ileriye oturması gibi). Bir insan da ileriye doğru hareket geçerken başını ileriye doğru iterek ve eğerek harekete geçirir bu hareket yerçekimi merkezini ileri doğru hareket ettirir, aynı zamanda düşme etkisi yaratır ve hızı artırır. Bunu bir yarışın sonunda koşucular bitiş çizgisine ulaştıklarında görürsünüz.
- * Bir köpek boynunu ve başını hareket halinde iken çok yüksekte taşırsa, ağırlık merkezi boyuna göre derece olarak arkaya doğru itilir ve bu hızını düşürür, yavaşlar veya diğer köpeklerle yetişemez. Çünkü boyun aşağı doğru indirilmediği için ve arkadaki ayaklar güçlü ittiğinden, ön ayaklar çok yükseğe kalkar. İdeal olarak tırs koşan bir köpeğin ön ayakları, el bileğinin yüksekliğinden daha yükseğe çıkmamalıdır.

Uzun cidago (yükseklikten bahsetmiyoruz), iyi yerleştirilmiş omuz kanadı, doğru uzunlukta ve güçlü boyun.

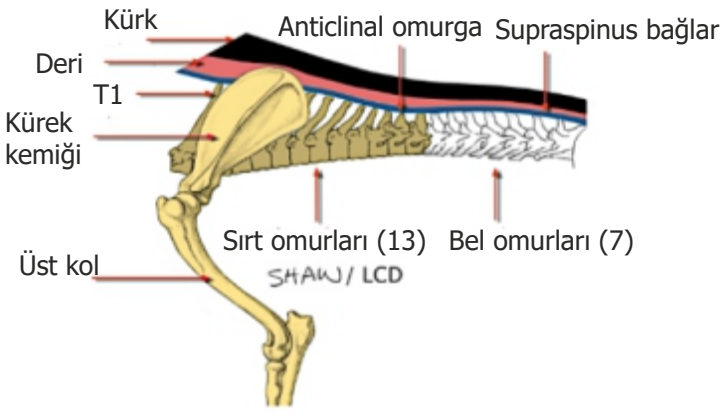

Kısa cidago (yükseklikten bahsetmiyoruz), hafif dik kürek kemiği ve kısa boyun.

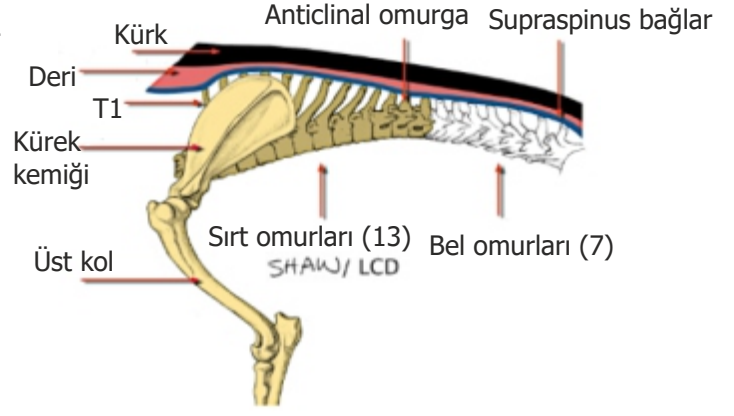
Cidago (omuz başı)

Cidago, son boyun omurundan sırtın başlangıcına kadar uzanan bölümdür. 13 sırt kaburgasının ilk 5 veya 6 omurgasını içerir. Genel olarak, safkan köpeklerin çoğunluğu, kürek kemiğinin üst kısmı ile aynı hizada veya bunun hemen altında yer alan sırt omurgasına sahiptir. Kürek kemiğinin uç kısımlarına göre yüksek bir omurgaya sahip Alman Çoban Köpeklerinin kürek kemiğinin üst kısmından (T2> T3 seviyesi) eşit ya da 10mm> 15mm daha yukarıda bir omurga iskeleti, düşük iskelet omurgası pozisyonuna sahip olan Alman Çoban Köpeklerin, kürek kemiklerinin uç kısımlarının hemen altında omurga iskeletleri vardır. Alman Çoban Köpeklerinde, özellikle şov tiplerinde kürek kemiğinin pozisyonun etkisi (yazının devamındaki çizimlerde yandan ve de enine kesitlerden ayrıntılı bir şekilde görülebileceği gibi) çok önemlidir.

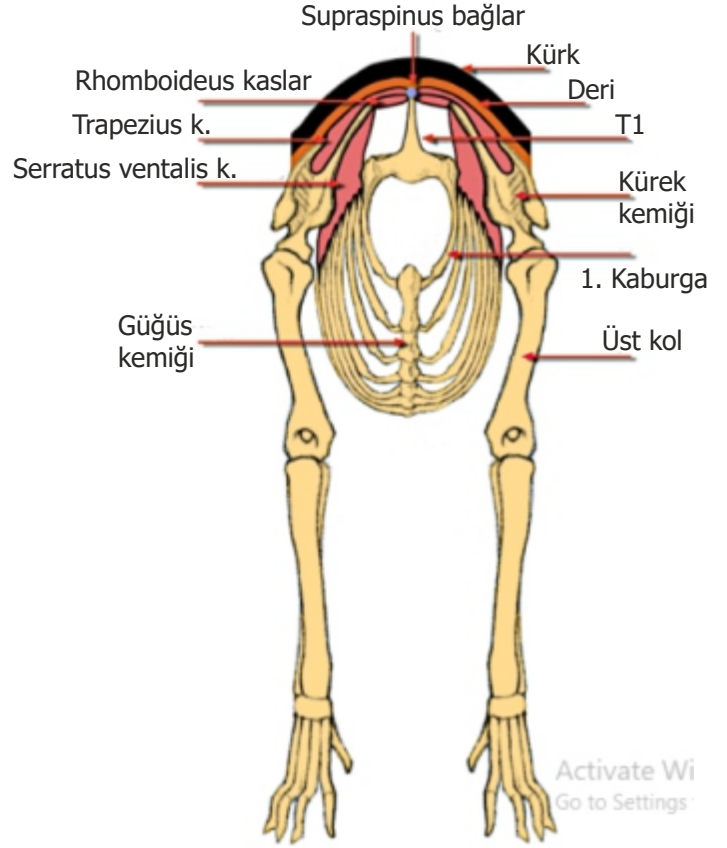
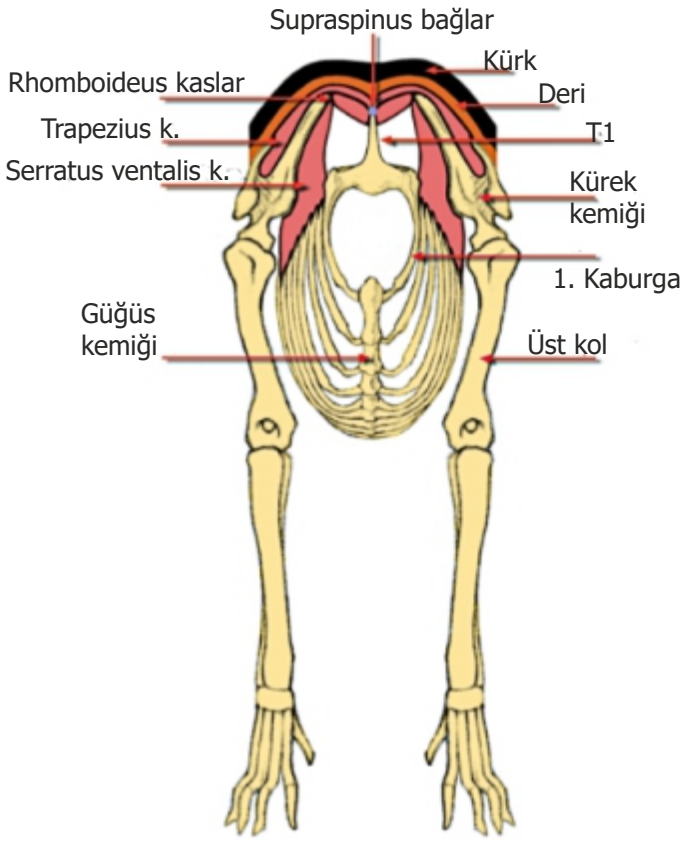
Cidagonun sırt omurgasına konumu

Kürek kemiğinin üst seviyesinin altındaki Sırt Omurgası

Kürek kemiğinin üst seviyesinin üstündeki Sırt Omurgası

Yukarda görülebileceği gibi, sırt omurgalarının seviyesi kürek kemiğinin üstüne çıktığında, köpeklerin omuzlarından ölçülen yüksekliği de artmaktadır.

Tam olarak ya da kısmi olarak sırt omurgalarının seviyesindeki değişkenlik, kürek kemiğinin üst kol ile açısını da etkiler. Yani kürek kemiğinin açısı daha dik olunca ve kürek kemiğinin omurga dikeltleri arasında bulunan sırt omurgalarının sayısını azaltır ve bu nedenle yukarıdaki fotoğrafta sağda görüldüğü gibi cidago içinde yer alan omurgalarda azalır ve dolayısıyla boyun kısalır. Dik duruşta, cidago yüksek, uzun ve hafifçe arkaya doğru eğimli olmalı (düze yakın değil). Hafifçe eğimli olduğunu söylediğime dikkat edin. Eğer cidago omurga bölgesinden çok yüksekse veya kavisliyse, artan yüksekliğin veya eğmin genişliğine bağlı olarak "hafifçe eğim" ortadan kalkacak, artık daha yüksek ve aşağıda görüldüğü gibi omurga ile cidago ilişkisi olarak tanımlanacaktır.

Yüksek, uzun eğimli cidago

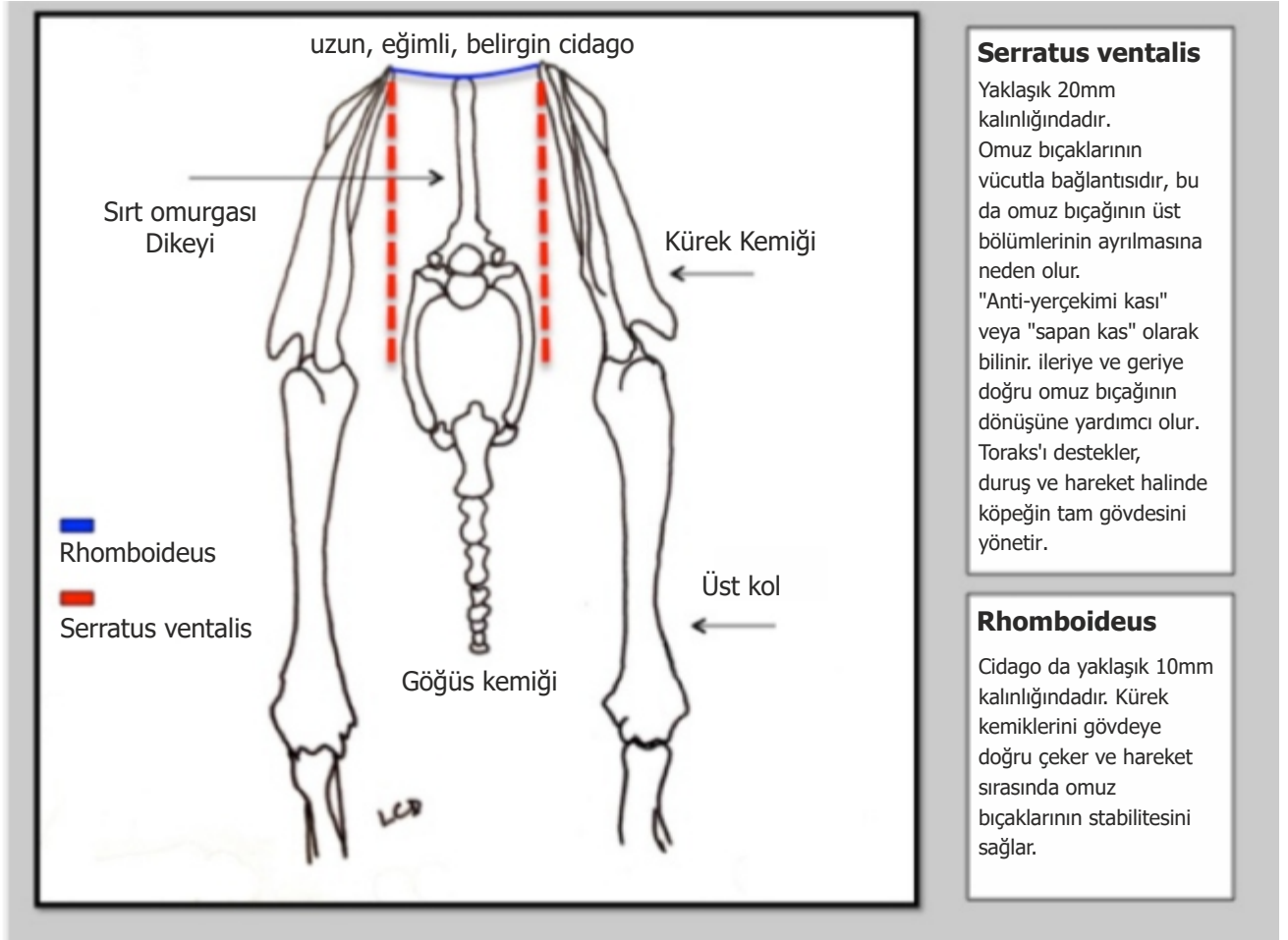
Düz cidago, düz sırt omurgası ve aşağı doğru bir düz bel omurgası.
Daha öncede belirttiğimiz gibi sırt omurgasının "hafifçe eğimli" ya da "düz" olduğu durumlarda,
bel omurgası aşağı doğru bir bükülme ile devam ederse,
sırt/bel bölgesinde geçiş noktasında hafif bir "tepe" olacaktır.

Sınırdı cidago, çok yüksek sırt/bel birleşme pozisyonu ve kavisli bel omurgası

Cidagonun Fonksiyonu

Omuzlarında üç ana kas vardır. Bunlar: kaldırma , omuz bıçaklarını hareket ettirme ve yönlendirme , omuz ve boyun kaslarına bağlantı sağlama fonksiyonlarını sağlar. Bu bölgedeki en büyük kas **Serratus ventalis** kasıdır. Omurganın üst kısmı üzerinde ve Kürek kemiğinin üst kısmında **rhomboideus** kası yer alır. Bunun altındaki **trapezius** kasıdır. Tüm kollar (Kürek, üst kol ve ön bacaklar) gövdeye eklemsiz olarak bu kas grubu ile bağlıdır.

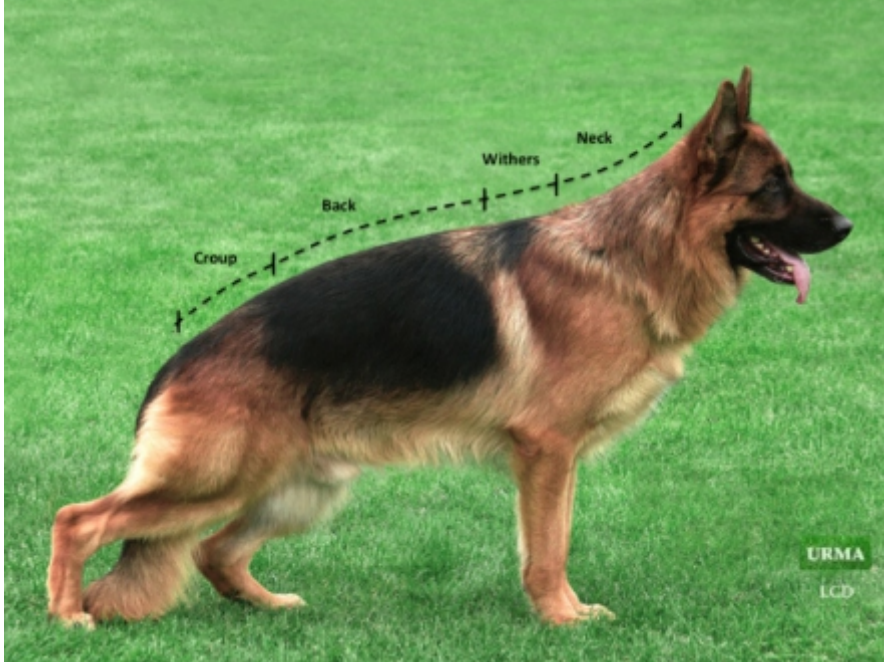
Serratus ventalis

Yaklaşık 20mm kalınlığındadır. Omuz bıçaklarının vücutla bağlantısıdır, bu da omuz bıçağının üst bölümlerinin ayrılmasına neden olur. "Anti-yerçekimi kası" veya "sapan kas" olarak bilinir. ileriye ve geriye doğru omuz bıçağının dönüşüne yardımcı olur. Toraks'ı destekler, duruş ve hareket halinde köpeğin tam gövdesini yönetir.

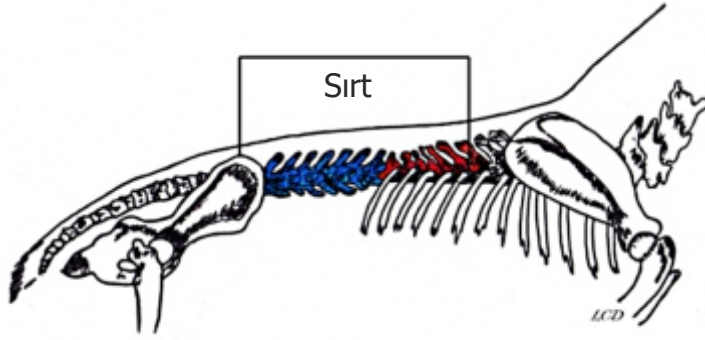
Rhomboideus

Cidago da yaklaşık 10mm kalınlığındadır. Kürek kemiklerini gövdeye doğru çeker ve hareket sırasında omuz bıçaklarının stabilitesini sağlar.

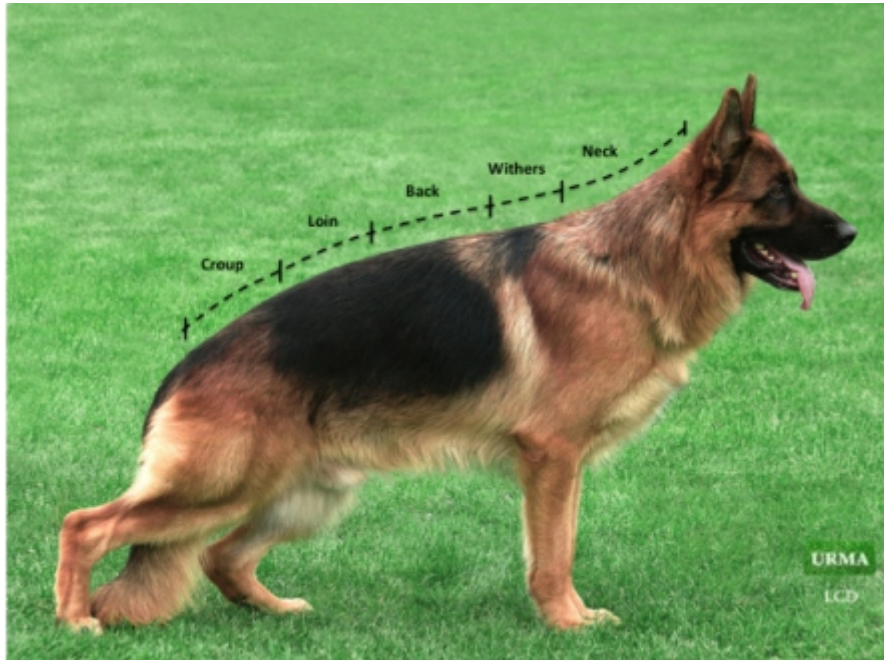
Üst çizgi

FCI / SV standardında tanımlanan ve ayrıntısı aşağıdaki iskelet formunda görülen sırt

Çoğu insan, yukarıda tasvir edildiği gibi üst çizginin bir bölümünü içerdiğini düşünür. Bu, diğer ırklarda da yaygındır ve bir dizi ırk standartında belirtilmiştir.

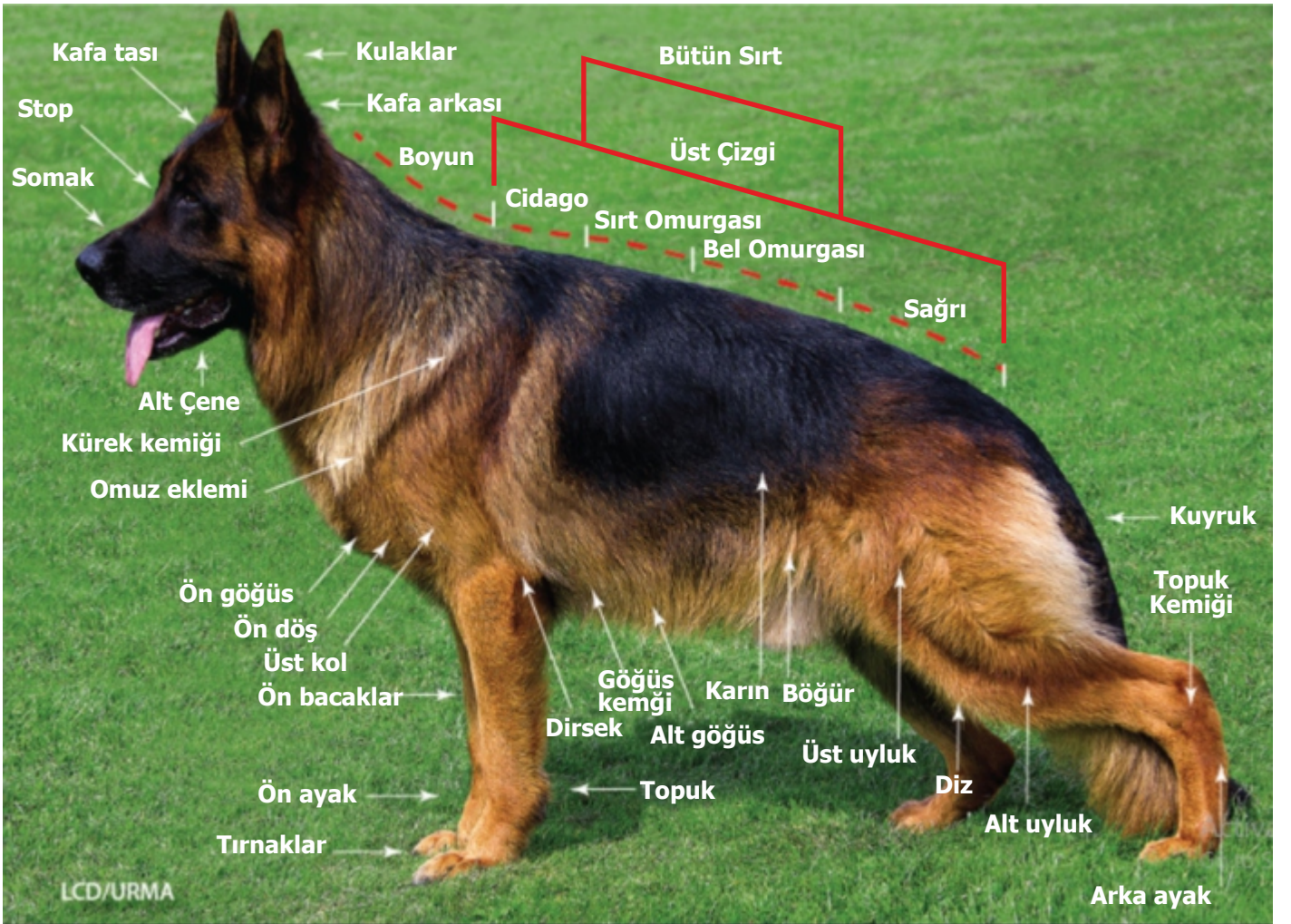
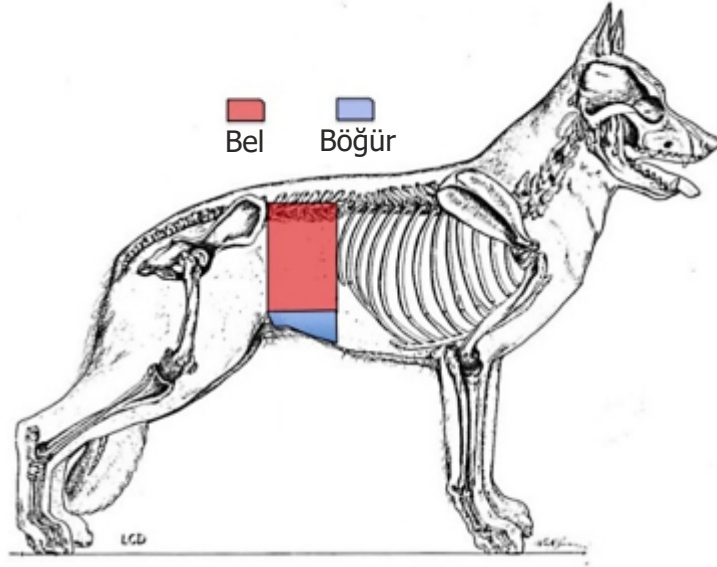
Bana göre üst çizgi

- * Trapezius kası, 3. boyun omurundan (C3) 9. sırt omurgasına (T9) sırt omurgası boyunca ve Kürek kemiğine yanlamasına yapışıktır. Onun görevi, ön uzuvları yükseltmek ve ileriye doğru uzanmasını sağlamaktır.
- * Rhomboideus kası, sırt omurgasını (T4'ten T7'e) kadar boyluca omuz kanadı/kenarına bağlar. Bu kas latissimus omurga kasına çok sıkı bağlıdır. Görevi, kolu yükseltmek, kolu ve omuzu öne veya arkaya çekmek ve kürek kemiğini göğüs kafesi / gövdeye çekmektir. Böylece köpek hareketlilik halinde omuz bıçaklarının üst kısmını sabit tutar.
- * Serratus ventralis kası boynun alt kısmını ve göğüs kemiklerinin duvarının ön kısmını kaplar. Çok kuvvetlidir, yelpaze şeklindedir ve kürek kemiğinin orta kısımlarından çıkıp, yanal olarak göğüs kafesine bağlanır. Bu kasın işlevi gövdeyi desteklemek, gövdeyi ileri ve geri taşımak, omuz kanatlarının dönmesine izin vermek, salınım yapmak ve hareket sırasında yükselmek, düşmek ve omuzları kollara göre ileri-geri taşımaktır.
- * Sırt omurgası kürek kemiğinin üst kısmına göre daha düşük hale geldikçe, omuz bıçaklarının üst kısmı sırt omurlarının tepesine göre daha çok yükselir. Bu nedenle öne ve birbirlerine doğru daha yakınlaşırlar, kas daha az bir mesafeye yayılır. Bu yakınlaşma sayesinde hareket ederken daha güçlü ve sıkı adımlar ortaya çıkar.
- * Serratus ventralis, 9 kaburgaya bağlı büyük yelpaze şeklinde olan kastır. Alt boyuna kadar uzanır ve kürek kemiğinin iç yüzünün tamamına tutturulur.
- * **Serratus ventralis klinisyenler tarafından "anti-yerçekimi" kası ve "sapan" kası olarak adlandırılır.** Bu tanımlamaların işlevini ve köpeklerin neden ön kol üzerine üzerine düştüğünü kısmen anlamak açısından önemlidir. **Bu kas, köpek koşarken gövdesinin, boynunun ve başının yere doğru ivmelenmesini, yerçekimini durduran şeydir.**
- * Serratus ventralis kası, köpeğin ayakta dururken ve ilerlerken köpeğin göğsünü, gövdesini bağlar ve destekler. Bu kası keserseniz, köpeğin bütün gövdesi / omurga / boyun / başı yere düşer. Ayakta kalan tek şey bir çift ön kol, üst kol ve omuz bıçakları olacaktır. Bunu anlamazsanız, Cidagonun işlevini anlamayazsınız.
- * Arka bacaklardaki kaslardan üretilen enerji, serratus ventralis kasının içinde belirli bir alana iletilir; Bu, "ileriye doğru dayanak" noktası olarak adlandırılır. İki eksen noktası vardır. Arkadaki "sacroiliac" eklemi ve öndeki serratus ventralis kasının kürek kemiğine bağlandığı eksen noktasıdır.
- * Bu eksen noktasından enerji, omuz kanadı rotasyonuna yardımcı olan serratus kası içinden ve ön el/ ön hareketleri öne doğru hareket ettirerek aktarılır. İleriye doğru hareket, köpeklerin ağırlık merkezinin ileriye doğru kayması ve ileriye doğru kayma ihtiyacını 'yakalama' için kullandığı bir tepkidir.
- * **Bu iki kas, omuz bıçaklarını "bağlı fakat ayrı" tutarken, gerekli rotasyon ve esneme hareketleri sırasında onları sabit tutar. Özetle, omuz bıçakları birbirinden ayrı tutulmazsa, köpek burnunu yere koyamaz, yiyemez ve içmez. Benim gözlemim, 25 mm'lik bir boşluğun ideal olmasıdır. Çok geniş bir boşluk 'gevşek omuzlar' olarak adlandırılır.**

Köpeğin cidagosu hakkında konuştuğumda, kaçınılmaz olarak, birileri atların cidagoları hakkında sorular sorar. İnsanlar çoğu soruda olduğu gibi, benden kısa bir cevap ister. Fakat kısa bir cevabı yoktur. Bu soru genellikle, köpeğin çeşitli bölümlerine uygulanan terminolojinin çoğu durumda at terminolojisinden alınmasından kaynaklı olduğu için pek çok kişi, fonksiyonların aynı veya benzer olması gerektiğini varsaydığı için anlama sorunları yaşıyor.

Omurganın sırt ve bel bölümlerini ayrı olarak değil tek parça olarak görme fikirdeyim; ancak, üst çizgiye ait bel omurgası bölümü tanımlamak için sadece "bel" teriminin kullanılmasının yarattığı problem şudur; "Bel" yalnız kaburganın dış kenarında başlar ve pelvisin kemiğinin başlangıcını çizen dikey bir çizgiyle biter. iliac crest (iğne kemikleri'ni) kapsamaz . Bel omurgasının ölçüsünü son 4 kaburganın uzunluğu ve azalan açıları belirler. Bel çok uzun veya çok kısa görünüyorsa, bel omurları sırt omurundan daha uzun veya daha kısa olduğundan değil, kaburga oluşumunun uzun veya daha kısa olmasındandır.

Bu nedenlerden dolayı, 7 bel omurunu ve pelvisin küçük bir bölümünü içeren "Bel Omurgası" teriminin 'bel' teriminden çok daha uygun olduğuna inanıyorum.

Tercihim; Sırt omurgası ve bel omurgası

Hangisi olursa olsun, en önemli şey omurgaların nasıl yapılandığını ve fonksiyonunu, aynı zamanda ırkın bu iki temel ve farklı bölümlerin gelişmelerinden derinden etkilendiğini anlayabilmektir.

İrkin "erken" zamanlarında, sırtın iki bölümünü ayrı ayrı görmek önemli değildi, günümüzde çok önemli. Bunun nedeni omurganın sırt bölgesindeki bel omurlarının, T13'te başlayarak aşağı doğru tanımlaması zor olan hafif bir eğime sahip olmasıdır. Bu, "erken" zamanlarında görülen iskeletsel olarak nispeten düz omurgaya göre çok farklıdır, bkz. Şekil 1, bundan birkaç yıl sonra var olan yüksek omurga, Şekil 2'ye bakınız. Tüm bu değişimlerin, Pelvis ve sağrı açısı üzerinde, kalça ve dizin yüksekliğine, femur/kaval kemiği açılmasında ve devamında yerde gezen (sürünen) kuyrukta büyük etkisi vardır. Şekil 3'e bakınız.

Şekil 1

Şekil 2

Şekil 3

Sırt "orta derecede" tanımlanan ve göğüs kafesiyle iyi bir orana sahip olmalıdır. Sıkı, sağlam ve iyi kaslı olmalıdır. 23/12/2010 tarihli en son SV standardında, eğitim terimi doğrudan arka planı açıklamak için kullanılan bir kelime değildir. Fakat açık bir şekilde ve tarihsel olarak anlaşılmalıdır, şöyle ifade eder; Üst çizgi, boyunun tabanından yüksek bir cidago, düz bir sırt (sırt omurgaları ve bel omurgaları) yoluyla, görsel kesinti olmaksızın hafif eğimli olarak sağrıya doğru ilerler. Bu, sırtın temel olarak, cidago ile aynı eğimli çizgiyi takip eden kesintisiz bir düz çizgi olacağı anlamına gelir. "Üst Çizgi" tanımındaki bu değişim 30/Ağustos/1976'da SV tarafından yapılmıştır. Bu daha önceki standartta, "Cidago dan başlayarak, önden arkaya doğru hafifçe eğimli olan üst çizgiyi kesintiye uğratmadan "yavaşça akarcasına" arkaya doğru yeterince uzun ve yüksek olmalıdır." şeklinde tanımlanıyordu. O tarihe kadar, omuzların sırtla birleşmesinin iyi tanımlanmış olması gerekiyordu. **Cidagonun üst çizgi ile birlikte iyi bir şekilde tanımlanması için, zayıf bir sırt ile meydana gelen bir açıyla değil, ama yavaşça ve yumuşak bir şekilde sırtta arkaya doğru hafifçe eğimli olarak ifade edilmelidir.** Daha yakın tarihli değişiklikler, sırtın "Cidago ile birlikte iyi tanımlanmış" olma şartını sulandırdı.

Mevcut standart ve cinsin gelişimsel üst çizgi eğilimi ile kavramaya çalışanlar için bunu anlamak önemlidir.

Çoğu gösteri (şov) köpeğinin bel omurgaya doğru hafif bir eğrisi olmasına rağmen, standartlarına göre, tek doğru sırt "düz" olanıdır. Düz, düzdür ancak evrim, köpeklerin sırtının anticlinal ve bel omurgası kesitini iyi geliştirmiş ve bu nedenle optimum formunda, uzunluğu boyunca "çok az bir yükselme" oluşturmuştur. Alman Çoban Köpekleri Gri Kurt'un torunlarıdır ve bu Gri Kurt'a bakınca açıkça görülmektedir. Sırtın bel bölgesi üzerinde "çok hafif yükselme" yi bir köpeğe bakarken ayakta durduğunuzda görmek neredeyse imkansızdır ve mevcut olduğunda, çok iyi bir sırt gücü ve iyi gelişmiş sırt kaslarının bir göstergesidir. Farkındaysanız, ben "**çok hafif yükseliş**" kelimesine çok önem verdim. Çok hafif, güçlü kasların bağlandığı omurgaların evrimsel gelişmesidir. İyi gelişmiş sırt kasları mevcut olduğunda, şekilleri ve izdüşümleri hafif bir yükselme yaratır. Köpekleri güçlendirme ihtiyacının evrimsel bir sonucu olarak, bunu şöyle de ifade edebilirim; Bu çok hafif artış, bir eğriyle ve özellikle sırt omurgalarını içeren bir eğriyle çok farklıdır. Bununla birlikte, bel omurgada da "çok hafif bir eğri" yoksa eğer belin sağrıyla birleşimi düzgün ve akıcı olmaz, sağrının başlangıcından aşağı doğru bir çıkıntı olurdu. Örneklersek; Aşağıda solda görülen ilk köpek çok hafif bel artışına sahip. Sağdaki iki dişide çok fazla...

Düz sırt ve düz bel omurgası

Düz sırt ve aşağı doğru bükülen düz bir bel omurgası

Aşağı doğru bir bel omurgası eğimi tarafından oluşturulan kavisli sırt

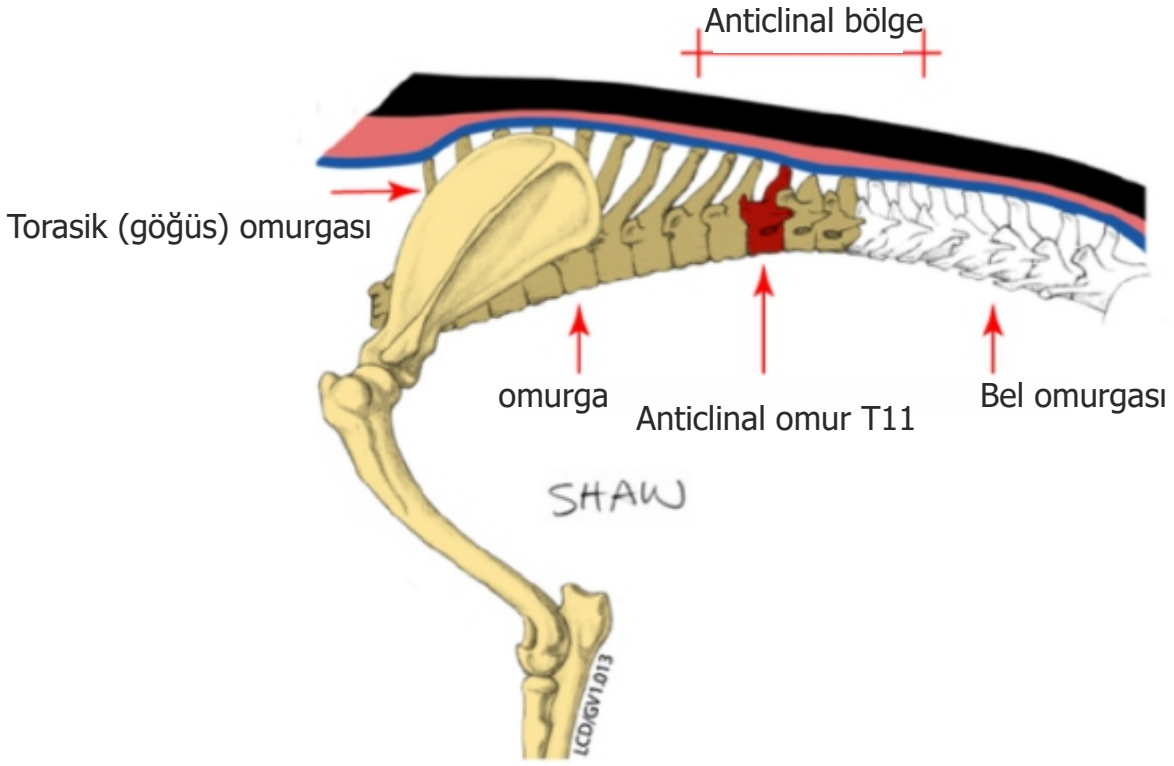
Arkaya kavisli ve bel omurgaya doğru bükülme. Yukarıda görülen dişilerde görüldüğü gibi, bel omurga düzdür ve bu sırt omurgasına geçiş noktasında "Kambur" oluşturur.

Max von Stephanitz, üst çizginin, omuz başı (cidago) dan sağrıya kadar düz ve hafif eğimli olması gerektiğini söyledi. Bazı kişilerin değişimi bir seviye geriden tercihi bu ifadeden geliyor. Arka bacaklarının açıları "düz bir bel omurga" nedeniyle, hafif eğimli veya daha düşük bir seviyede olacaktır. Bunun nedeni patellanın (dizin) yerden daha yüksek bir noktada olması ve böylece bel omurganın yüksekliğinin artırılmasıdır.

Düz sırt, yüksek kalça pozisyonu, düz omuz ve düz bel omurgası.

Omurganın yükselmesi nedeniyle, omurganın antiklinal bölgesinde yönünü değiştirirken bazen o kısımda hafif bir çıkıntı görebilirsiniz. Bu az gelişmiş sırt kasında önemli bir zayıflık değildir ve köpeğin hareketi üzerinde çok az etkisi vardır.

T11 anticlinal omurgası (kırmızı işaretli)

Sırt ve cidago (omuz bölgesi) birlikte tekrar tanımlanmalıdır. Daha önce ele aldığım gibi, bu açıklama yıllar içinde standart olarak değiştirilmiştir. Bunu tekrar edeceğim çünkü vurgulamam gerekiyor. **Beğenin ya da beğenmeyin, (pek çok kişi beğenmez) en son standart, 1960'lı ve 1970'lerin köpeklerinde görüldüğü gibi omuzların sırtla birlikte iyi bir şekilde tanımlanabilmesi için gerekli şartları sulandırıyor.**

1959/1960 Almanya Siegeri, Volker von Zollgrenzschutz Haus.

Mevcut standart, sırtın "görsel olarak" sürekli eğimli çizgi olarak görülen, cidgonun bir uzantısı olduğunu ima eder. Akıcı ya da eğimli bir sırtı seviyorsanız, (bunun etkisi bugünün köpeklerinin çoğunda kolayca görülebilir) cidagonun nere bittiği ve sırtın nerede başladığını görmek çok daha zor

Yüksek ve uzun belirgin cidago ile
Düz eğimli düz sırt ve bel omurgası.

Standarddaki bu çok ince değişiklik, sırt/üst çizgiyle ilgili tartışma ve çeşitli görüşler için çok önemlidir; Öncesinde nasıldı? şimdi nasıl? Bel omurganın bükülmesi de eklendiğinde standartdaki bu nispeten çok küçük değişikliğin Alman Çoban Köpeklerin üst çizgilerin üzerinde derin bir gelişim etkisi olduğu gözlenmiştir. Burada tartışmak istediğim tek mesele, yukarı doğru yükselmesi ve bazen bununla bağlantılı olarak, arka tarafa doğru küçük bir eğrilik. Bu olgunun, düzden başka bir şey olduğunu ve fotoğraflarla "düz"ü tanımlayıp gösterdiğimi düşünüyorum. Bu, sırtın bazen hafif bir eğriye yükselmesine neden olan, tartışılması önemli bu yükselişin ve eğrinin kabul edilebilir oranı nedir? **Başka bir deyişle, bu değişimle köpeğin etkili bir şekilde hangi işlev görme yeteneği artacaktır?**

Sırt omurgaları ve antiklinal bölgede yükselen "dikenli omurlar" sırtın daha yüksek konumlanmasına neden olur ancak ana omurganın uzunluğunu etkilemez. Bunun, bazı insanların iddasının tersine, tüm sırt omurgalarının yukarı doğru yükselen ve bazen hafif bir eğrisi olması veya alt çizginin kısa ya da arkaya doğru derin olması ile hiçbir ilgisi yoktur. Sırt omurgasının anticlinal bölgedeki bu yükselişinin hareket üzetinde az etkisi vardır. Ancak sırtın en yüksek noktası olan omuzun en yüksek noktasından daha yukarıda olduğu bir pozisyona geçerse etkileri büyür.

Bel omurgasındaki bükülme ile, genel olarak insanlar tarafından sırtın bir parçası olarak görülen kubbe açısı daha dik hale gelir. Bu durum, ileri itme ve dayanıklılığın azalması pahasına daha yukarı doğru itme gibi bazı olumsuz etkilere sahiptir. Başka bir deyişle, yukarı ve ileri itme arasındaki mükemmel denge, pelvis çok dik duruma geldiğinden kaybolur. Sağrının istenen açısı 23 derecedir ve bu yatay düzliğe dayanmaktadır. İnsanların bu denklemde bel omurgasının aşağıya doğru iniş açısı ile birlikte sağrı açısı hakkında bir değerlendirme yapmaları gerekir.

Sırttaki Kambur? Bunu, sırt omurgaya olan bağlantısında yön değişikliği yaratan bel omurgasının aşağı doğru eğimi oluşturur. Daha önceki fotoğraflarda da görülebileceği gibi, zemin veya eğim seviyesi ne olursa olsun, **bel omurga sırt omurga ile nispeten düz bir çizgide ise, bir "Kambur" görmeyeceksiniz.** Bel omurgada aşağı doğru bir bükülme varsa omurga düz ise kambur çok açıktır, bel omurgası kavisli ise ironik olarak kambur gözlemlenmez.

Son nokta; Omurganın tam uzunluğunun üstten bakıldığında düz olması gerekir, aksi takdirde bel omurgası (bel) çok kısadır, bu da kusur yaratır.

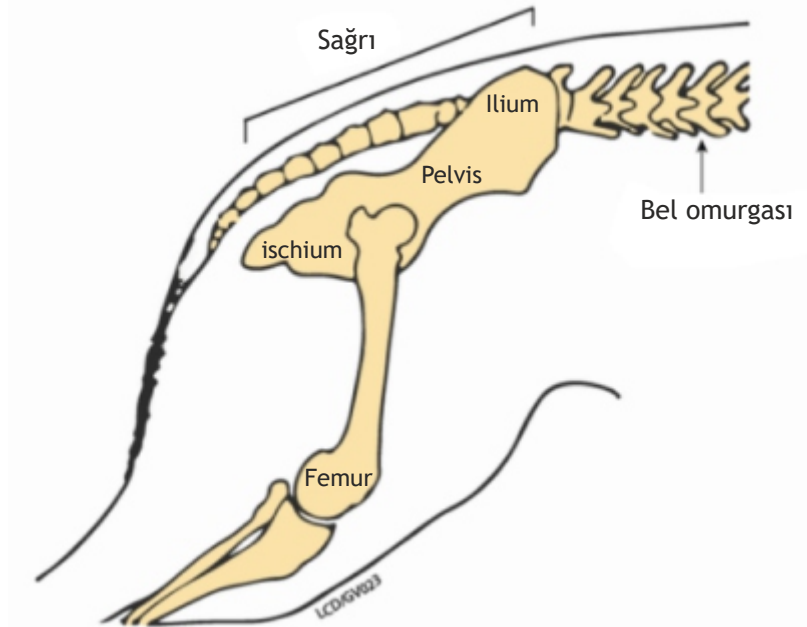

Kusurlu omurga önden görünüş.

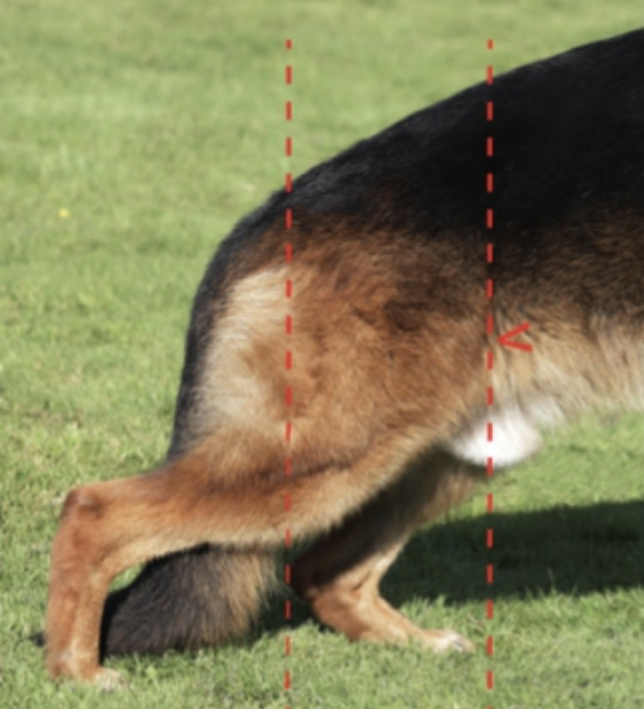

Sol: Düz omurga Sağ: kavisli omurga; Kusur...

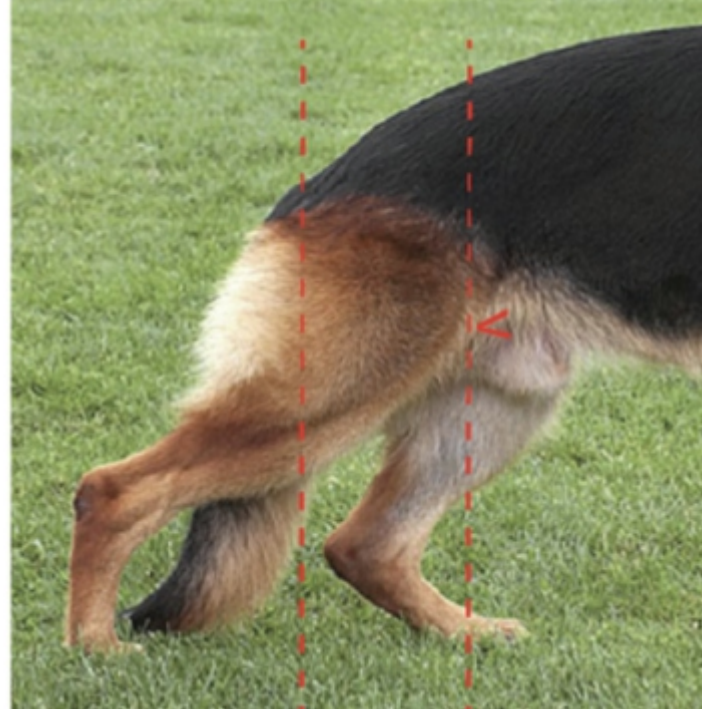
Sağrı

Öncelikle sağrı, pelvis (leğen kemiği), kuyruk omuru, alt ve üst deri ve kası vb. İçerir. Sağrı yaklaşık 23 derecede uzun ve hafif eğimli olmalıdır. (leğen kemiği boyunca yatay düzlüğe yaklaşık 27 dereceye eşittir). Bel omurgadaki evrimsel eğrilik, pelvisin 23 derecelik ideal açısını arttırmıştır. Birçok gösteri köpeğinde yatay düzlemde 27 dereceye yakındır.

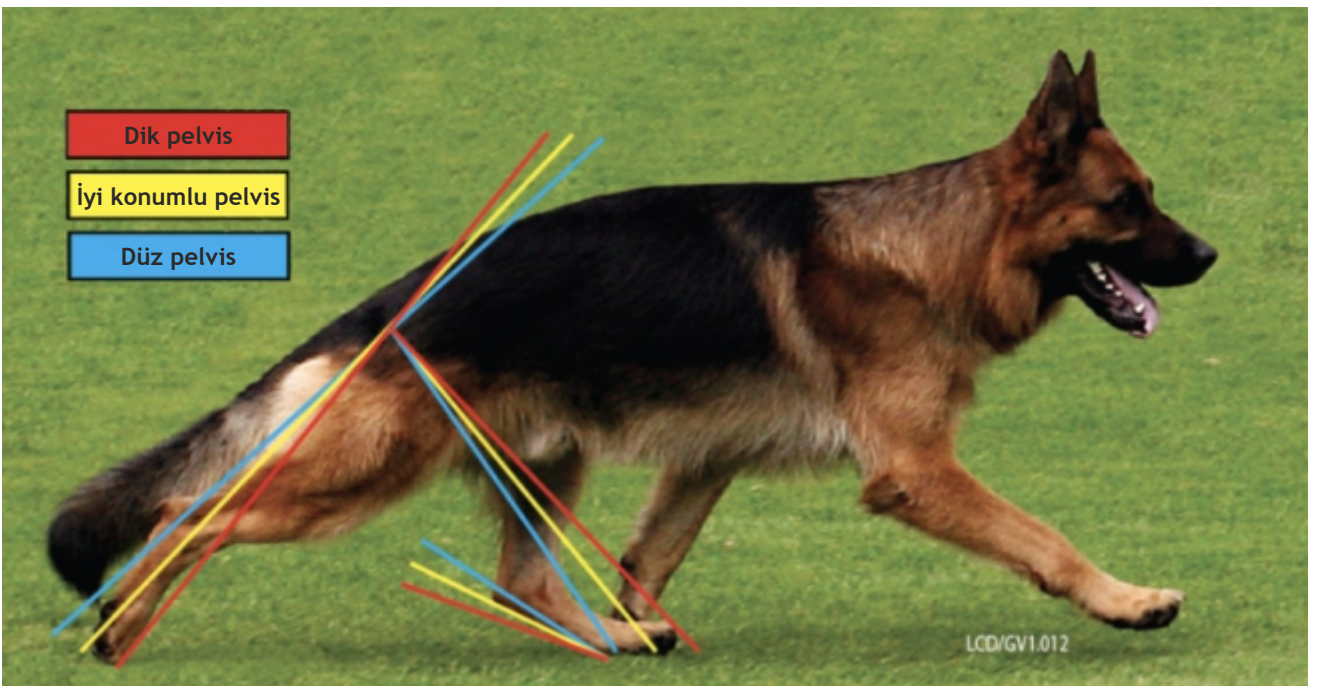

Uzun ve doğru açılı sağrı= geniş üst baldır

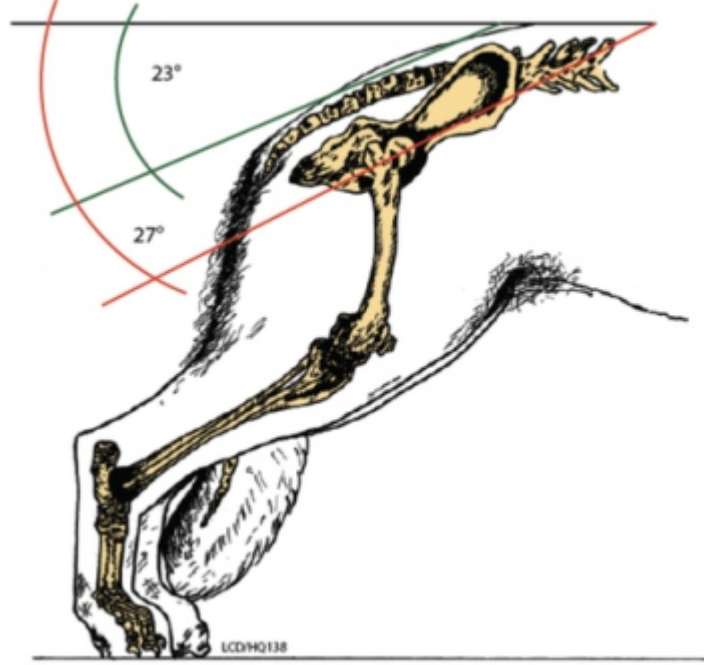
Kısa ve dik açılı sağrı= dar üst baldır

Sağrı / pelvis ne kadar uzunsa, fotoğrafta görüldüğü gibi Üst baldır da o kadar geniş olur. Bunun nedeni pelvisin uzunluğunun kas genişliğini belirlemesidir. Arka taraf sağrı ve kuyruk kesintisiz olarak karışmalıdır. Bu (kullanılan terimlerle) kafa karıştırıcı olabilir ancak, bel omurgası bütünüyle hafif bir eğriye sahip olmak yerine düz bir şekilde aşağıya doğru indiğinde, kuyruk çıkışında küçük bir kesinti görülebilir. Bu size çelişkili gelebilir Düz bir omurga, kavisli bir omurgadan daha iyi değilmiydi? Ancak, sırt bölgesindeki bel omurga, sırtın ucundan hafif eğimli devam ettiğinde yani sadece sırt / bel geçiş noktasında değil, aynı zamanda hafif bir eğriye sahip olduğunda "çoğu GSD'nin olduğu gibi", kuyruk çıkışında daha pürüzsüz, daha yuvarlak bir sonuç verir. Bu konu, sırt ve bel bölümünün altındaki daha önceki fotoğraflarda görülebilir.

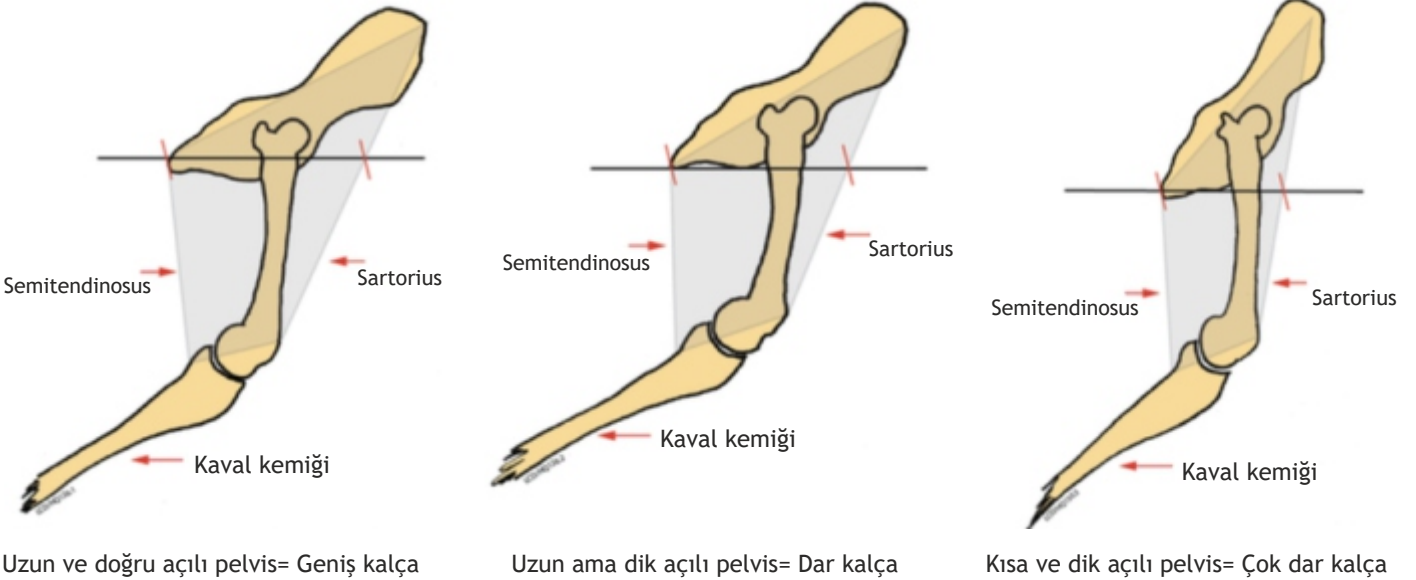

Arka merkezde üretilen enerjiyi omurgadan Önkol'a aktaran kanal olmasının yanı sıra, sağrı / pelvisin işlevi, arka merkezin ağırlığını taşımaktır ve bu yüzden açısı kritiktir.

Hareket sırasında, pelvisinin köpeğin vücut ağırlığının 2.7 katına maruz kalması ve Arka açılardaki aşırılıklar, köpeğin hareket halindeki dayanıklılığını azaltır. Bunu, çoğu insan görmez ama yan yürüyüşte kendini gösterir. Ancak hem duruş hem de yürüyüşte topuklara bakıldığında çok belirgindir.

Pelvisin açısı ve uzunluğu, bağlantılı olduğu kas grubunu da ilgilendirir

Kuyruk

Standarta göre, kuyruğun en azından topuk kemiğini geçmesi gerektiği ancak arka ayakların ortasından öteye ulaşmaması ve yumuşak bir eğriye sonlanması gerekir. **Üzgünüm, ne dedin? Hock ortasından geçmemelidir !? Bir sonraki standart değiştirme standardında değişiklik yapılması gerekiyor, sonra tekrar, belki de değil!**

Hareket sırasında kuyruk, üst çizgiyi geçmemelidir. Standart, yanal duruşların estetik nedenlerden ötürü istenmediğini ya da kuyruğun ucunda halka olmaması gerektiğini ve her iki sorununda çok uzun kuyrukla ortaya çıkma eğiliminde olduğunu belirtir!

Kuyruk uzunluğu sorunu, hesaba katılmamış bir sonuçtur ve bu sonuçta kuyruklar artık tamamen kontrol dışıdır. Ama henüz bir köpeğe böyle bir yorum yapan tek bir Hakem eleştirisi okumadım.

Standartta, "kuyruğun ayak kemiğinin ortasını geğmemesi gerekir" ifadesiyle belirtilir, ancak bir hata olarak listelenmez, bu nedenle yerlerde sürünen kuyruğun cezası yoktur. Almanya'da, olağanüstü durumlarda bile hiç bir yorumda bulunulmayan, görünüşte önemli olmayan ama yine de göze çarpan bir sorundur.

Kuyruklarla ilgili operasyonlar yasaklandı ama hala yapılıyorlar değil mi?! Yüksek duruşlu kuyruklar arzu edilmez, ancak bu sadece estetik bir konudur ve tecrübesiz biri için, dik bir sağrıyı gizleyebilir.

Aşırı uzun kuyruk ve birlikte ayak tarağı.
Kıvrık olmanın yanı sıra
aşırı açılanmanın sonucu olan
uzun kaval kemiği

Olduğu mütevazı ve iyi ölçülü kuyruk

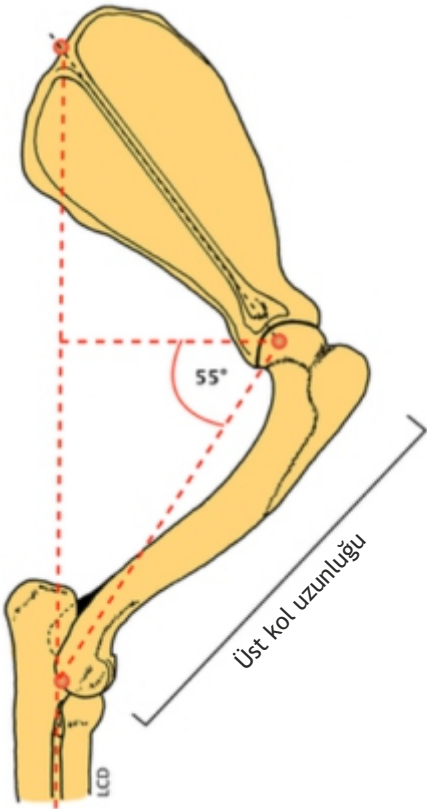
Kuyruk köpeğin ruhunun bir ölçüsüdür, onunla iletişim kurar ve özellikle hızda dönmek için yararlıdır. Ancak bu "hızlı dönme kısmı" bir varsayım ve tartışma noktasıdır, yani hızda büyük dönüş yeteneğine sahip kısa kuyruklu birçok köpek ırkı vardır.

Ön ayaklar

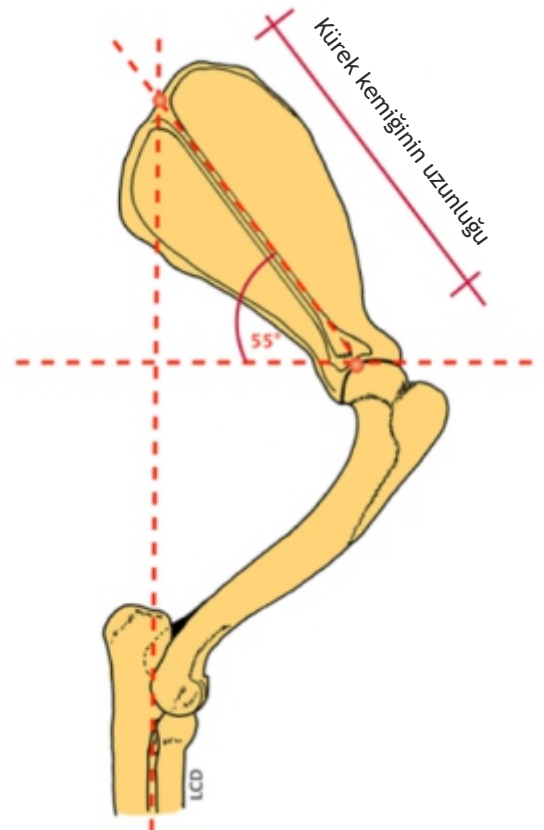
Kürek kemiği / omuz bıçakları ileri itme kuvvetine katkıda bulunur, ön ayakları kaldırmaya, hareketine ve şoku emmeye (bir amasitör gibi) yardımcı olur. Şemamızda görüldüğu gibi yatay düzlemde yaklaşık 45 derece olarak yapılmalıdır. Ancak desteklendiği 55 derecelik bir argümanı var "üst kol". Ve bence kürek kemiği boyunca uzanan sırt da takviye sağlar. Kürek kemiği, gövdeye sadece kaslar ve tendonlarla bağlanır ve enerjiyi üst kol ve ön ayaklara yönlendirdiği için ileri ve geri salınır. Omuz bıçağının açısı, ön kolun (doğal olarak) tamamen en öne uzatılmış açısını belirler. Dik ve önde olan bir kürek kemiği, yüksek boyunlu bir tutuşu oluşturur. İnsanların omuz bıçağının açısını ve üst kolu değerlendirme şekli genellikle yanlıştır. Aşağıdaki diyagramlar bunu yapmanın doğru yolunu gösterir.

İdeal Kürek kemiği ve Üst kol uzunluğu ve açısı

Üst kol açısının ve uzunluğunun belirlenmesi

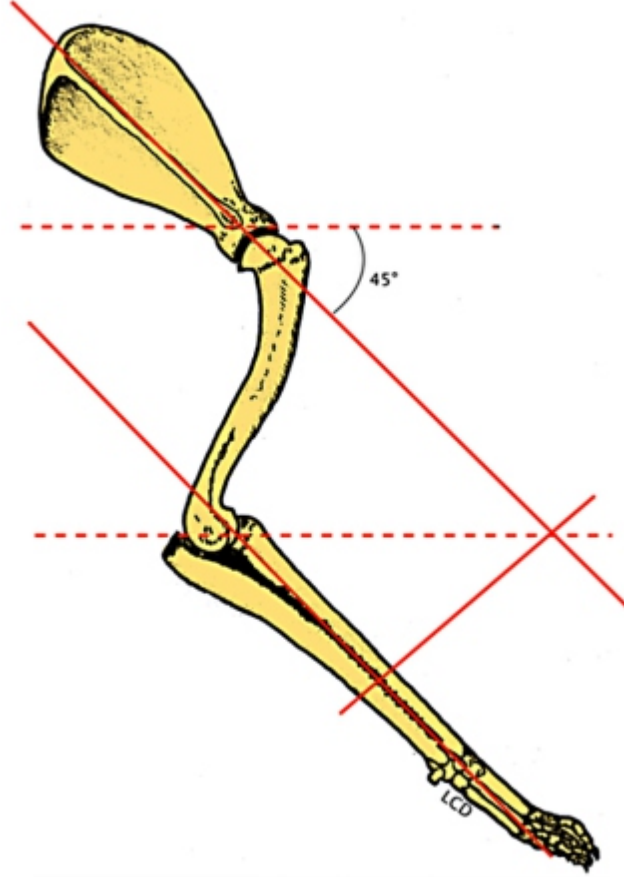

Kürek kemiğinin açısının ve uzunluğunun belirlenmesi

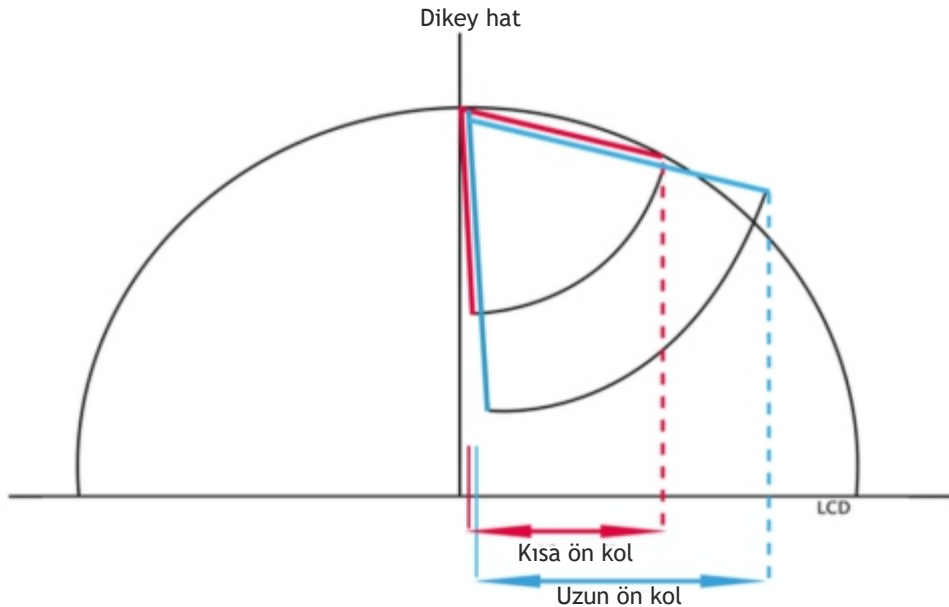
Önkol, köpeklerin ağırlık merkezindeki ileri itilme enerjisini, boyuna bağlı (kafa tasının hemen altından uzun bir kas tarafından) ileriye doğru çekilerek ileri ve geri sarkaç gibi sallanma hareketi ile ön ayaklara doğru aktarır. Ve iki kas gurubu tarafından göğüs kafesine bağlıdır. İdeal olarak yatay düzlemde yaklaşık 53° derece açılmalı ve Kürek kemiğinden % 10 daha uzun olmalıdır.

Dikey kırmızı noktalı çizgi, optimum destekleyici sütun çizgisini gösterir. Bu en üst noktadaki sırt omurundaki dikmelere yakın olmalı.

Önkolun ileriye doğru açısı, omuz bıçağının açısını ayakta duruken yada hareket esnasında doğrudan etkiler. Aşağıdaki çizimler, hareket sırasında üst kolun daha kısa veya daha dik açılı olması sonucu, öne uzanmaya olan etkisini gösterir.

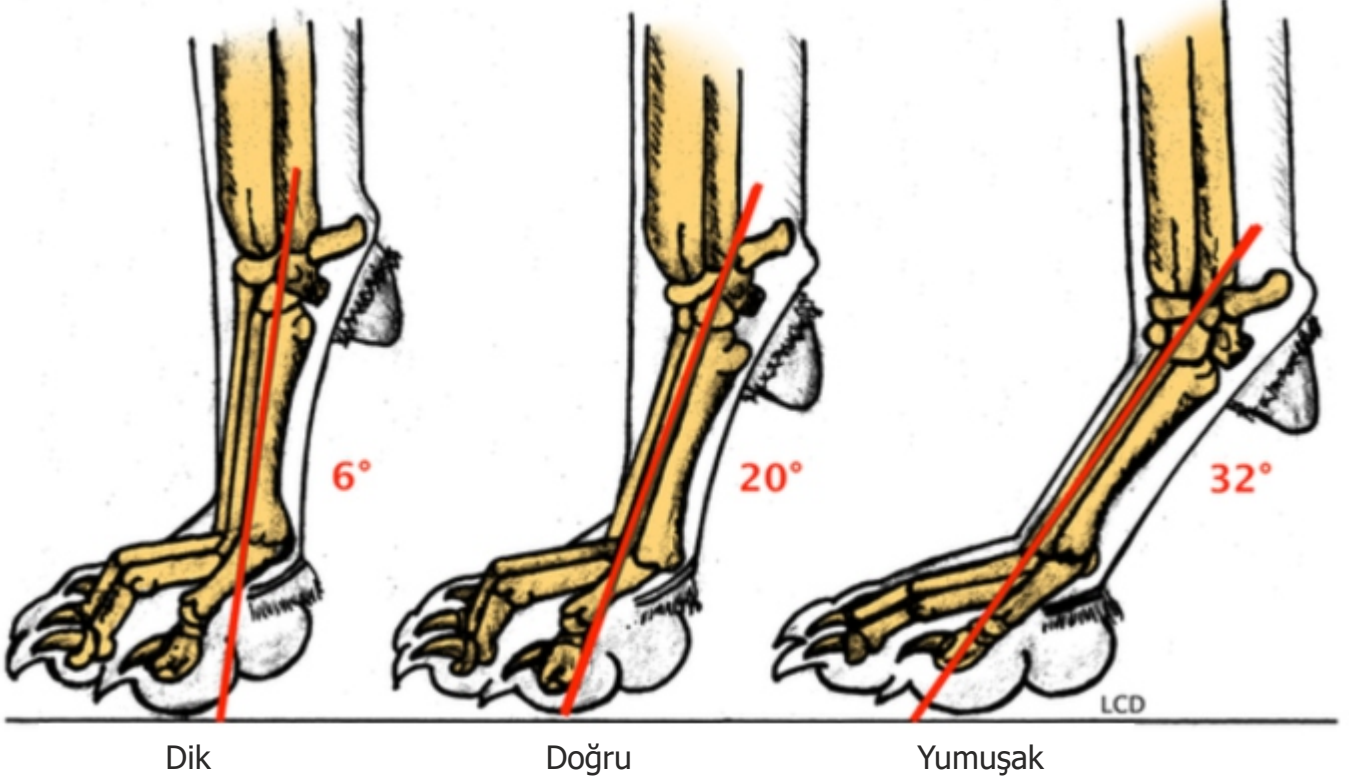

Uzun ve iyi açılı bir üst kolun maksimum ön uzanımının şekli.

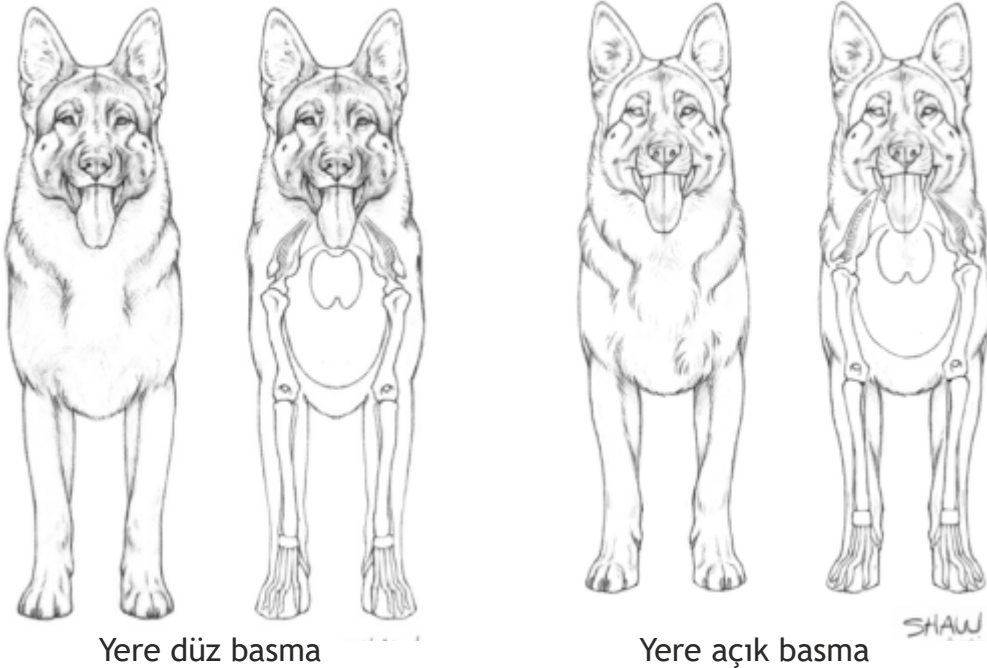
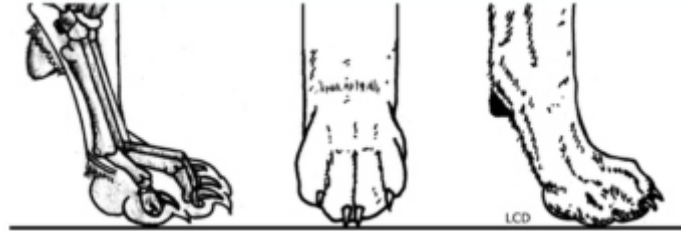
Üst kolun uzunluğu değıştikçe ortaya çıkan varyasyonlar.

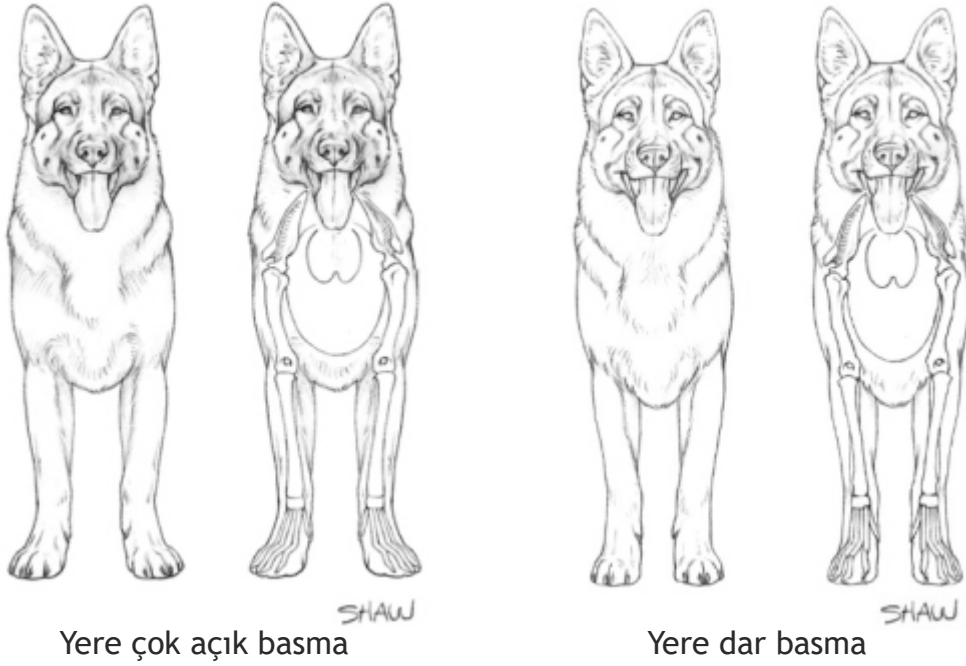
Bilekler

Ayaklar

Ayaklar yuvarlak ve sıkı olmalı, tırnakları siyah olmalıdır. Ön ayaklar arka ayaklardan daha büyüktür, çünkü daha önce de belirttiğim gibi arkadan gelen daha fazla ağırlık vardır. Önden bakıldığında ayaklar ileriye dönük olmalıdır.

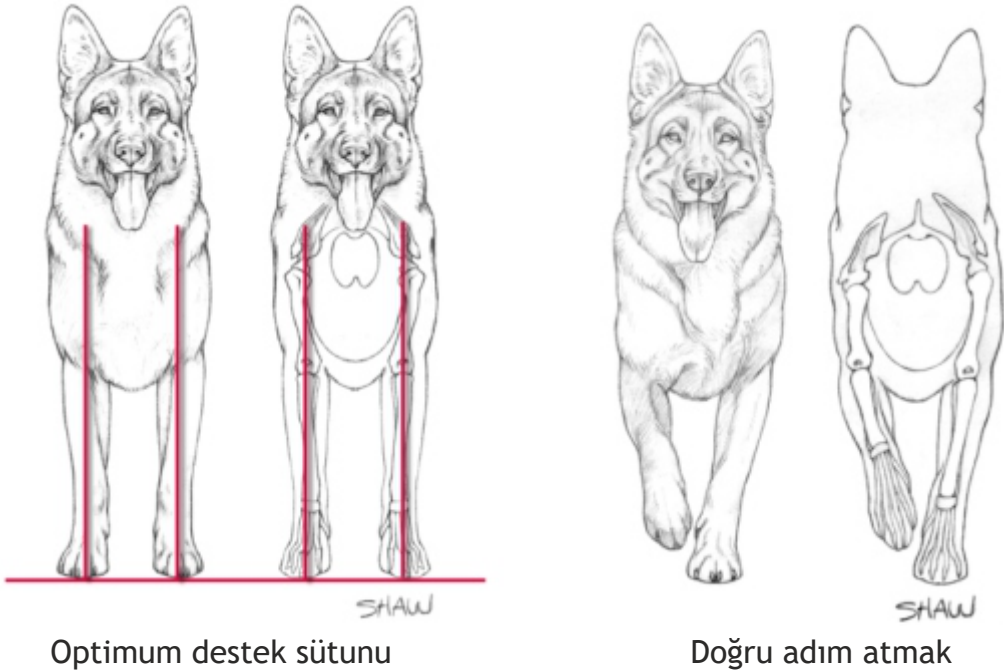

Yere çok açık basma

Yere dar basma

- * Yandan bakıldığında, ön kol dengesi için önemli olan dikey bir sütun var, bu dikey sütun yerçekimi çizgisidir. Beklenen, duruş ve hareket halinde dengelenmesi için gerekli olan çakışan / önleyici referans noktalarından biri en üst noktasında kürek kemiğinin merkezindedir ve ileri pivot noktası olarak bilinen alandır. Diğeri de ve üst kol ve ön bacak ekleminin ortasıdır. Bu yapılandırma, dikey yer çekimi hattının ulna boyunca ve zemine doğru devam etmesini sağlar. Bu senkronize çalışan referans noktaları, yalnızca ön kolun doğru bir şekilde yapılandırıldığı zaman ortaya çıkar. (ileride 'ileri hareket için optimum ilişkiler' başlıklı şemada görülebilir.)
- * Önden bakıldığında bu dikey kolon, kürek kemiği, üst kol, ön bacak, eklemler ve ayak tarafından oluşturulan kemik kolonunun ortasından geçer. Dirsekleri içeri çeken dar bir göğüs kafesi ya da dirsekleri dışarı iten bir göğüs kafesi, ayakları yerçekimi çizgisi altında konumlandırmaya çalışırken hareket halindeki dengeyi bozar.

Optimum destek sütunu

Doğru adım atmak

Ön göğüs

Bu göğüs kemiği tarafından oluşturulur ve omuz noktasının yaklaşık 50 mm ileride olması gerekir. Aşırı abartılı örneğin çok ileriye doğru çıkıntı yapan göğüs kemiği, dik bir üst kol açısı olan bir köpeğin üst kolunun çok iyi bir açıya sahip olduğu yanılsamasını verebilir.

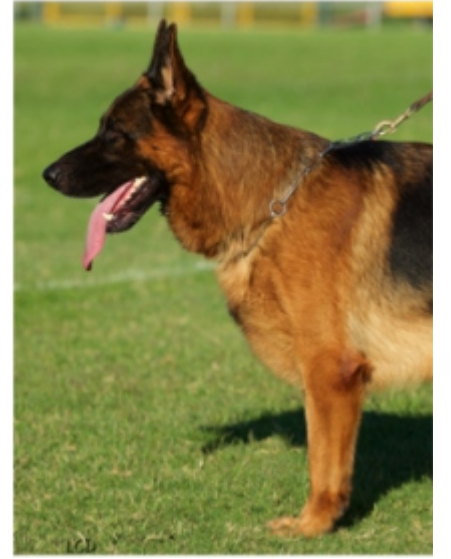
Doğru bir ön göğüs ile doğru omuz, üstkol uzunluğu ve açısı

Doğru

Az gelişmiş

Çok gelişmiş

Alt çizgi

Göğüs kemiği, alt kısmın tabanını oluşturur ve göğüs kafesinin dirseklere tutunmasına destek verir. Genetik sıklık açısından, göğüs kafesi daha da derinleşiyor. İdeal olarak göğüs, köpeğin boyunun% 45-% 48'i aralığında olmalıdır, Bu yıllar önce bir normdu, ancak büyük bir çoğunluğu şu anda% 48 -% 50 aralığında. Göğüs kemiğinin birincil işlevi kalbe ve akciğerlere koruma sağlamaktır. Kaburgalar kısa bir göğüs oluşturuyor ise bu hayati organ boşluğunu azaltır. Bu "yukarı kıvrımlı bölge", daha fazla sırt bükülmesine izin verdiği, hızlanmayı artırdığı ve adımı artırdığı için dörtnala koşmak için faydalıdır, örneğin Greyhounds'ta görülür, ancak bir dayanıklılık köpeği için arzu edilmez.

İyi bir alt çizgi

Kısa ve ve derin alt çizgi

Arka bacaklar

- * Özellikle arkadaki kaslar, ileri itme sağlayan itişin gücünü sağlar. Denge ve eşit enerji transferi için, üst uyluk (Femur) ve alt uyluk (Kaval kemiği) yaklaşık aynı uzunluktadır, yani kabaca Kürek kemiği ve üst kol ile aynı uzunluktadır. (Detayı seven mikro meraklıları için, femur omuz bıçağından yaklaşık % 20 daha uzundur ve kaval yaklaşık üst koldan % 20 daha uzundur. Köpek topuklar arkada ayakta iken, femur ve kaval yaklaşık 120/130 derecelik bir açı oluşturmalıdır. Dizi yatay düzlem olarak kabul edersek, Femur 105 derece ve Kaval kemiği 30 derece olarak ölçülür.
- * Her zaman uzun bir kaval kemiğinin, arka merkezin aşırı genişlemesinden endişe duydum ve çok daha uzun

süredir iyi niyetli şakalarını abarttım. Böyle hatırlamaktan çok da mutlu olduğumu söyleyemem. **Sorun daha da kötüye gitti ve şu anda Avrupa'da "kronik" ama kabul edilen bir problemdir. Ve hatta aslında şu anda ırkdaki birçok "otorite" tarafından arzu edilmektedir.**

* Aslında, von Stephanitz 100 + yıl önce Alman Çoban Köpeği için ideal bir arka açıyı belirledi, ama o zamanlar köpekler palamut gövdeli değillerdi. Yüzbaşı von Stephanitz, uzun mesafeli ve uzun süreli hareket için, "uzun adımlar" a sahip olmanın daha iyi olduğu konusunda "görüş" e sahipti. Uzun kemikler uzun bir adım sağladığını ve artan arka açıların da bu amaca hizmet ettiğini düşünüyordu. Stephanitz'in sahip olduğu birçok fikir gibi bu görüşte sorgulanıyor. Belirli bir ölçüden daha büyük bir adımın, daha kısa bir adımdan daha fazla enerji tükettiğini, daha az açılanma ve daha fazla adımın daha verimli olduğu görüşü de var! Von Stephanitz'in fikrinin yanlış olup olmadığı dikkate alınmaksızın, standart bu önermeyi kilitler. **Yukarıdaki sözlere rağmen, erken Stephanitz döneminde köpekler bir bütün olarak ele alınmıştı. O sürü köpeğini en üst düzeye çıkarmak ve adım mesafesini uzatmak amacıyla femur ve kaval uzunluğunu arttırmak için neredeyse ölümünden önceye kadar çalıştı. İstenen arka açılar ve uzunluk amacına, Marko v Cellerland ile başlayan 70'li yılların başında ulaşıldı. Ancak bu biyomekaniksel olarak verimli, ılımlı ve dengeli arka açılanma, sadece 90'ların başlarında bir "trent" uğruna yerini abartılı bir açılanma ve uzun kaval kemikleri ile, "overangülasyon"a bıraktı. O zamandan bu yana giderek daha da kötüleşti ve Von Stephanitz'in "normal arka açıları" olarak algılanarak, artık spor kısmında olan birçok insanın uzak durduğu bir olgu oldu. Çünkü ortaya çıkan sonuç; Kararsız ve yakın "inek gibi" topuklar ile birlikte şimdilerde normal olarak kabul edilen aşırı eğimli ve kamburlu üst çizgi. Von Stephanitz, yaşasaydı ve bu kepezeliğe engel olmasaydı, eminim çok üzülecekti . Çünkü bu gösteri köpeği ile iş köpeğinin arasındaki farkı iyice artırdı.**

* Aşırı açılanma hakkında konuşuyoruz ama aslında oranımız nedir? Bu soruyu cevaplamak için, arka bölümün açılanmasını nasıl belirlediğimizi bilmemiz gerekiyor? Arka açılanma doğrudan dört unsurdan etkilenir; Bel omurganın açısı, pelvis açısı, femurun uzunluğu ve kaval kemiğinin uzunluğu. Bu dört element femur/kaval kemiği açısı üzerinde ve kalça/diz yüksekliği üzerinde etki yapar. Kalça/diz yükselince, femur/kaval kemiği açısı azalır. Kalça/diz inince femur/kaval kemiği açısı artar. Bu, kaval kemiğinin çok uzun olmasının kaçınılmaz olarak yarattığı bir sonuçtur. Genellikle (her zaman değil) femur ile kaval kemiğinin açılışı yaklaşık 225 dereceden daha büyük olduğu için değildir. Aşırı açılanma (Overangulation), gerçek dilbilgisel anlamıyla, femur ve kaval kemiği tarafından oluşturulan dış açı ile ilgilidir. Yani femurun ve kaval kemiğinin dış açısı ne kadar büyük olursa, o kadar çok açıdır. Ancak femur/tibia açısındaki artış ile ilgisi yoktur.

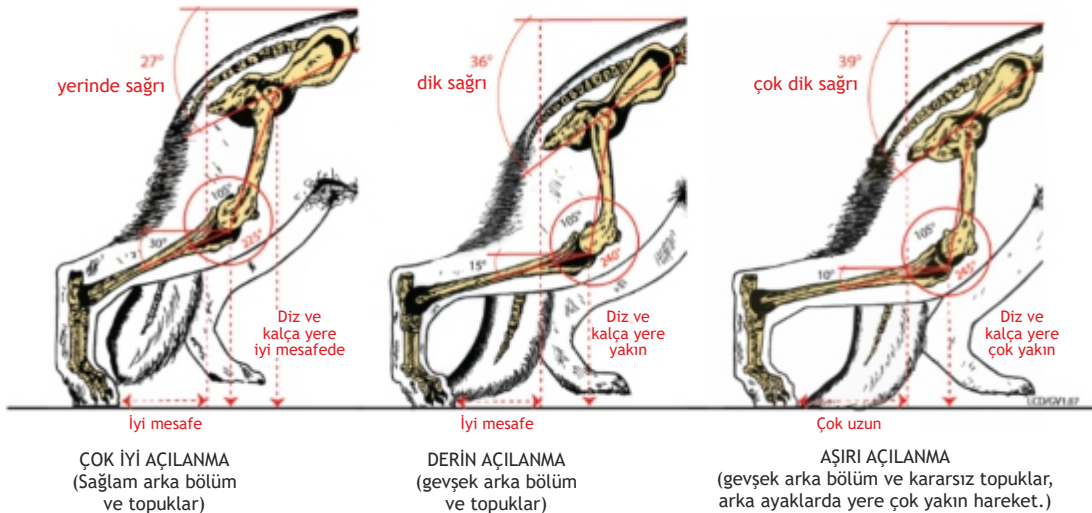
* Ölçülebilir terimlerle, 'çok iyi arka açılı' için genel tanım, köpeklerin kalça ve diz yüksekliğinin doğru olduğu, femur ve kaval kemiklerinin doğru uzunluk ve açıda olduğu zamandır. Bu var olduğunda ve ayak tarakları yere dikey olarak durduğunda, arka ayaklarının tırnakları kuyruğun ucunda olacaktır.

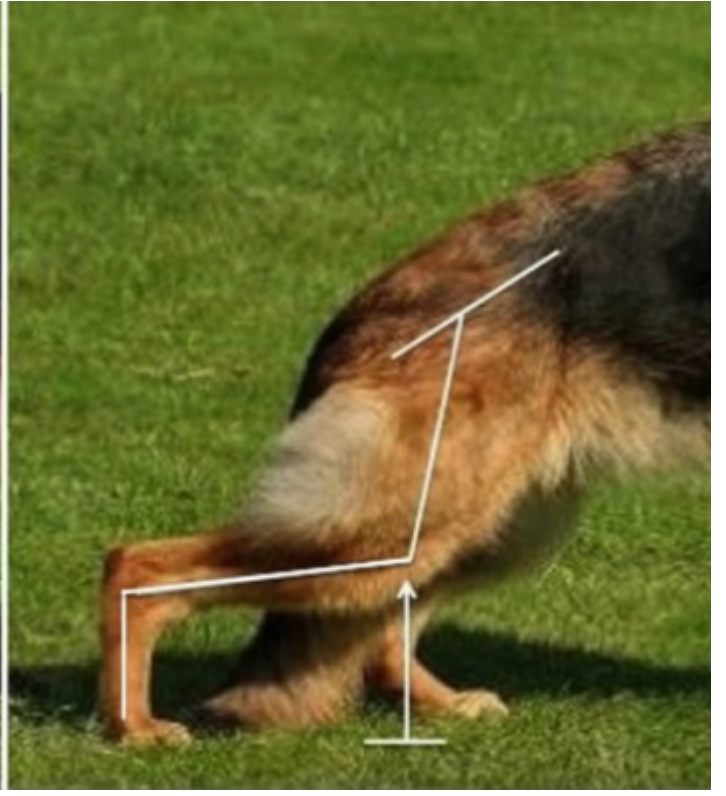
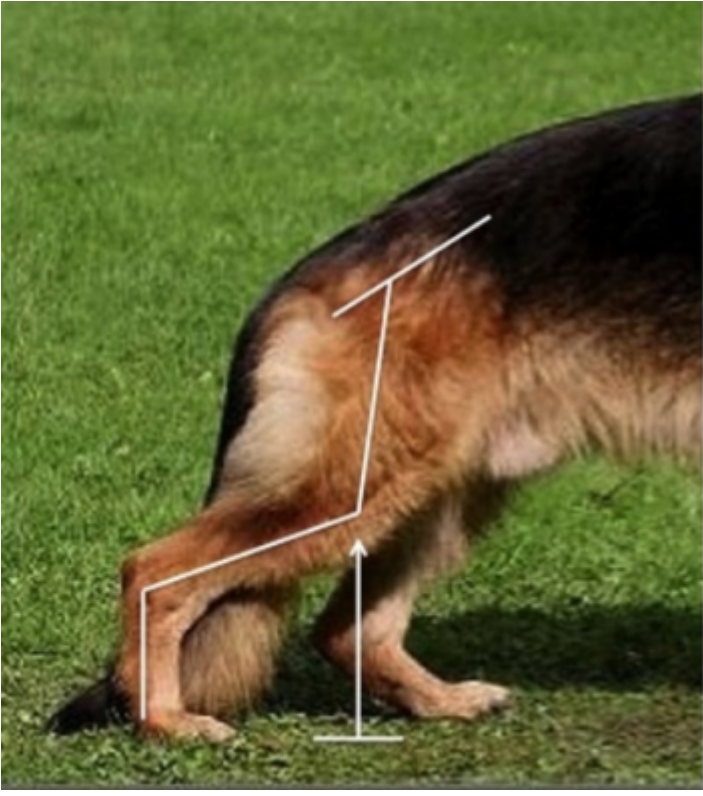
HINDQUARTER AÇISINDAN BİRİNCİL VARYASYONLAR, ALMAN KÖPEK KÖPEKLERİNDE PELVİS AÇISI VE BEL OMURGASI

İyi pelvis açısı/iyi bel omurga açısı
iyi kaval kemiği ve femur uzunluğu/çok iyi bir açılım

Dik pelvis/dik bel omurga açısı
Düşük kalça/hafif uzun kaval/derin açılı kapanma

Dik pelvis/dik bel omurga açısı
düşük kalça ve diz/aşırı uzun kaval kemiği/overangülasyon

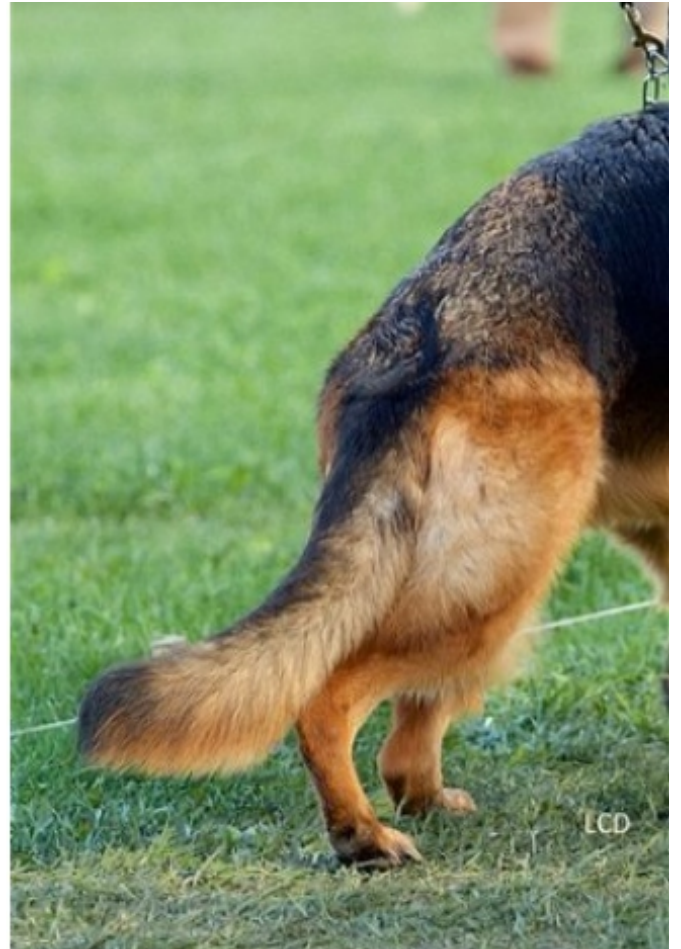

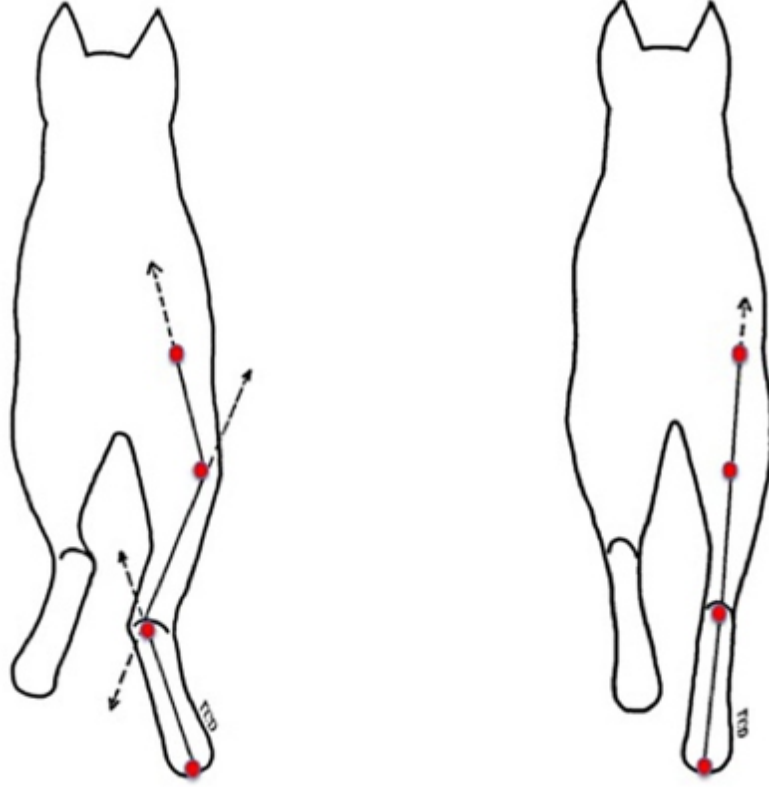
Doğru arka açılar ve aşırı açılma; Yüksek diz pozisyonu / düşük diz konumu ve sıkı / gevşek topuklar.

Sıkı topuklar

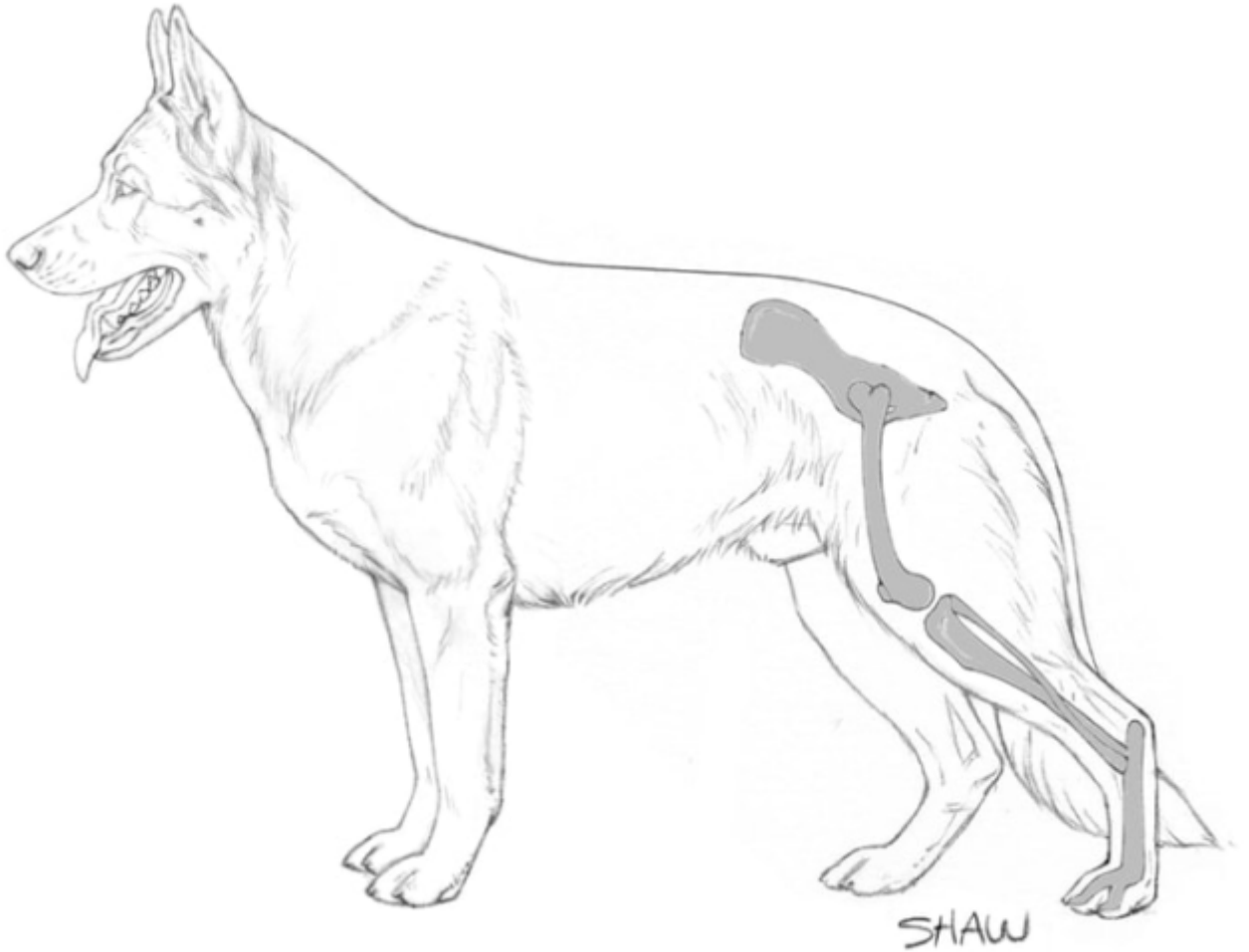

Gevşek topuklar

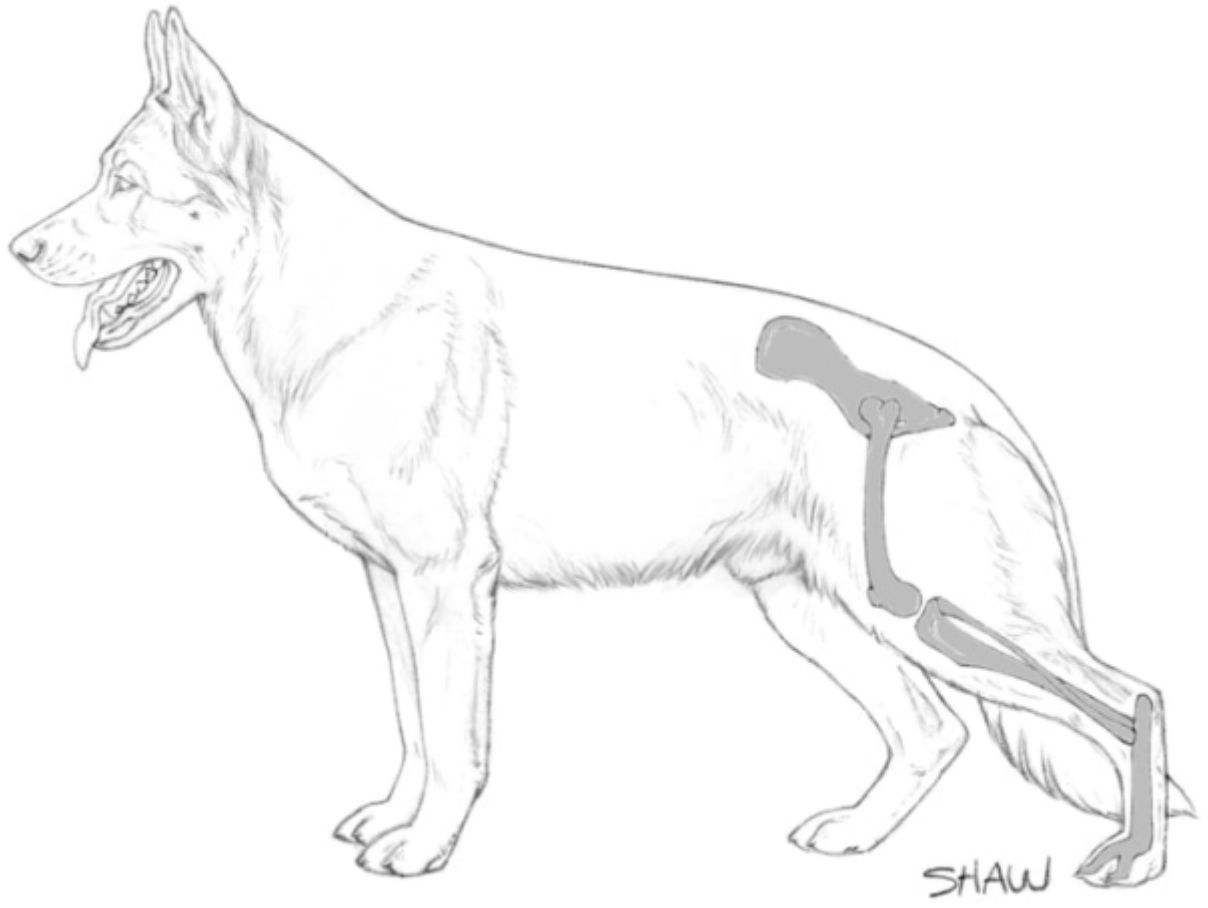

Enerji aktarımı; Gevşek, kararsız topuklar ve sıkı, kararlı topuklar.

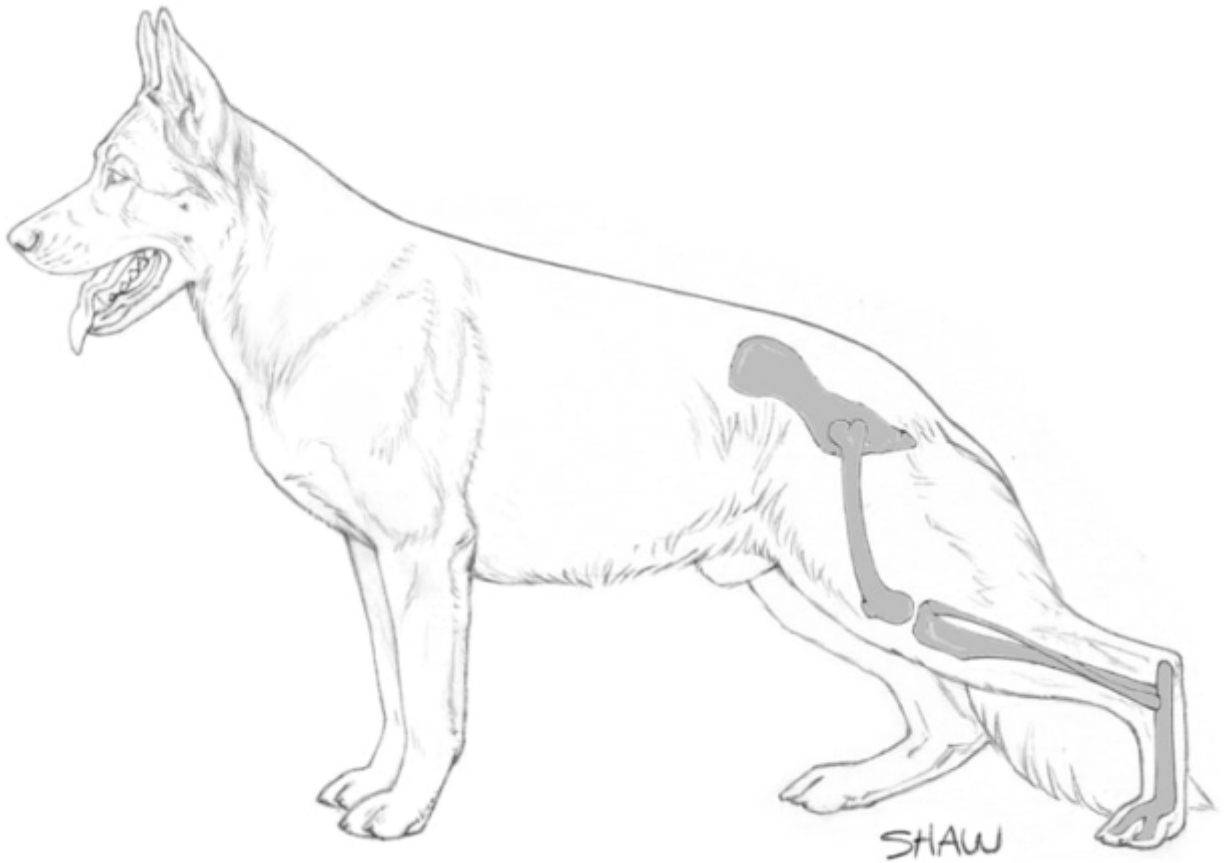
Aşağıda görülen üç çizim arka açılanmanın örneği. Okuyucu, arka plandaki açılanmanın vücut oranlarını nasıl etkilediğini gözlemleyecektir.

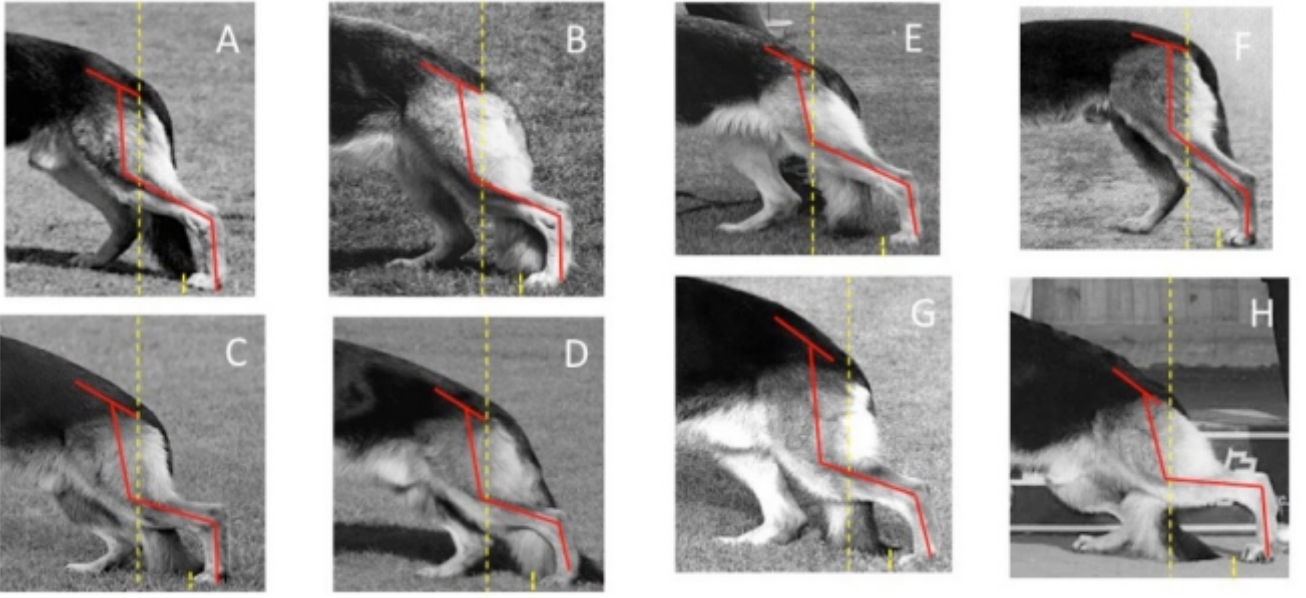
Arka tarafın açılılanması yetersiz.

Arka tarafın açılılanması doğru.

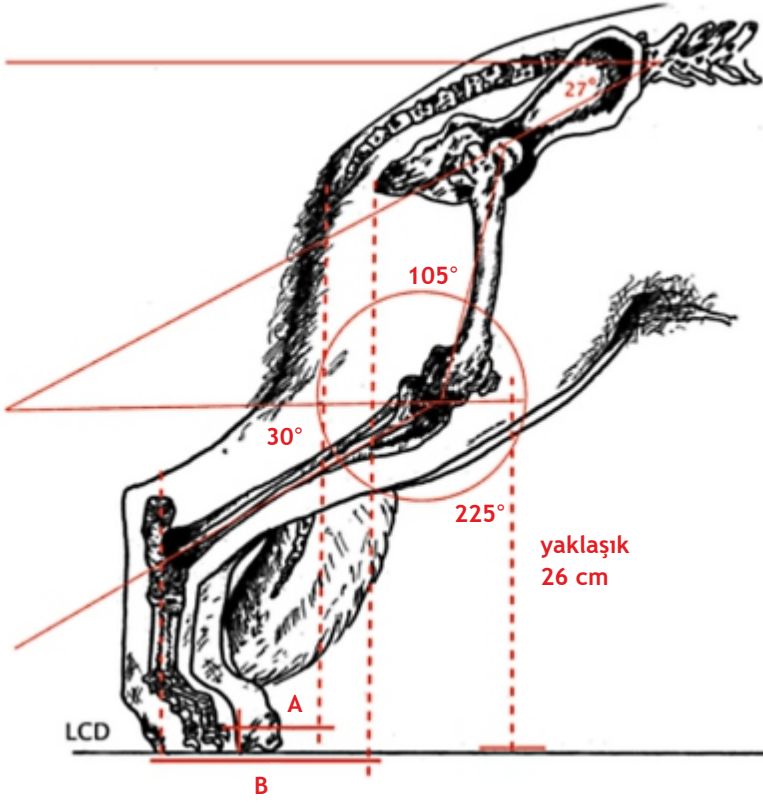
Arka tarafın açılılanması aşırı.

Alman Çoban Köpeğinde görülen arka açılanma örnekleri

- * Figür A - Pelvisin biraz kısadır. Yüksek kalça / diz pozisyonu veren düz bel omurgası. 80'lerin 90'lı yılların sonuna kadar, bu Almanya'daki yetiştiriciler tarafından doğru arka açılanma olarak kabul edildi, ancak bugün genellikle çok geleneksel olarak görülüyor. Genelde kalça ve diz yüksekliğini yansıtan ayak tarağı açısı, pozisyonda zemine iyi açıldır ve bu açının tırışta koşuda da kullanılacağını belirtmek gerekir. Femur ve kaval kemiği arasındaki açı ve iki sarı çizgi arasındaki mesafe, bu çok fonksiyonel arka açılanma konfigürasyonunu yansıtır.
- * Şekil B - Pelvis uzunluğu A'dan daha iyi fakat aynı zamanda biraz kısa. Şekil A, 90'ların arzu edilen arka açılarıysa, 2000 + 'nın istenen arka açıları budur. Bel omurgaya doğru hafifçe aşağı doğru bükülme, kaval kemiğinin açısını yere doğru biraz alçaltan ve daha düşük yerleştirilmiş kalça/diz pozisyonu verir. Ancak femurun uzunluğu ve kaval kemiği Şekil A'daki köpekle aynıdır. Dengeli üst baldır (femur) ve alt uyluk (kaval kemiği). İki sarı çizgi arasındaki mesafe, şekil A'daki ile aynıdır ve bu nedenle çok iyi arka açılanmadır.
- * Şekil C - Pelvis uzun, Kaval kemiği çok uzun. Uzamış kaval kemiği ile bel omurga bükülmesi kombine edildiğinde, dizleri yere yakınlaştırır ve kaval kemiğinin zemine göre açısını azaltır. Uzak ayak tarakları .Kaval kemiğinin fazla uzamasının ortaya çıkardığı "overangulasyon" olarak adlandırılanın aşırı açılanmanın klasik bir örneğidir. Uzamış bir kaval kemiği ve onun femurla arasındaki azalan açı, şemalarda görüldüğü gibi sarı dikey çizgi ve arka ayak arasındaki mesafeyi aşırı derecede arttırmaktadır.
- * Şekil D - Pelvis biraz kısa ve biraz dik. Kaval kemiği femurdan biraz daha uzun olmalı. Bel omurgadaki hafifçe eğim diz pozisyonunu biraz düşürüyor. Açılanma olarak "sınırdan" bir konfigürasyon. İki sarı çizgi arasındaki mesafe çok iyi.
- * Figür E - Çok kısa bir femur ve kısa ve dik bir sağrı birlikte çok uzun bir kaval kemiği. Hareket sürekliliği "locomotion" için iyi bir kombinasyon değil. Femur ve kaval arasındaki açı çok açık. Arka açılanma dengesiz ve iki sarı çizgi arasındaki mesafe aşırı.
- * Şekil F - "GSD İş Köpeklerini" temsil eden bir açılanma. Yüksek kalça ve diz pozisyonu ile femur ve kaval kemiği arasındaki açı çok açıktır. Bu yetersiz açılanmaya sahiptir. Ayak taraklarının açık / akut açısı. Biraz yüksek bel omurgası, kısa ve düz sağrı, kısa femur. İki sarı noktalı çizgi arasındaki mesafe biraz kısa.
- * Şekil G - Ayakta aşırı uzun, çok dik bir pelvis, bel omurgada aşağıya doğru eğim ve hafifçe uzun femur, kalça ve diz pozisyonunun aşırı düşmesine katkıda bulunur. Kaval kemiği biraz kısadır ve femura olan açısı azalır. Bu Figür E'nin tam tersi bir durumdur.
- * Şekil H - Kaval kemiği'nin aşırı uzaması. Çok düşük kalça ve diz pozisyonu, kısa sağrı ve femur, bunun sonucu olarak femurun kaval kemiği arasındaki açının belirgin şekilde azalması. kaval kemiği ve femur çok uzundur. Kaval kemiği yere paraleldir. Köpeklerin topuklarının altında diz bükülmesini görebilirsiniz. Uzak ve yere çok yakınyak tarakları, çok zayıf topuklar. Sarı çizgiler arasındaki mesafe aşırı. Alman Çoban Köpeği ırkının gitmek istemediği yer burası.

Alman Çoban Köpeğinde optimum arka açılanmayı belirlemek için ölçülebilir parametreler

Optimum Arka Açılanma

60cm yükseklikte köpek baz alınarak,

Kaval kemiği yaklaşık% 10 uyluk dan daha uzun

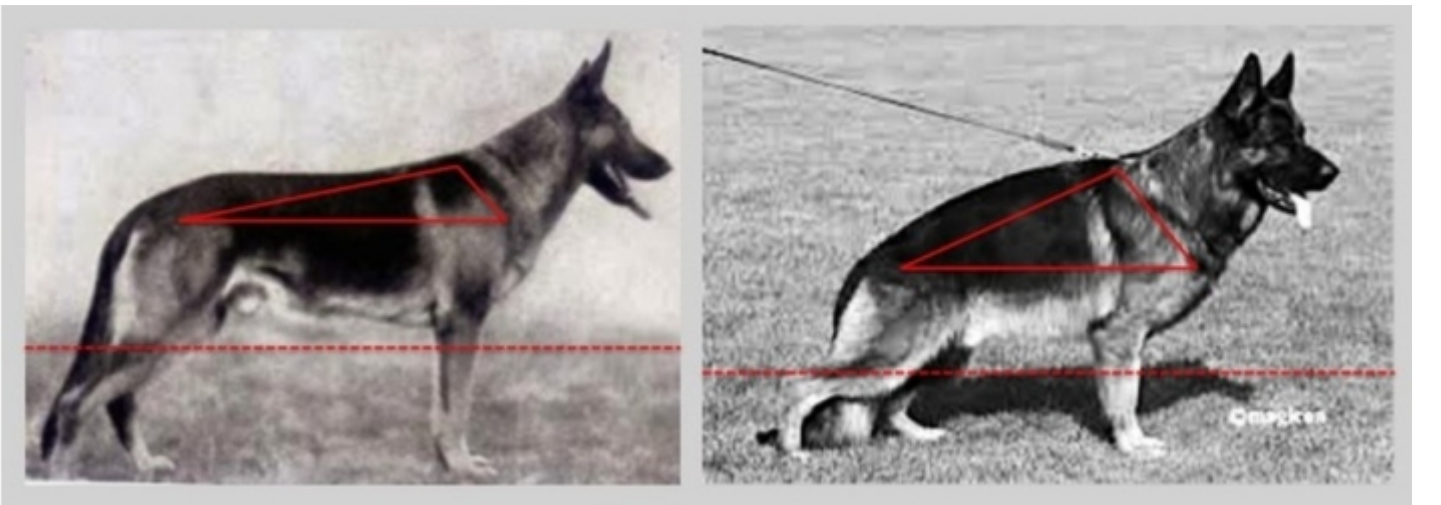
Diz yaklaşık 26 cm yerden yukarıda

Ayak tarağı merkezi,
Pelvis ucundan yaklaşık 160mm -A

Ayak önü, kalçaların ucundan yaklaşık 70mm -B

Kalça eklemi

- * Ortalama bir tırıs koşusu aşamasında kalça eklemindeki yük, köpeğin vücut ağırlığının altı katıdır ve bu muazzam bir yükür - 170/180 kilo!
- * Kalça eklemleri bağlantı noktası, omuza göre bel omurgasını aşağı doğru bükülen eğrisi nedeniyle daha düşüktür. Bu, manevra kabiliyeti, enerji tüketimi, dayanıklılıkla bağlantılıdır. Hareketle ilgili bir dizi konu gibi, eklem uzunluğunu kapsayacak şekilde kalça eklem açısının arttırılmasına benzer bir etkiye sahiptir.

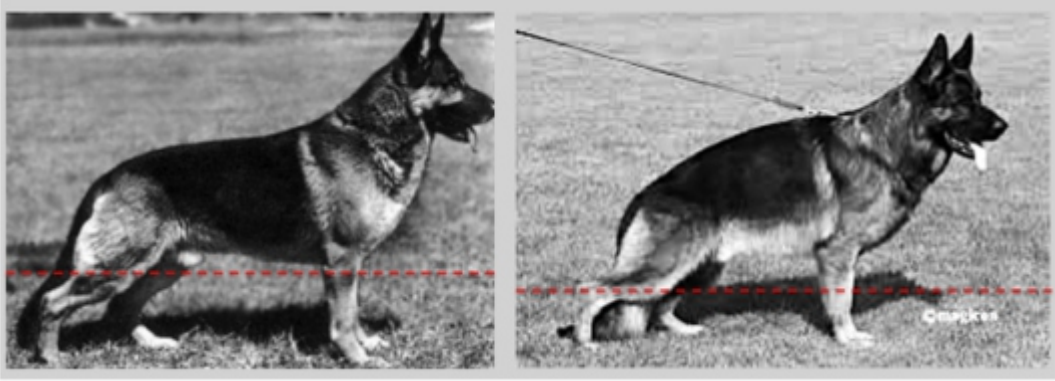
Bağlantı noktalarında kayma - Artmış gövde/göğüs kafesi ve buna bağlı olarak kütle ve madde artışının yanı sıra, 1900 yılında kuruluşundan bu yana Alman Çoban Köpeğinin yapısındaki en önemli değişiklik

Uyluk

- * Diz/diz eklemi desteği ve leğen kemiği ile bağlantılı olarak arka açılanmaya stabilite sağlar.
- * Femur, kaval kemiğinden çok daha güçlü bir kemiktir, köpeğin vücudundaki en güçlü ikinci kemiktir. (Kürek kemiği en güçlüsüdür.)
- * Arka ayak bölgesinin çok önemli kaslarından, topuk kiriş kası sıkıca pelvise ve femura bağlıdır ve onlar hareketin büyük bir kısmını oluştururlar. Bu kasların bir kısmında, femurdan diz boyunca aşığı doğru ve kaval kemiği boyunca aşığı doğru itme oluşturur.

Diz

- * Diz eklemi, femuru kaval kemiğine bağlar. Arka tarafa amortisör olarak davranır, femurun arka uzantısını ve dolaylı olarak kaval kemiğini sınırlar. İşleyiş sürecinde kayar, esner ve döner.
- * Arkada aşırı ağılanmalı ve özellikle de sırt omurgaya doğru belirgin bir eğime sahip olan köpeklerde, diz yere çok yaklaşıır bunun sonucu olarak köpek ayakta dururken ve özellikle yürüyüş sırasında dizin ağırlığı desteklemesi de engellenir.

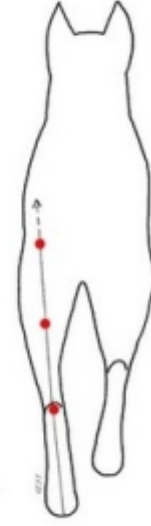
Aşığı doğru bir eğrinin bel omurgaya ve daha uzun alt uyluğa olan etkisi;
Üst çizgide aşırı eğim, kalça ve diz yere daha yakın,
kaval kemiğinde daha düz bir aç ve dizin dirseğe daha aşığıda yer alması.

Kaval kemiği

- * Kaval kemiği'nin birincil işlevi, topuğu uzatmak, diz esnekliği yaratmak ve femura bağlı kasların oluşturduğu baskı için bir kanal görevi görmektir.
- * Aşıl tendonuna bağlı bir kas tarafından femurla bağlanır.
- * Nispeten ince bir kemiktir ve çok fazla ağırlık taşımak için tasarlanmamıştır.
- * Topuklar için bir dengeleyici görevi görür - kaval kemiği daha uzun olduğu için topukları stabilize eder. kaval kemiği ne kadar uzun olursa, topuklarda kontrol edilemez hale gelir.
- * Aşırı derecede uzun kaval kemiğinde, dururken çok yakın olan topuklar, köpek adım atarken bazen birbirine temas eden içe doğru bir açıda uzanır. Bunu görebilmeniz için köpeğin sizden uzaklaşmasına gerek yoktur; Topuklar birbirine çok yakın veya dengesiz olup olmadıklarını belirlemek için ayakta dururken onu görebilirsiniz. Kaval kemiği veya daha nadiren femur çok uzadıkça diz yere yakın hareket eder. Bu, bel omurgasının yarattığı eğimle birleştiiğinde (ne yazık ki, çok sayıda insanın sevdiği) üst çizgiye aşırı eğim yaratan bir görüntü ortaya çıkarır.
- * Kaval kemiği çok uzun olduğu zaman arkadan bakıldığında, topuklardan gelen kuvvet, kaval kemiği, femur ve leğen kemiği boyunca düz bir çizgide değil, yükün altında dışarıya doğru yönelir ve gücünü kaybeder. Aşırı açılanmayı seviyorsanız, çok uzun bir eklem ve kemik gurubuna sahip olduğunuz için köpeğinizin çok sıkı çalışmasını sağladığınızdan emin olun.

“İnek adımları” Gevşek topuklar ile hareket halinde köpek.
Kuvvetin yönü düz bir çizgiden saptırılır
ve hareket sırasında eklemlere aşırı stres uygulanır.

Doğru topuk ile hareket halinde köpek.
Kuvvet düz bir çizgide aktarılır.
Hareket sırasında eklemlerde minimum gerilim yaşanır.

Duran köpek de topuklara gelen yük
yukarıda belirtildiği gibi vurgulanır.

Doğru topuk ile duran köpek.

Ayak tarağı -Arka ayaklar-

(Sıklıkla yanlış olarak topuklarla karıştırılır.)

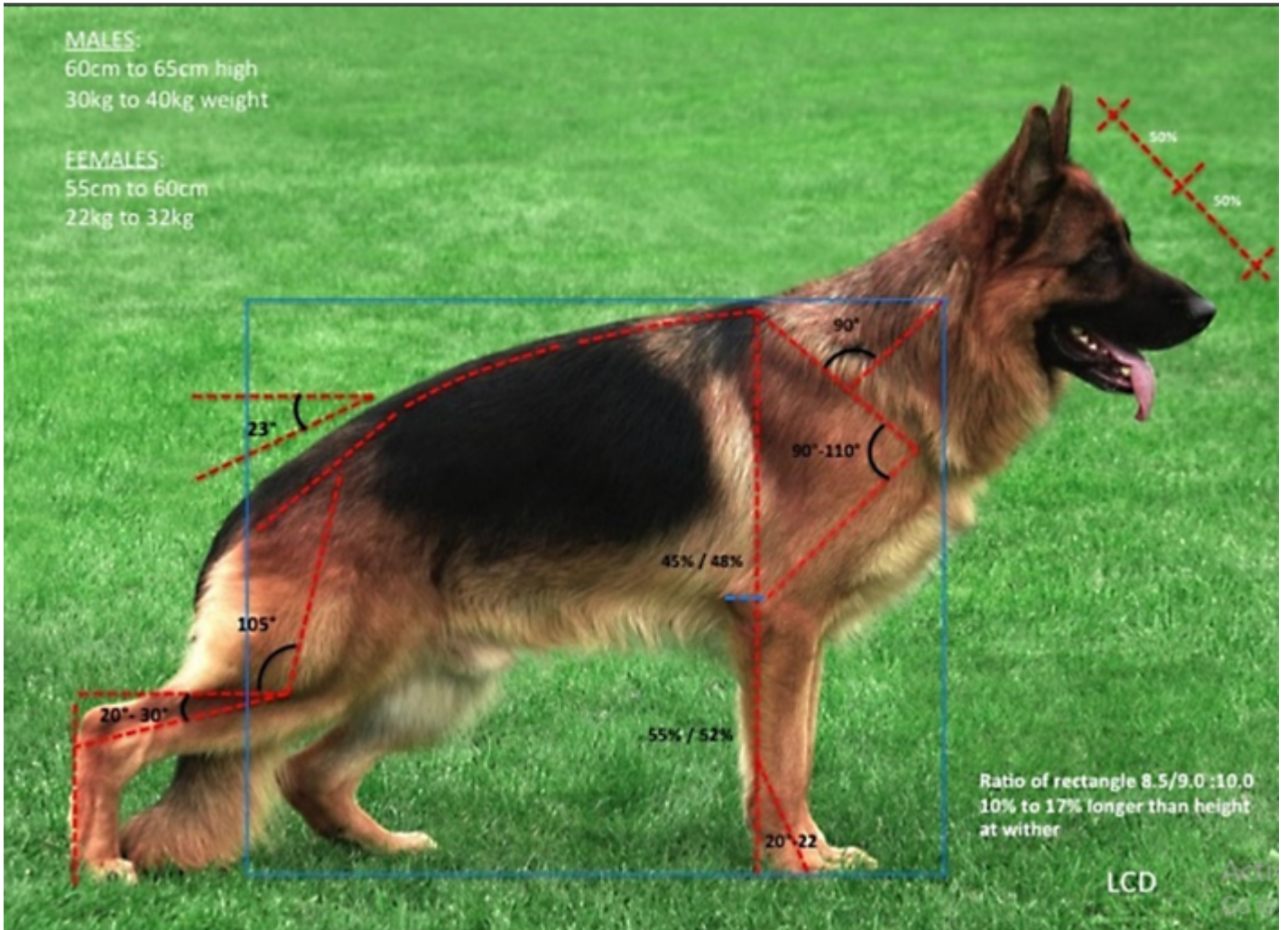
- * Güçlü orta boy topuklar GSD için idealdir.
- * Topuklar hareket için bir manivela görevi görür ve manivela prensibine göre çalışır; dayanak ile uygulanan enerji yükü taşır. Uygulanan enerji, calcaneus (topuk kemiğinin) ucundadır, dayanak noktası, calcaneus'un tabanıdır ve yük, ayak parmaklardadır.
- * Topukların etkisini anlamamanın en iyi yolu, onu kendi ayaklarınıza uygulamaktır. Ayağın tabanı kaldıraç oluşturur. Ayağınız ne kadar uzun olursa kaldıraçlarınız o kadar yüksek olur ve o kadar hızlı ilerlersiniz, Ayağınızın bir şekilde, itme faktörlerini etkilediğini ve hızı artırdığını söyleyebilirsiniz.
- * Topuklar, en önemlisi, gastrocnemius [baldır] kası ve ekli Aşil tendonu olan birkaç kas / tendon grubu tarafından aktive edilir. Topuk tamamen açıldığında yani ayak tarağı ileri uzatıldığında basit anlamda Aşil tendonu onu büyük bir kuvvetle ileriye doğru çeker. Aşırı arka açılmalı köpeklerde, kaval kemiği çok uzun olduğundan Aşil

tendonu, optimal olarak etkili olmak için fazla uzun olur.

- * Yetişkin bir erkek GSD için ayak parmaklarından yere uygulanan enerji 170 kg'dir.
- * Daha kısa olanın, aynı yükü taşımak için gereken daha az kuvvete ihtiyacının olması ile birlikte, bu daha az itme ve daha az hız üretir. Uzun ayak tarafları= daha fazla seyahat mesafesi ve hız ancak daha fazla enerji gereklidir. Denge idealdir - çok uzun ve çok kısa olmamalıdır.
- * Greyhounds gibi kısa mesafeli sprinter'lar uzun bir ayak tarağına sahiptir, ancak bu yüksek enerji tüketimi pahasındadır ve kısa mesafe sprinterleri için harikadır. Ancak uzun mesafeli dayanıklılık köpeğı için iyi değildir.

Kemikler

- * Standartta Kemiklerin kuru olması, süngerimsi olması, yuvarlak değil oval olması söylenir. Pürüzsüz, topaksız olması gerektiğı söylenemez. Özellikle kemiklerin boyunun kaslara ve tendonlara ilişkisine ilişkin olarak, kemiğe köprünün önemi göz önüne alındığında kemiklere yapılan bu eksik yorum ilginçtir. Uzun kemikler, uzun tendonlar ve önemli ölçüde daha uzun ve daha geniş bir kas kütlesi olan bir tırıs köpeğı anlamına gelir.
- * Geç yaptığım bir gözlem de, daha büyük hale gelen köpeklerin sayısı ve kemiklerinin daha da güzelleşmesi.
- * İdeal olarak, orta ölçekli bir çalışma köpeğı olarak GSD, tasarlanan işini yapmak için yeterli güç ve kütleye sahip olmalıdır. Çok ağır, çok büyük, çok küçük veya çok hafif olan köpekler, maksimum kapasitesine kadar işlevlerini yerine getirme yeteneğini ve esnekliğini kaybeder.

Hareketin büyük olanı...

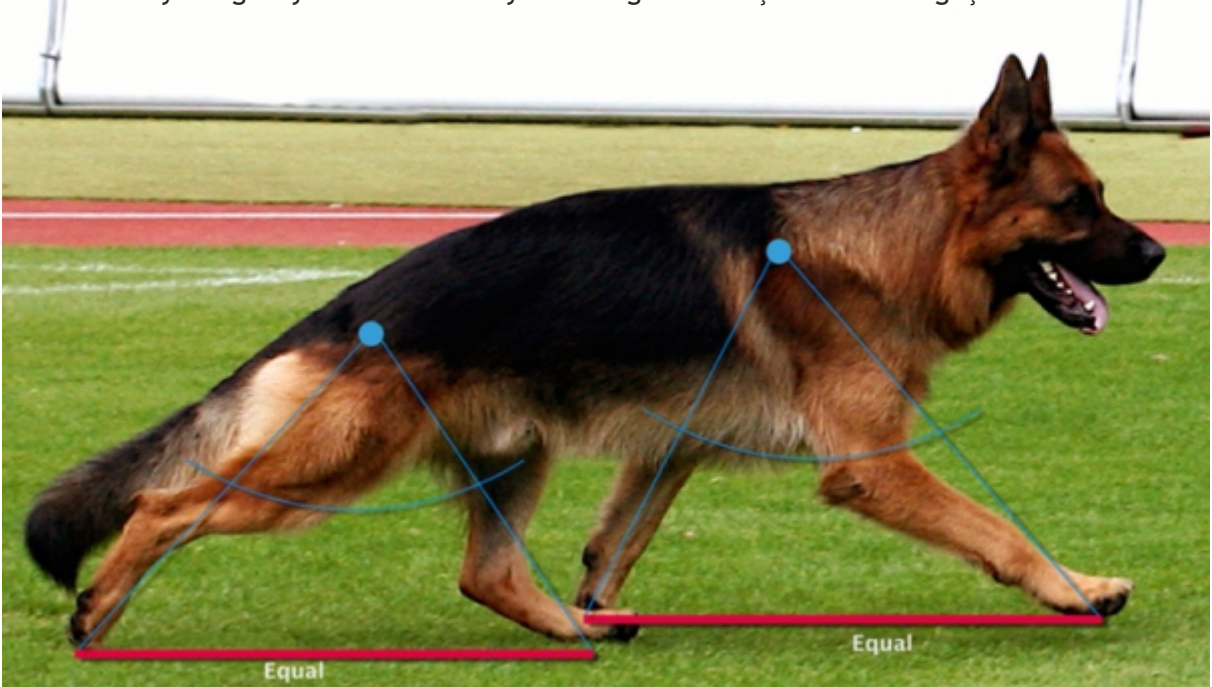
Aşağıda görüldüğü gibi; Mavi noktali çizgiyle birbirine bağlanan iki kırmızı nokta, arka ve ön mil noktalarıdır - daha yüksek kırmızı nokta sakrum L1 - S'dir. Beyaz noktali çizgi, etkili enerji iletim kanalını temsil eder.

Bu fotoğraf tipik bir çağdaş üst çizginin, çok iyi bir hareketin bir örneğidir; Abartı yok, dengeli, uyumlu, omuzlar iyi bir yüksekliğe sahip ve arka hat hafif (abartılı olmayan) bir eğimde.

İleri uzatılmış ön kolun yerden yüksekliği çok iyi, ön kol iyi bir şekilde yerleştirilmiş omuz bıçağına paralel olarak yere doğru açıda ve dirseklere kaldırılmamakta, topuklar sağlam, ön ayakta tam uzatma, alın ve somak dikey bir çizgide ve oranlı. Arka ve ön ayaklar arasında orta aktarım, aşırı derecede geçiş yok, tamamen uzatılmış ileri pozisyonda ayak tarafları ve topuklar zemine iyi açılı ve sonuç olarak topuklar yere temas etmiyor.

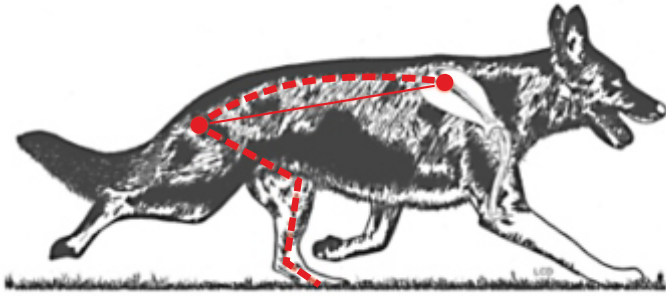
Ayaklar, kaval kemiği ve femur tam olarak doğru açıya kadar uzanıyor. Arkaya doğru iyi uzanan arka ayaklarda gereken açı ile tam bir güç aktarımı.

Mavi noktalar arka ve ön eksen noktalarıdır. İdeal olarak arka uzatma mesafesi, ileri uzatma mesafesine eşit olmalıdır. Bu denge olmadığında, bir adımlama zamanlaması problemi olacaktır ve bu, köpeğin ayağını düzeltmek zorunda kalmasıyla kendini gösterir.

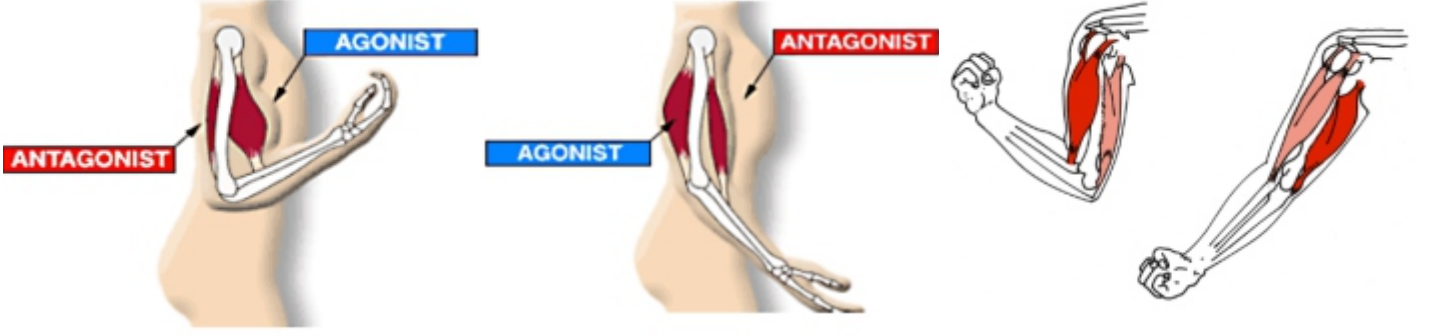
Bu adım düzeltmesi, genellikle bacakların dirsekten yükseğe aşırı bir şekilde kaldırılan köpeklerde görülür.

Aşağıdaki iki çizim, düz bir omurga ve yüksek kalça pozisyonu [siyah ve beyaz diyagramı] olan bir köpekteki arkadan başa dönme noktalarından [kırmızı nokta] oluşan optimum iletim hattını ve arkadan üretilen gücün iletim hattını göstermektedir. Eğik bir omurga ve düşük kalça pozisyonu olan bir köpek üzerindeki aynı hattın çizgisi [renkli fotoğraf].

Birçok yönden hareket, açıklanan şeylerin çoğunu kapsamakta ve bu yüzden en önemli konu budur, çünkü her şeyi birbirine bağlı bir şekilde kapsar.

- * Hareketin birçok yönü karmaşıktır. Örneğin, kasların idago bölgesindeki çalışma şekilleri ile ilgili hala iyi anlaşılmamış olan bazı yönleri vardır.
- * GSD bir tırısçıdır, ön ve arka uzuvlar uzunlukları dengeli yani "eşit" değildir, başka bir deyişle koordine edilmelidir. Ön ve arkalardaki bölümler, üst çizgide stabiliteyi korurken arkadan gelen gücü ön bölgeye transfer edebilmesi için gerekli açılara sahip olmalıdır. **Etkili bir tırıs yürüyüşünün ana unsurları; köpeğin doğru büyüklükte olması, vücudunun doğru orantılarda olması, kemiklerin iyi uzunlukta-açıda olması ve bu uzunluk ve açılarının birbirine göre dengeli olmasıdır. Bu özelliklerin bir arada olması, optimum olarak, çok uzun yürüyüş yeteneğine ve zeminin üstünde kayarak "kolayca" seyahat etme hissini veren bir yürüyüşe yol açacaktır. Yukardaki fotoğrafta görüldüğü gibi "zemin üzerinde", tekrarlıyorum, "zemine açılı" değil.** Hareket halindeki kafa, ağırlık merkezinin öne doğru kaydırılması için öne doğru itilir ve hafifçe yükseltilmiş bir kuyrukla sonuç şudur; Kulak uçlarından boynun üstünden ve kuyruğun ucuna doğru hafifçe kavisli kesintisiz bir üst çizgi ile, tutarlı ve düzgün (MUHTEŞEM!) bir tırıs.
- * Bu harika şiiresel ve yerçekimine meydan okuma hareketini nasıl başardı? Ayrıntılı bir şekilde ele aldık, ancak bölümler halinde aldık. Tüm bu bölümleri bir araya getirdiğimizde ortaya çıkan sonuç budur.
- * Peki her şey nasıl çalışıyor ve nasıl bir arada tutuluyor?
- * Bu, koşma isteğine sahip olan köpekte ilk adımı ile başlar; Hangi ayak önce öne doğru hareket eder? Bu sorunun cevabı, meraktan başka bir şey değildir ve ilgisizdir. Sizde neden neyse, aynı şeydir. İlk önce hangisinin hareket edeceğine karar verirsiniz. Sağlamlık ve solaklık muhtemelen bu konuda bir rol oynar, ancak beyniniz belirli bir kas veya kas grubuna elektriksel bir itme gücü gönderir ve bu da belirli bir kemiğin uzamasına veya büzülmesine neden olur. İlginç olarak birçok makale köpeğin sol ayağı ilk önce veya en azından sağ ayaktan daha sık hareket ettiğini belirtmektedir.
- * Kaslar itemez, sadece çekebilirler. İki tip kas vardır ve bunlar 'antagonist' ve 'agonist' kaslar olarak adlandırılırlar çünkü birbirlerine tepki verirler. İleri geri hareket gerekiyorsa, en az iki kas gerekir. Biri kemiği bir yönde çeker, diğeri kemiği diğer yönde çeker. Bir eklemi kapatan kas, bir abdüktör olarak bilinir ve uzuv uzatan bir ekstansör olarak bilinir. Bunu göstermek için insan kolunu kullanarak aşağıdaki şemada görülebilir.

* İnsanlar ileriye doğru hareket etmek istediğinde, bunu üst bedenlerini öne doğru eğerek yaparlar ve yer çekiminin etkisini kullanırlar. Bunun nedeni, bir insandaki ağırlık merkezinin vücutta çok yüksek olmasıdır. Bir köpek ise bunu yapamaz çünkü köpek dört ayakla yere basar ve yerçekimi merkezi çok uzaktır; Köpeğin yerçekimi merkezi 9. ve 10. kaburga arasında yer alır.

Peki bir köpek kendini nasıl ileriye doğru iter? Oldukça karmaşık, bu yüzden daha fazla okuyarak değil, görsel olarak da anlatmak gerek. Çoğunlukla kelimeler resimlerden daha açıklayıcı ve akılda kalıcı!

* Köpek beyinden ve omurilik üzerinden arkadaki belirli kaslara bir sinyal gönderir. Bu, kasların büzülmesine ve tendonlar aracılığı ile belirli kemiklerin çekmesine neden olur ve bu meydana geldiğinde arka ayağı zemine doğru iter. Bu itme köpeklerin ağırlık merkezini öne taşır. Beyinde hangi ayağın hareket sırası seçilirse, buna göre arka ve ön ayakların koordinasyonunu sağlayan bir senkronizasyon vardır. Ön kollar, köpeklerin ağırlık merkezindeki ileri kaymayı 'gidermek' için ileri doğru uzanır.

* Köpeği ileriye doğru iten kaslar öncelikle diz kirişi kaslarıdır; Bunlar büyüktür, üst uyluk bölgesinde bulunurlar ve pelvise sağlamca bağlıdırlar. Femurlara ise bağlar yoluyla bağlanırlar. İleri hareketin, yalnızca ayağın doğrudan kalça eklemine altında veya arkasında olduğu zaman gerçekleşebileceğini bilmek önemlidir.

* Arka ayak sallanma aşamasındayken, bu yaklaşıcı kas ayağı vücudun orta hattına doğru çeker, ayak yere bastığında geriye doğru iterek hareketi sağlar, sadece o ayak kalça hizasına geldiği anda itme ileri doğru olur.

* Bu itme, ayak tam olarak uzatıldığında sona ermektedir. Sonra, gövdenin altında orta kısım ile temas eden karşı ayak görevi devralır ve döngüye devam eder.

* Ön kollar kaldırılır ve ağırlık merkezinin ileriye doğru konumlandırılması için ileri atılır.

* Ön bacağı ileriye doğru iten kaslar kürek kemiğine ve üst kola bağlıdır. Devamında sırayla boyun ve kafatasının tabanına bağlanırlar. Hareket mesajını aldıklarında, üst kol ve çok daha az derecede omuz bıçağı ve ön çatal öne çekilir. Köpeklerin beyni, arka ve önde, kas/kemik/eklem/bacak kasılmalarını senkronize eder.

* Teknik olarak bu hareket için, sözleşme yapan üç ana kas vardır ve bu süreçte arka bacakları geriye doğru ittirir; femura bağlı, **gluteal kaslar**, **semimembranosus** ve **musculus adductor magnus**'a bağlı **biceps femoris** dir.

* En büyük itiş gücü, yani arka pençe ile yere yapılan basınç kg'ları, arka ayak sallanma döngüsünden yaklaşık üçte ikisini geçtiğinde ortaya çıkar, doğru açıları olan bir köpeğin ayağın geçtiği dikey nokta budur. Bu bize aşırı açıları olan köpeklerin azami itme gücüne sahip olmadıklarını söyler, çünkü onların topuk çıkışları açılmadan

önce ileriye doğru hareket ederler. Aşırı açılı köpekler söz konusu olduğunda ayak ve topuk, dikey dönmeden önce arka döngüsünü durdurur. Sonuç olarak, köpek ayakları pençe öne doğru ilerledikçe yere çok yakın seyahat eder. Sert bir yüzey üzerinde yürüyen derin açılı köpeklerde, bazen köpeğin tırnaklarının yere değme sesini duyulur ve hareketin hafifçe karıştığı görülür.

- * Yürürken arka uzuvdan gelen tüm itme kuvvetleri, ileri döngüsünü başlatmak için zeminden ayrılmadan hemen önce, ayak yastığının maksimum arka uzantısına eriştiği noktada biter. Döngünün bu aşamasında, diğer ayağı itme oluşturmak için devralır ve bu diziyi tekrarlamaya devam eder.
- * İleriye doğru atılırken ayaklarla neler oluyor? Gerçekten yerle temasa geçene kadar hiçbir şey yok. Ön ve arka ayaklar ilk kez zemine çarptığında, bunun bir frenleme hareketi yaratması ve geri dönüş hareketinin ön pençenin, omuz bıçağının ve arka pençenin merkezinin hemen altında ve arkasında olması gerçeğinin farkında olmak çok önemlidir. Pençelerin, bacakların doğrudan altında ve arkasında kalması ileri itme oluşturmaz, aksine, insanda da olduğu gibi koşarken yavaşlama etkisi yaratırlar.
- * Enerjinin aktarımı, arka merkezden itme hareketi, omurgaya kaynaşmış ve esnek olmayan kalça eklemi yoluyla pelvisin içinden geçer. Kalça eklemi ayrıca bir amortisördür.
- * Enerji, köpeğin omurgasından geçer ve omuz bıçaklarının üst kısmının biraz aşağısında bulunan kürek kemiğinin içindeki bir noktada sabitlenir.
- * Beynin, uyum içinde çalıştıklarından emin olmak için ön ve arka bacakları senkronize ettiğini belirttim. Bu senkronizasyonu, iyi hızlanmayı ve uzun adımları kesintiye uğratan tek şey, arka ve ön kemikler ve bağlı kasların, kısa / dik bir üst kol vb. nedeni ile gibi birbirini tamamlamamasıdır. Kas gelişimi önemli bir rol oynasa da, arka bölümün kemiklerinin uzunluğu ve açısı ön taraftaki açıları dengelemezse, bu durum hareketi olumsuz etkileyecektir.
- * Bilinmesi gereken, üretilen 'kas gücünün' büyük kısmı arkadan gelirken, köpeklerin bu gücü kullanması ya da vücudun ağırlığını taşıyabilmesi için dört ayağını da kullanarak zemini itmeleri gerekir. İnsanlar köpeği ileriye doğru süren kuvvetin arkadan geldiğine, ön ayakların sadece koşmayı yönlendirdiğini sanır. Bu durum böyle değildir, gücün çoğunluğu arka merkezdeki kaslardan gelir ama aynı zamanda, ön koldan üretilen gücünde bir miktar payı vardır. Dörtte birde ise, gücün "çok önemli" bir miktarı arkadaki kaslardan gelir.

Tip

- * Uygun bir değerlendirme için, mizaç ve performansdan önce, "tipi" tanımlamak en önemli şeydir. En temel haliyle, Alman Çoban Köpeği gibi görünmüyorsa, Alman Çoban Köpeği değildir.
- * Birçok kişi "tip" kelimesini kötüye kullanır. "Tipik" kelimesini ya da "çok iyi tip" kelimesini, bir tanımlamayı kapsayan bir kelime olarak kullanırlar. Köpeğin yazılı standardın çok iyi bir yansıması olduğunu belirten açıklamalar yaparken kullanırlar. Oysa, Sözlük anlamıyla 'tip' kelimesi, bir köpek türünü diğerinden ayırır ve "stil" kelimesi bir ırk içinde meydana gelen varyasyonları tanımlar. Alman Çoban Köpeği ırkının "stilinde" görülen varyasyonlar aşağıdaki kolajda görülebilir. Tümü, "iyi tip" kelimesiyle açıklanabilir. Ancak onları farklı gösteren "değişen stilleri" dir.
- * Standart, tanımlayıcı tipte ve değişen derecelerde, ölçülebilir kelimelerle ve terimlerle istenen türü ifade eder. Standartları yorumlama izin verdiği için ve bu konu bağlamında bir örnek kelimelerdir; "Yüksek" - "uzun" - "düz" - "hafifçe eğimli" - "orta uzunlukta" - "hafif eğimli" ifadeleri ile, konformasyonun yargılanması oldukça öznel hale gelir. Sonuç olarak, ırkın tanımı ve evrimsel yönü de subjektiftir ve bu yüzden en geniş terimlerle tek doğru "stil" e inanmak yanlıştır, nesnel değildir. Bu nedenle değerlendirmelerde çeşitlilik vardır. Uzmanlık noktasında, varyasyon olmaması gereken tek alan, sergilenen köpeklerin derecelerinin sınıflandırılması ve bu sınıflandırmada "Uzman birikimine" uygun davranmaktır.
- * **İrkin, "ırkçı" koruyucularla SV tarafından güçlü bir şekilde savunulması gerekir, çünkü tip değiştirilirse, normaleştiği için genellikle geri dönüşümsüz olarak değiştirilir ve normaleştiğinde, istenir hale gelir...!**

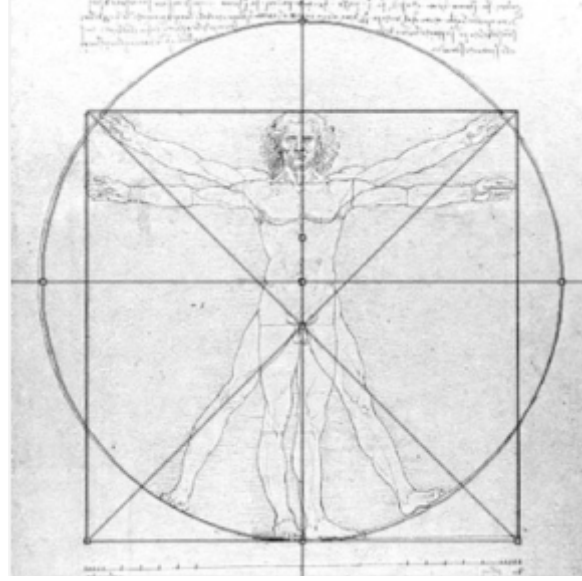

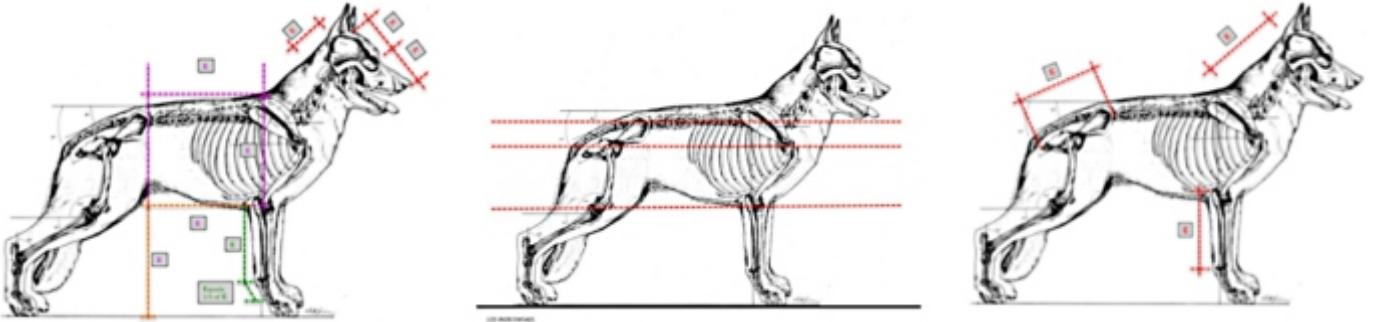

Sonuç

Hareket sırasında ve özellikle de süratli koşuda bilinmesi gereken anahtar ve optimum faktörler nelerdir? Bu, büyük bir listedir ve köpeğin hareketini anlamak basit değildir, koşmak için uygunluk ve isteklilik bir yana, hareketin optimum verimliliği, üç çok temel nedene dayanır.

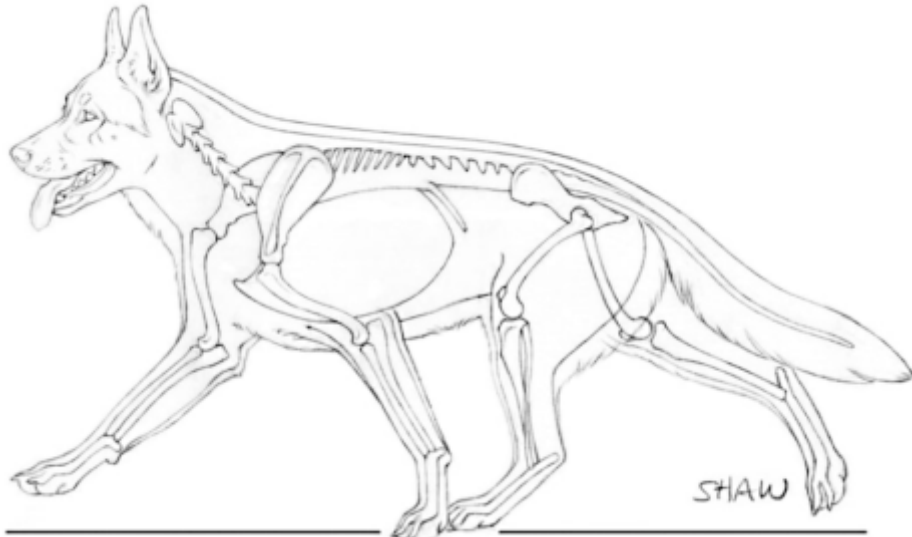

Altın Kural; Uyum, Denge, Oranlar

İkomosyon hareket- yürüme

Yürürken veya koşarken düzenli bir tekrarlama dizisi ve hareket eden bacakların şekli.

Hayatta, başka birini aldatmaya çalışan herkes iyi sayılmaz. Bununla birlikte, gösteri köpeklerinin dünyasında, "handler" yeteneklerinin önemli bir kısmı olduğu düşünülür. Köpeğindeki hatayı hakemden saklamaya çalışan (ve bunu becerebilenler) takdir ve teşvik edilir. Bunu, hareketin değerlendirilmesinde aşağıda belirttiğim temel nokta analizine bir önsöz olarak değindim. Çünkü köpeğin izleyiciye nasıl sunulduğu ve izleyicinin nasıl öğrenileceği / deneyimlendiği / nasıl hissedileceği, hareketin değerlendirilmesi için kritik öneme sahiptir. Yani köpeğin yapısını anlamak zorundasınız. Bir benzetme ile; sahada ya da bir fotoğrafta, köpek kötü bir şekilde sunulabilir, ön kısımda gerilir ve arkaya doğru aşırı uzatılabilir, ancak köpeğin yapısını nasıl anladığınıza bağlı olarak, nasıl ayakta durduğuna bakılmaksızın, doğru bir şekilde değerlendirebilirsiniz.

"Lokomotif hareket görüntülediğinde, bir uzman ile acemi arasındaki fark, uzmanın aceminin sonuçta neler görebileceğini anında kavramasıdır. Uzman bilgi ve deneyim yoluyla tüm köpeğin tam resmini, bilinçli zihinsel faaliyet olmadan sezgisel olarak alır. Dr Curtis Brown "

* Köpekler tırsta orta hız süratliken, öndeki ayakla, arkadaki ön ayak aynı anda yere basar. İki ön ayak arasındaki mesafe 'çapraz basamak' olarak adlandırılır. Optimum anlamda, ön ve arka çapraz basamak eşit olmalıdır. Alman Çoban Köpeği'nde, "cömert" arka açılanmanın bir sonucu olarak, arka çapraz adım, ön çapraz adımdan biraz daha uzundur. Bu yüzden koşarken arka ayak ucu arkada kalan ön ayak ucunu birazcık geçer. "yukarıdaki fotoğraf / diyagramda görülebilir". Arka açısı çok derin olan köpeklerde, ön çapraz adım mesafesine göre arka çapraz adım mesafesi aşırıdır. Bu arka ayağın tamamının (topuğa kadar) zemine temas etmesine neden olan aşırı ön / arka ayak geçidinde görülür.

* Çapraz adım oranı', çapraz adımın uzunluğunun, omuz yüksekliğiyle bölünmesidir. Alman Çoban Köpekleri 1: 2'lik bir uzun adım - yüksek çapraz basamak oranına sahipken, Gri Kurt da dahil olmak üzere birçok ırkta, yaklaşık 1: 1'dir - bu varyasyon, köpeklerin ön ve arka plandaki açılanmaları ile ilgilidir.

* Ön bacağı arkaya doğru çeken başlıca kaslar, omuz bıçağına değil, üst kola bağlıdır.

* Arka itme gücünün enerjisi, yalnızca arka ayağın doğrudan kalça ekleminin altında kalmasıyla başlar ve bu ayak, o ayağın arka salınımının sonuna gelene kadar devam eder. Aynı durum ön ayakta da ve omuz bıçağındaki, eksen tetikleme noktasında da geçerlidir.

* Pelvis / sağrı daha kısa ise, üst uyluk kas kütlesi daha dardır. Böylece "potansiyel olarak" arka itme daha az olur.

* Daha dik olan leğen kemiği / sağrı, gövdenin altından arka ayakların hareket etmesini sağlar ve daha az geriye doğru ve öne hareket ederler. En verimli pelvis açısı, arka ayağın yükselmesi ve enerjinin ön ayaklara iletilmesinin mükemmel bir şekilde dengelendiği yerdir.

* Arkadan gelen itme kuvveti, köpeklerin ağırlık merkezini ileriye doğru hareket ettirir ve bu ön ayakları harekete geçirir. Çünkü onlar yerçekiminin ileriye doğru kayma merkezini yakalarlar.

* Tırıs sırasında, maksimum arka itiş, arka salınım döngüsü çapının üçte iki oranındaki bir noktada üretilir. Maksimum ileri itme, ancak, yatay, yaklaşık 60 derece kadar geriye doğru uzatılırsa elde edilir.

* Gücün büyük çoğunluğu arka kaslardan gelse de, sırt ve bel kasları dörtnala koşarken hareketi ilerletmek için, 'önemli ölçüde' katkıda bulunurlar.

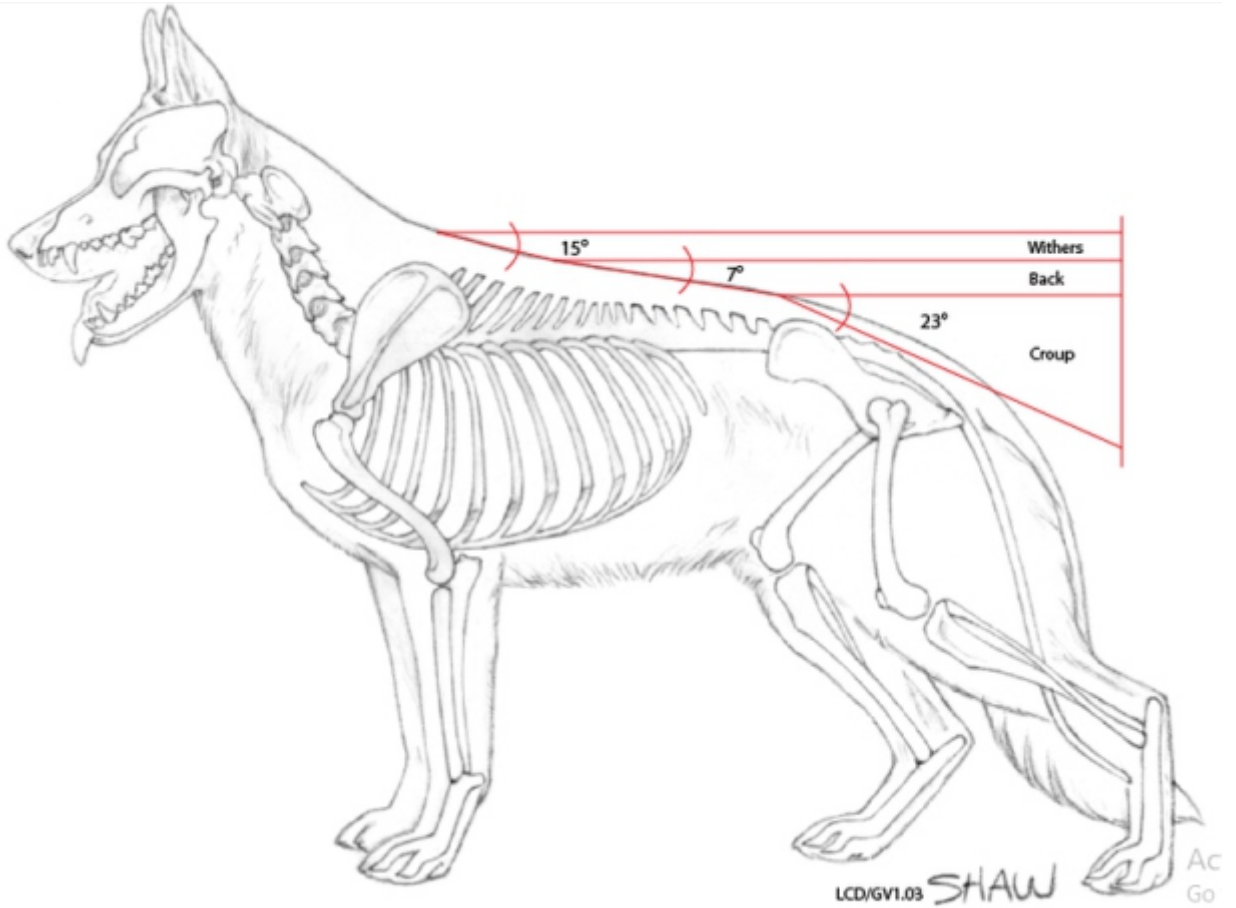
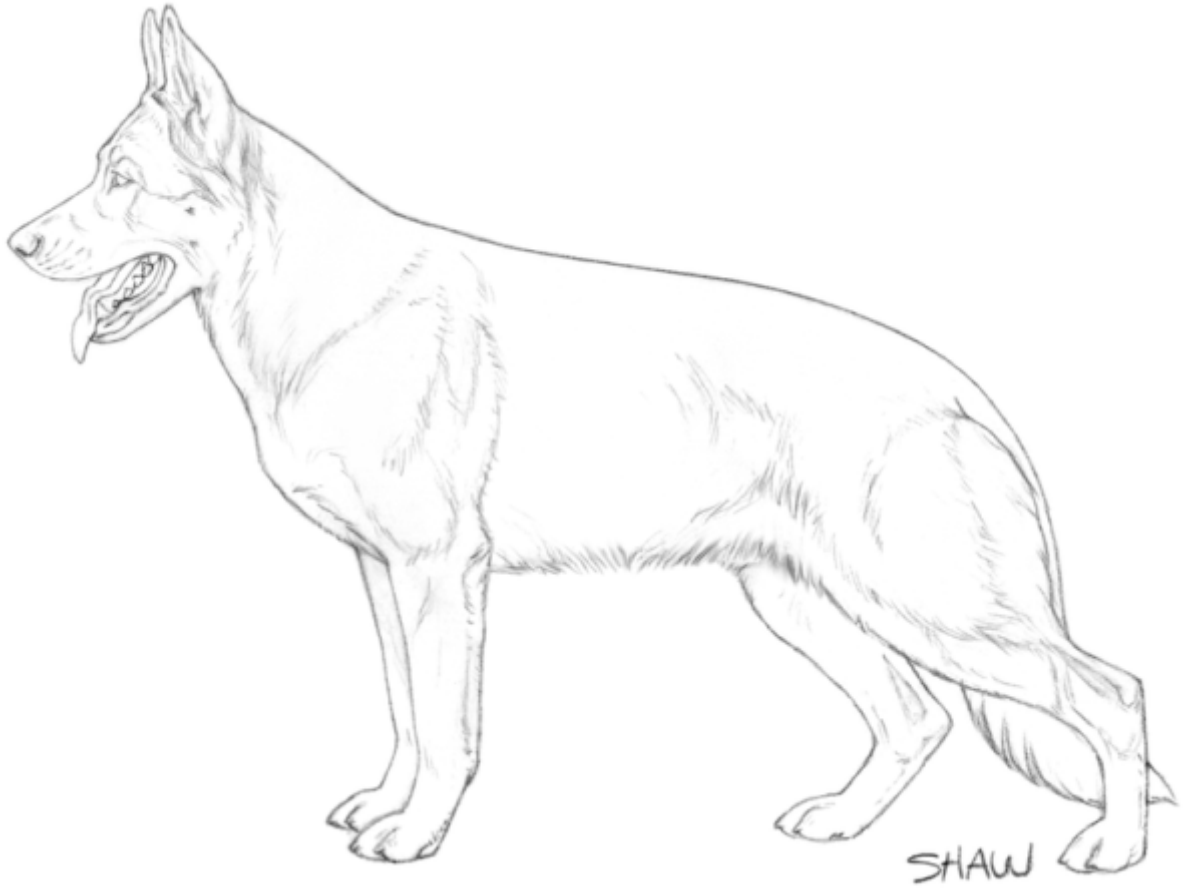
* Alman Çobanının da , orta uzunlukta bir üst çizgi olmalıdır. Uzun bir üst çizgi anticlinal bölgede zayıflık yaratır ve

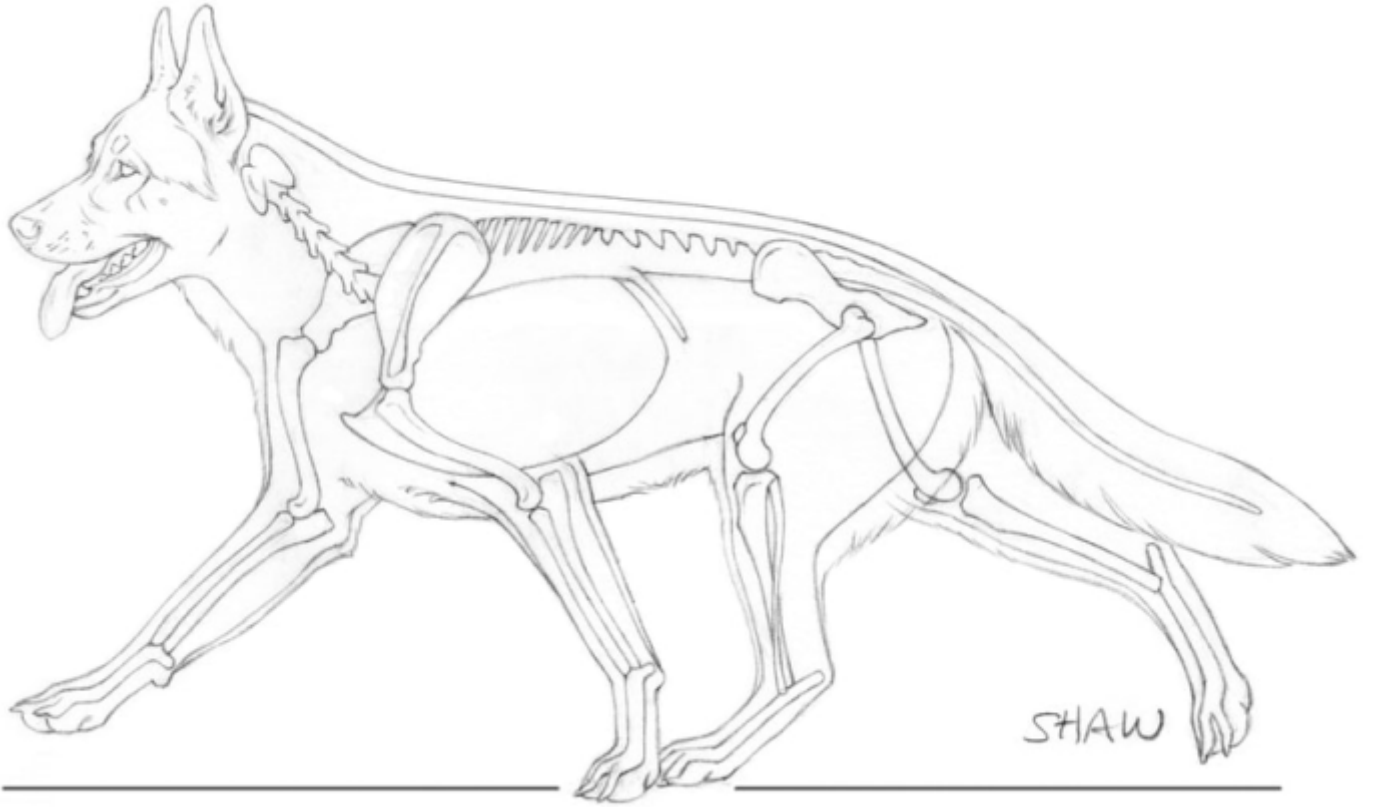
sağlamlığı engeller. Çok kısa olursa, dörtnala da avantajlı iken, tırıs da adım mesafesini kısaltır.

- * Hız, adımların uzatılması ve ya adımların sıklığını artırma yoluyla artar. Bir noktadan sonra adımların uzatılması biter ve bu noktada tek etken olarak sıklığın artması devreye girer. Bu durumu değerlendirmek, (zayıf açılı köpeklerin, iyi açılı köpeklere nasıl ayak uydurabildikleri) ve iki tip köpek arasındaki lokomotif verim / dayanıklılık güçleri açısından ayırım yapabilmek bir hakemin görevidir. Adım uzunluğu, adım frekansına tercih edilmelidir.
- * En doğru tarif; Sürat sırasında, köpeğin vücudu herhangi bir dikey bükülme veya sallanma olmadan yukarı ve aşağı hafifçe hareket etmelidir. "Alman Çoban Köpekleri, tırıs sırasında dümdüz kalan bir üst çizgiye sahip olmak zorundadır" denilse, gerçekte koşarken onların üst çizgileri üzerinde "çok hafif iner ve çıkar". Maksimum yükseliş, köpek en arkadaki ayağını iterken, minimum düşüş, köpeklerin ayakları doğrudan omuz bıçağının altına düştüğünde oluşur. Köpek iskeletine göre daha az dengeli ise, dikey eğilme, sallanma, yükselme ve düşme daha büyüktür.
- * Köpeklerin elastik kas / tendon sistemi enerjiyi geri dönüştürür. Bu, sadece büyük kaslar / tendonlar için değil, aynı zamanda lingametler ve topuk eklemlerinin tendonları için de geçerlidir. Hareketin depo kısımlarını durdurmak için kullanılan kas tendon sistemi ve bunu ters yönde harekete geçirmek için de kullanır. Tek bacak döngüsü için geri dönüştürülen enerji yaklaşık% 30'dur.
- * İleriye doğru uzanan adımda, ön ayağın ile arka ayağın pati ve tırnakları hariç herhangi bir parçası parçası yere temas etmemelidir. Arka ayaklar, ön ayakların arkaya doğru uzatıldığı sırada, onlar 60° lik bir açığa ulaşmadan harekete başlamamalıdır.
- * Hem femur hem de kaval kemiği uzun olmalı, fakat aşırı uzun ya da çok kısa olmamalıdır. En önemlisi kendi aralarında ve kürek ve üst kol için dengeli olmaları gerekir.
- * Arka ayak uzunluğu orta olmalıdır. Çok uzun bir tarak hızını artırır, ancak dayanıklılığı azaltır. Çok kısa bir arka ayak tarağı hızı önemli ölçüde azaltır.
- * Sağrı, daha spesifik olarak leğen kemiği, arka ayakların yerden yükselerek, ileri itiş gücünün doğru dengesini sağlamak için yatay düzleme uzun ve doğru bir şekilde açılmalıdır. Dik bir pelvis, arka ayakları, köpeklerin alt çizgisinde çok ileriye doğru götürür. Bu, enerji / itişin ileri iletimini azaltır. Dik sağrı köpekler dörtnala koşmak için iyi, tırıs için kötüdürler. Kısa bir pelvis, üst baldırın genişliğini azaltır, kas kütlelerini azaltır, dolayısıyla gücü azaltır.
- * Tüm vücut boyunca kaslar ve bağlar iyi gelişmiş olmalıdır. Hakemlik açısından genellikle köpeklere dokunmadıkları, köpek kaslarını hissetmedikleri için daha az ilgilenilen bir alandır.
- * Ön bacaklar, adım mesafesini artırmak için göğüs derinliğinden biraz daha uzun olmalıdır. Ancak hız artarken uzun bir ön ayaklar, 'potansiyel olarak' enerji tüketiminde, dengede, dayanıklılıkta ve hızda olumsuz sonuçlar ortaya çıkarır.
- * Sırt düz, hafif eğimli ve tırıs süratine uygun olmalıdır. Orta derecede uzun, iyi kaslı, sıkı olmalıdır. Kamburlu olmamalıdır.
- * Omuzlar yüksek, uzun ve sırtla güçlü bağlantılı olmalı. Köpek stabil dururken sırt ile bağlantılı olarak, görsel olarak onunla aynı seviyede ya da kesinlikle altında olmamalıdır.

- * Boyun kısa olmamalı, fakat bu çok uzun da olmamalıdır. Çünkü bu fazla uzunluk ağırlık merkezini çok ileriye doğru kaydırır, böylece arka bölgeye aşırı yüklenir; İyi bir uzunluğa (köpekle orantılı) sahip olmalıdır.
- * Kürek kemiği / üst kol, uzun ve iyi açılı, femur / kaval kemiği uzunluğuna ve açısına orantılı olarak dengelenmiş olmalıdır.
- * Göğsün derinliği, göğsün alt kısmından (dirseklere değil) omuzlara kadar olan yüksekliği, toplam yüksekliğin % 45 ila % 48 olmalıdır. Giderek daha fazla köpek% 50'ye yaklaşıyor, Ben% 45'i tercih ediyorum. Ön ayakların göğüs derinliğinden biraz daha uzun olması gerekiyor. Göğüs derinliğini değerlendirirken, (özellikle bol tüylü ya da uzun tüylü köpeklerde) göğüs tüylerini yok sayarak görmek önemlidir.
- * Yürüyüş sırasında ön ayaklar ideal olarak, köpek ayakta dururken ölçülen bilek yüksekliğinden daha fazla yükselmemelidir. Tırıs sırasında yerle neredeyse yatay olarak yükselmesi, görsel olarak dramatik olarak genellikle "çok iyi ön açılanma ve adımlar" olarak nitelendirilebilir, Ancak bu çok istenmeyen bir durumdur.
- * Ön pençe, tırıs sırasında köpeklerin gözüne doğru uzanmalı ve kesinlikle burnundan daha fazla uzanmamalıdır.
- * Yapısından dolayı, tırıs koşan Alman Çoban Köpeğinin ayakları vücudun orta noktasından geçerken, çapraz orta düzeyde olmalıdır - ön ve arka ayakların daha az çapraz hareketi, hareketin daha verimli olması ve dayanıklılığın güçleri artar.
- * Arka bölümün açıları ılımlı olmalıdır. Abartılı ya da orantısız değildir. "Overangülasyon" yani aşırı açılanma, kalça ve diz eklemlerini yere yaklaştırır, hareketi dayanıklılık bağlamında daha az verimli hale getirir ve arka bölümleri dengesiz hale getirir. (Gevşek ve içe basan arka patiler / topuklar)
- * Kulak uçlarından ve kuyruğun ucuna kadar hafifçe kavisli kesintisiz bir çizgi olsa da, köpek ileri doğru hareket ettiğinde, yere düz bir şekilde hareket etmelidir.
- * Tüm parçaların dengesi ve ılımlılığı önemlidir. Verimli bir uzun mesafe (Enduro) dayanıklılığı bu köpeğin anahtarıdır. Abartı insan gözüne hitap edebilir, ancak abartılar lokomotif harekete çok büyük engeller oluştururlar.
- * Son olarak, eğer köpek güvenilir değilse, eğer doğru tavır yoksa, uygun koruyucu içgüdüleri, karakteri, bol enerjisi, sağlam içgüdüleri, sağlam sinirleri, kendinden emin mizacı ve doğuştan çalışmak ve sahibini memnun etmek isteği yoksa, Yukarıda ki tanımlamalara uygun olmasının kesinlikle hiçbir anlamı yoktur...

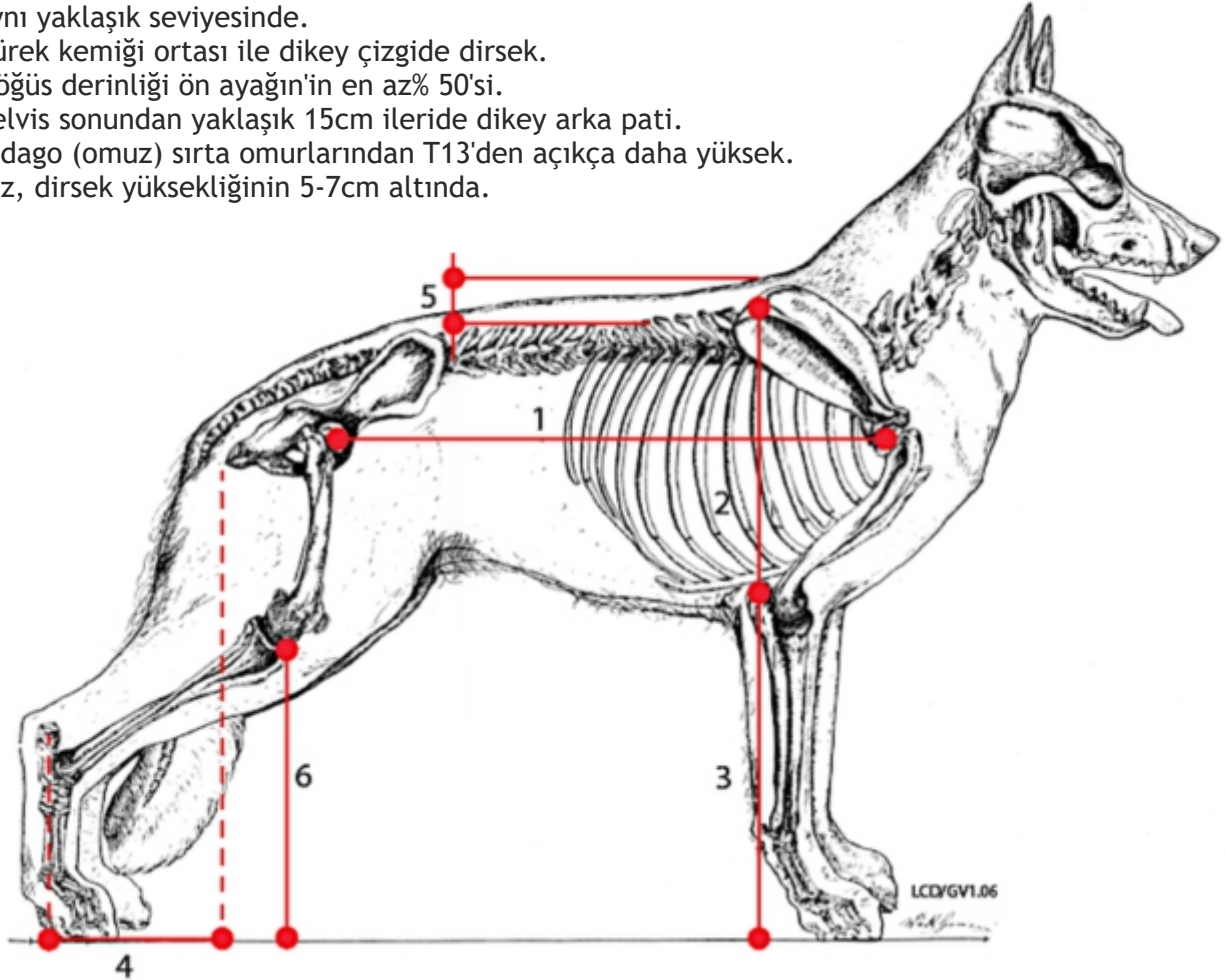
İdeal Alman Çoban Köpeği
Standarttan yorumlanıp benim için sanatçı Linda Shaw tarafından çizilen idealim.

lokomotif iskelet ilişkilerinin görüntüsü

1. Aynı yaklaşık seviyesinde.
2. Kürek kemiği ortası ile dikey çizgide dirsek.
3. Göğüs derinliği ön ayağın'ın en az% 50'si.
4. Pelvis sonundan yaklaşık 15cm ileride dikey arka pati.
5. Cidago (omuz) sırta omurlarından T13'den açıkça daha yüksek.
6. Diz, dirsek yüksekliğinin 5-7cm altında.

Çok yönlü bir köpek; Alman Çoban Köpeği

